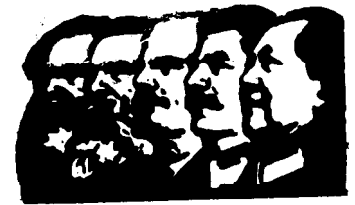

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΝΟΕΜΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2015 ΑΡ. ΦΥΛ. 511, € 1,50

ΤΟ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΣΕ ΤΡΙΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Αν θέλει κανείς να εντοπίσει κάπου συγκεκριμένα το δείκτη της ομαδικής συνενοχής, της ομαδικής αθλιότητας και κυρίως της ομαδικής ξενοδοχίας του ελληνικού πολιτικού συστήματος αρχίζοντας από τον πρωταγωνιστή αυτής της αθλιότητας, τον ΣΥΡΙΖΑ, περνώντας στα σιχαμερά κόμματα ακολούθους του τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, το Λεβέντη και τους ΑΝΕΛ, και φτάνοντας στα εντελώς φασιστικά κόμματα του το ψευτοΚΚΕ και τη Χρυσή Αυγή, δεν έχει παρά να ψάξει στην τελευταία ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών. Εδώ θα διαπιστώσει κανείς πόσο όλα αυτά τα κόμματα προκλητικά σιώπησαν και συνεχίζουν να σιωπούν για το ιστορικό έγκλημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να σκοτώσει το ελληνικό τραπεζικό κεφάλαιο και να παραδώσει όλες μαζί τις μεγάλες ελληνικές τράπεζες, που τις έφερε σε μισοπτωματώδη κατάσταση, για ένα κομμάτι ψωμί σε ξένα και μάλιστα εντελώς τυχοδιωκτικά και αρπακτικά κεφάλαια. Έλεγχος της τραπεζικής πίστης στο σύγχρονο κόσμο σημαίνει έλεγχος της χώρας.

Αυτό έγινε στα τέλη του Νοέμβρη που μας πέρασε. Τότε με μια ειδική, αστραπιαία, κλειστή και σκοτεινή διαδικασία η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πούλησε τις ελληνικές τράπεζες για 5 δις Ευρώ σε μια χούφτα hedge-funds, συγκεκριμένα

σε distress funds, που σημαίνει διεθνή κεφάλαια πολύ ψηλού ρίσκου, δηλαδή κεφάλαια που παίζουν χαρτοπαικτικά σε μια μεγάλη άνοδο ή μεγάλη πτώση μετοχών αγοράζοντας τες ή πουλώντας τες αντίστοιχα.

Η κυβέρνηση δηλαδή πούλησε για 5 δις Ευρώ τράπεζες που έχουν συνολικό ενεργητικό αξίας 365 δις ευρώ. Αυτές και μεν βρίσκονται βαριά τραυματισμένες από μεθοδικό παρατεταμένο χτύπημα πάλι από το σύνολο του πολιτικού συστήματος, αλλά αυτό το ενεργητικό δεν είναι χτυπημένο σε τέτοιο βαθμό, όπως το έδειχνε η αξία των μετοχών αυτών των τραπεζών στο χρηματιστήριο λίγο πριν την παραδόσή τους.

Αντίστοιχα με το ότι σύσσωμο το ελληνικό πολιτικό σύστημα σιώπησε για το έγκλημα αυτό, σιώπησε και ο τηλεοπτικός τύπος που διαμορφώνει τη γενική πολιτική συνείδηση της χώρας, σιώπησε και ο γραπτός πλατύς ή εξειδικευμένος οικονομικός τύπος με μερικές ελάχιστες εξαιρέσεις.

Παραθέτουμε παρακάτω ένα μεγάλο

απόσπασμα ενός από τα πιο απλά διατυπωμένα άρθρα για το ξεπούλημα που έφεραν στο φως το μεγάλο σκάνδαλο. Είναι ένα άρθρο του Βασίλη Βλάχου στη Huffington Post της 27 του Νοέμβρη που μας πέρασε και μετά θα περάσουμε παραπέρα στην πολιτική ερμηνεία αυτής της τερατωδίας. Διαβάζουμε λοιπόν σ' αυτό το κείμενο:

«Το 2013 η ελληνική κυβέρνηση (εμείς δηλαδή) δανείστηκε 25 δις. για να συμμετέχει στην τότε ανακεφαλαιοποίηση των τεσσάρων τραπεζών, και βρέθηκε να κατέχει το πλειοψηφικό πακέτο τους. Συγκεκριμένα, το 83.7% της Alpha, το 93.6% της Eurobank, το 84.4% της Εθνικής και το 81% της Πειραιώς. Το σκεπτικό αυτής της συμμετοχής ήταν να βάλει πλάτη το κράτος ώστε να ανα-

συνέχεια στη σελ. 13

ΤΟ ΥΠΟΥΛΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

Η συμμορία Τσίπρα κάνει πάντα το ίδιο. Βρίσκει ένα σημείο που το ονομάζει κόκκινη γραμμή και αποφασίζει εκεί να συγκρουστεί με τους δανειστές με δύο στόχους: ο ένας είναι να δείξει στο λαό ότι συγκρούεται με αυτούς και ο άλλος είναι μπας και μπορέσει να τους διασπάσει σε αυτό το σημείο, δηλαδή να διασπάσει την ΕΖ, και να απομονώσει τη Γερμανία. Αν δεν τα καταφέρει εγκαταλείπει τρέχοντας την κόκκινη γραμμή, παραδέχεται ότι οι δανειστές που έτσι κι αλλιώς είναι κτήνη, τη νίκησαν αλλά αυτή έπεσε ηρωικά και τέλος πάντων είναι η μόνη που πάλεψε σε σχέση με όλους τους άλλους πουλημένους.

Τώρα, όπως πάντα σχεδόν, αυτή η κόκκινη γραμμή βρίσκεται σε ένα σημείο που την απώλειά του θα τη νιώθουν άμεσα οι φτωχές μάζες στο πετσί τους. Μόνο σε τέτοια σημεία η συμμορία, όπως και γενικότερα ο «επαναστατικός» σοσιαλφασισμός (ψευτοΚΚΕ) στήνει τις κόκκινες γραμμές του. Αυτό για να μπορεί να πετυχαίνει την πλατύτερη πολιτική στήριξη σε κάθε του σύγκρουση και σε κάθε βρώμικο πόλεμο.

Η απάτη και ο κυνισμός στην περίπτωση του Σύριζα είναι ότι επιδιώκει συμμαχία από αυτούς, που με τη μάχη που δίνει, θέλει ακριβώς να τους εξοντώσει, και τους εξοντώνει.

Συγκεκριμένα. Την ώρα που ο Σύριζα καλεί το λαό να τον στηρίξει στην εθνική μάχη για να μην πέσουν ούτε μια δραχμή παρακάτω οι συντάξεις καταστρέφει την ουσιαστική και μοναδική προϋπόθεση πά-

νω στην οποία στηρίζονται οι συντάξεις, δηλαδή την παραγωγή. Όταν πάνω στην κορύφωση της κρίσης διώχνει τη μεγαλύτερη και πιο ζωντανή βιομηχανική επένδυση, τη μεταλλουργία χρυσού, όταν κλείνει, με όπλο το πανάκριβο φυσικό αέριο και το πανάκριβο ηλεκτρικό σχεδόν όλη τη χαλυβουργία και την υπόλοιπη βαριά βιομηχανία της χώρας, όταν σταματάει τις έρευνες για πετρέλαια στην Κρήτη, όταν σταματάει τον αγωγό TAP, όταν χρεοκοπεί εκατοντάδες εξαγωγικές βιομηχανίες

με τα capital controls που ο ίδιος προκάλεσε, και πάνω απ' όλα από μια πολύ πιο άμεση σκοπιά σχετικά με την υγεία των ασφαλιστικών ταμείων, όταν σκοτώνει με πρακτικό διπλασιασμό της φορολογίας τους τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τότε δεν κάνει τίποτα άλλο από το να κατεβάζει από σήμερα τις συντάξεις. Γιατί οι συντάξεις, τώρα που όλα τα αποθεματικά όλων των ταμείων έχουν φαγωθεί από το σάπιο κράτος του παπανδρείσμου και τώ-

συνέχεια στη σελ. 3

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Εμπρός για ένα απελευθερωτικό 2016 με αρνητικό δάσκαλο το ΣΥΡΙΖΑ, σ. 2 • Ο Μπτσοτάκης περνάει το τεστ: όξινο σε όξινο περιβάλλον, σελ. 4 • Καμπάνια της ΟΑΚΚΕ κατά της υποδούλωσης του Πειραιά στην Cosco, σελ. 6 • Μεταλλορύχοι, υπάρχει ακόμα καιρός, σελ. 10 • Η αντίσταση της Τουρκίας στους νέους τσάρους θα κρίνει το μέλλον της Ευρώπης, σελ. 7 •

ΚΑΓΚΕΜΠΙΤΙΚΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, σελ. 2-3

Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα της ΟΑΚΚΕ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ 2016 ΜΕ ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΤΟΝ ΣΥΡΙΖΑ

Είναι γεγονός ότι ποτέ οι πρωτοχρονιάτικες ευχές δεν πρόσφεραν στους ανθρώπους μια καλύτερη νέα χρονιά. Ιδιαίτερα δεν μπορούν να το πετύχουν αυτό οι πρωτοχρονιάτικες ευχές των κυρίαρχων κομμάτων μιας χώρας την οποία αυτά τα ίδια κατέστρεψαν. Όμως μπορεί μια νέα χρονιά να πάει πραγματικά πολύ καλύτερα αν ο λαός κάνει σε γενικές γραμμές το αντίθετο από αυτό που του προτείνουν αυτά τα κόμματα, ιδιαίτερα αυτά που του προτείνει το πιο καταστροφικό από αυτά.

Το καλό που έχει προκύψει μέσα από τα βάσανα της καταθλιπτικής πενταετίας που πέρασε είναι ότι ο λαός μας έχει δημιουργήσει για πρώτη φορά τη βασική προϋπόθεση για να ανακαλύψει έναν οδηγό για την έξοδο του από αυτόν τον εφιάλη. Αυτή η προϋπόθεση είναι το ότι έχει προδοθεί οικτρά καθώς έχει φέρει στην εξουσία τον ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι η συμπύκνωση της σαπίλας, της υποκρισίας, της δολιότητας, της γλοιώδους ιδιοτέλειας, της διαφθοράς, της ξενοδοχείας και του αντιδημοκρατισμού της ελληνικής αστικής τάξης.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι δηλαδή η συμπύκνωση και η αποθέωση όλου του παραγωγικού σαμποτάζ ολόκληρων δεκαετιών, όλης της θεσμικής πια κρατικής διαφθοράς, όλης της υποταγής του κράτους στην πιο διεφθαρμένη κρατικοδίαιτη ολιγαρχία και στους πιο αρπακτικούς νεοαυτοκρατορικούς αστούς της Ανατολής. Αν ο λαός μπορεί να σταθεί με όλη του τη δύναμη απέναντι σ' αυτή την κυβέρνηση, αν δηλαδή απαιτήσει την άμεση πτώση της, αν απομονώσει οποιονδήποτε συνεργαστεί μαζί της, αν απαιτήσει να ξηλωθεί όλος ο νέος μηχανισμός που αυτή η κυβέρνηση στήνει ασταμάτητα στο κράτος τοποθετώντας παντού τα πιο σάπια, τα πιο ανίκανα και τα πιο διεφθαρμένα στελέχη της, και κυρίως, αν αντισταθεί σε κάθε μόριο της πολιτικής και ιδεολογικής της γραμμής, τότε θα μπορέσει να βρει το δρόμο της σωτηρίας του και μάλιστα όχι μόνο το δρόμο της εξόδου του από την πείνα και την ανεργία, αλλά και το δρόμο της ηθικής και πνευματικής του ανόρθωσης. Ο οδηγός του λαού πρέπει να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Όχι όπως το εννοεί ο ίδιος, αλλά με την ακριβώς αντίθετη έννοια. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να γίνει ο αρνητικός δάσκαλος όλου του έθνους.

Μέχρι τώρα αυτός ο δάσκαλος ήταν κρυμμένος πίσω από τα άλλα αστικά κόμματα και έτσι κανείς δεν μπορούσε να εντοπίσει την πολιτικο-ιδεολογική πηγή της υποβόσκουσας πολυεπίπεδης αρρώστιας της χώρας, αυτής που έφερε τη χρεωκοπία του 2010.

Για παράδειγμα όλοι ξέρανε ότι το ΠΑΣΟΚ ήταν ένα διεφθαρμένο κόμμα, αλλά μόνο όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στην εξουσία έμαθε ο λαός ότι όλη η σαπίλα του ΠΑΣΟΚ είχε την ιδεολογική καρδιά της μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό πήγε και στρατολογήθηκε μέσα του όταν το ΠΑΣΟΚ πνίγηκε στα ζέμματα του. Είναι φυσικό γιατί μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ η διαφθορά των κυβερνητικών στελεχών όχι μόνο δεν τιμωρείται όταν αποκαλύπτεται, αλλά η αποκάλυψη καταγγέλλεται σαν συκοφαντία από τους εχθρούς του λαού. Επίσης όλοι ξέρανε ότι η ΝΔ ήταν ένα κόμμα που έκρυβε μέσα του την κύρια πλευρά της φασιστικής ακροδεξιάς.

Μόνο όμως όταν ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία έμαθε ο λαός ότι το πιο ακροδεξιο και πιο φασιστικό κομμάτι της ΝΔ, οι ΑΝΕΛ, όχι μόνο έξινε ο πιο ενθουσιώδης κολαούζος της νέας εξουσίας αλλά αυτή του παρέδωσε την ηγεσία του στρατού για να κάνει τις μαζικότερες εκκαθαρίσεις που έχει γνωρίσει μεταδικτατορικά η χώρα και για να επιχειρήσει να χώσει το στρατό μέσα στην πολιτική και κοινωνική ζωή όπως κάνει κάθε αληθινός φασισμός. Ακόμα, αν δεν ερχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, κανείς δεν θα μάθαινε με πόσο μεγάλη αβρότητα και εύνοια αυτός θα μεταχειριζόταν στη Βουλή τους ναζιστές της Χρ. Αυγής, πόσο αξιοθαύμαστα θα αγνοούσε τα εγκλήματά τους και πόσο θα περιθωριοποιούσε πολιτικά τη δική εναντίον τους. Τέλος αν δεν ερχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία κανείς δεν θα μάθαινε ότι το αντιβιομηχανικό πνεύμα μέσα στην άρχουσα τάξη που μετέτρεψε την Ελλάδα σε παραγωγικό ουραγό της Ευρώπης είχε το κέντρο του πάλι στον ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο αυτός μπόρεσε μέσα σε 12 μήνες να προξενήσει τόσο μεγάλη καταστροφή στην οικονομία κλείνοντας τις τράπεζες, όσες δεν προξενήσαν δεκαετίες εξουσίας ΠΑΣΟΚ και ΝΔ.

Αλλά δεν ήταν αυτή η μεγαλύτερη εκπαιδευτική αποστολή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν ότι διδάξε στο λαό πως όποιος υπόσχεται στους φτωχούς ότι θα ζήσουν καλύτερα

επειδή αυτός, όταν τον φέρουν στην εξουσία, θα τους μοιράσει τα λεφτά των πλούσιων, και μάλιστα των ξένων αυτό δεν σημαίνει αυτόματα ότι είναι αριστερός και φίλος του λαού. Δεν χρειάζεται πολύς ακόμα χρόνος για να μάθει ο λαός ότι μια τέτοια «αριστερά» είναι ο χειρότερος εχθρός του, δηλαδή η χειρότερη ακροδεξιά. Όποιος υπόσχεται πλούτο στο λαό επειδή θα του τον δώσει, αναθέτει στο λαό το ρόλο του ανάπηρου ζητιάνου και στον εαυτό του το ρόλο του σωτήρα. Ο σωτήρας είναι ο χειρότερος ευνοχιστής των μαζών και η πιο τυπική γι' αυτούς πολιτική και οικονομική εξουσία είναι ο φασισμός και η ληστεία του λαού. Η ευεργεσία στους φτωχούς είναι η ουσία κάθε ψευτοαριστεράς, δηλαδή κάθε σοσιαλφασισμού. Η αληθινή αριστερά είναι αυτή που απλά οδηγεί το λαό ώστε να αποκτήσει γνώση μέσα από την πείρα των δικών του μαζικών αγώνων και μέσα από αυτούς να αποκτήσει τόση αυτοπεποίθηση και τόση οργάνωση ώστε να πάρει στα χέρια του όχι μόνο, και όχι τόσο, τον πλούτο των εκμεταλλευτών, όσο να συγκροτήσει ο ίδιος δημοκρατικά τα όργανα της τελικά δικιάς του επαναστατικής εξουσίας και με αυτά να οργανώσει ο ίδιος την παραγωγή ώστε αυτή να μην λεηλατείται από τους εκμεταλλευτές και να μην σπταλιέται σε κρίσεις και πολέμους.

Μόνο αν ο λαός μας αρχίσει να αναρωτιέται και τελικά αρχίσει να συλλαμβάνει αυτήν την αλήθεια μέσα από την πικρή πείρα του 2015 της εξουσίας ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορεί να αρχίσει να αναπτύσσει την πολιτική του συνείδηση. Και αν αυτό το πετύχει τίποτα δεν θα τον εμποδίσει να καταλάβει ότι και το ψευτοΚΚΕ, το υποτιθέμενο κόμμα της εργατικής τάξης δεν είναι ο αντι-ΣΥΡΙΖΑ όπως θέλει να εμφανίζεται αλλά είναι στο βάθος ένας άλλος ΣΥΡΙΖΑ με τον οποίο το πρώτο έχει ταύτιση σε όλα τα μεγάλα στρατηγικά ζητήματα: όπως ότι κύριος παγκόσμιος εχθρός είναι ο νεοφιλελευθερισμός και όχι ο φασισμός και ότι ο πιο μεγάλος υπαίτιος της ελληνικής κρίσης είναι το ευρωπαϊκό κεφάλαιο των δανειστών και οι βιομήχανοι και όχι οι εσωτερικοί αντιβιομηχανικοί σαμποταριστές, η κρατική διαφθορά και η κρατικοδίαιτη ολιγαρχία. Το ψευτοΚΚΕ είναι απλά ο ΣΥΡΙΖΑ που θα κόψει κάθε δεσμό με τις ευρωπαϊκές δημοκρατικές χώρες

οπότε δεν θα χρειάζεται καμιά επίφαση δημοκρατισμού, ώστε να επιβάλλει στην Ελλάδα μαζί με τους ανοιχτούς φασίστες μια ρωσοκίνητη δικτατορία τύπου «λαϊκής δημοκρατίας» του Ντονέσκ και του Λουχάνσκ.

Η αποκάλυψη του ΣΥΡΙΖΑ σαν ψεύτικης αριστεράς θα είναι και η αποκάλυψη του ψευτοΚΚΕ σαν ψεύτικο κόμμα της εργατικής τάξης, δηλαδή σαν ψευτοκομμουνισμός.

Αυτή είναι η προϋπόθεση για τη δημιουργία ενός πραγματικού μαζικού κομμουνιστικού κόμματος και μιας πλατειάς πραγματικά δημοκρατικής, αναπτυξιακής και εθνοανεξαρτησιακής ελληνικής αριστεράς που θα θέλει την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη υπέρ της Ευρώπης και όχι ενάντια της.

Αυτή η αριστερά, που σαν πιο πρωτοπόρο και συνειδητό απόσπασμά της έχει την ΟΑΚΚΕ, θα βοηθήσει στο να οικοδομηθεί ένα νέο εργατικό κίνημα που θα παλεύει α) για να μην κλείνουν τα εργοστάσια από τους σαμποτέρ β) για να σπάει ο εκβιασμός της εργοδοσίας που λόγω ανεργίας τσακίζει τα μεροκάματα γ) για να εγκαθιδρύονται μορφές εργατικού ελέγχου που μόνες αυτές μπορούν να συνδυάζουν αποτελεσματικά τα α) και β). Αυτά όλα πρέπει να γίνονται με πλατειά δημοκρατική συμμετοχή των εργατών, δηλαδή να είναι το αντίθετο του συριζο-κνίκου συνδικαλισμού των κομματικών συμμοριών που παρέχουν «προστασία» στην τάξη, εξασφαλίζοντας το φασιστικό τους έλεγχο πάνω σε αυτή, είτε για να μοιραστούν το ρόλο του προσωπάρχη με την εργοδοσία, είτε για να τσακίσουν με σαμποτάζ την παραγωγική μονάδα, είτε ακόμα για να γίνουν μέρος της εργοδοσίας σαν αστική τάξη νέου τύπου όπως γίνεται στις ΔΕΚΟ.

Η συριζέικη τραγωδία του 2015 μπορεί να γίνει πραγματικά η βάση για ένα 2016 της αρχής της γνώσης οπότε και της απελευθερωτικής πράξης για το λαό, και σε πρώτη φάση για την ωρίμανση της δημοκρατικής και αριστερής πρωτοπορίας η οποία θα δώσει ώθηση στο οργανωτικό δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ.

Μια τέτοια πρωτοχρονιάτικη ευχή έχει βάση, δηλαδή μπορεί να πραγματοποιηθεί.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΑΠΟ ΡΩΣΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΧΑΚΕΡ

Θα πούμε, ελπίζουμε πολύ περισσότερα, όταν ολοκληρωθούν οι έρευνες των τεχνικών μας για την ακριβή εξέλιξη και τη μέθοδο της τριπλής και παρατεταμένης επίθεσης του Δεκέμβρη στην ιστοσελίδα μας.

Πάντως το πολιτικό σημαντικό ως εδώ είναι ότι όχι μόνο η βασική επίθεση έγινε από την Αγία Πετρούπολη (δηλαδή από το Λένινγκραντ), αλλά ότι, όπως μας είπαν οι τεχνικοί μας, το είδος της επίθεσης που μας έγινε είναι εντελώς ίδιο και εντελώς χαρακτηριστικό μιας ομάδας χάκερ του ρώσικου κράτους που λέγεται APT28 ή Sofacy Group ή Strontium, ή Fancy Bear.

Γι' αυτήν την ομάδα έχει κάνει μια διαφωτιστική αναφορά το πολύ εξειδικευμένο για ζητήματα τηλεπικοινωνιών και ίντερνετ και παγκόσμιου κύρους website ZDNet το Δεκέμβρη που μας πέρασε. (<http://www.zdnet.com/article/russian-hacking-group-sharpens-skills/>). Σύμφωνα με τους ερευνητές της ηλεκτρονικής ασφάλειας, τους οποίους η ZDNet επικαλείται, η ομάδα αυτή διαλέγει τους στόχους της κυρίως ανάμεσα σε πολιτικά πρόσωπα, αλλά και σε εταιρίες τηλεπικοινωνιών καθώς και σε αεροδιαστημικές εταιρίες. Οι χώρες όπου η ομάδα αυτή αναζητάει τους στόχους της είναι η Ουκρανία,

α, η Ισπανία, η Ρωσία, οι ΗΠΑ και ο Καναδάς, αλλά πάνω απ' όλους η πρώτη από αυτές. Σύμφωνα με τους ειδικούς η ομάδα αυτή έχει βρει νέους, εξελιγμένους τρόπους να επιτίθεται χρησιμοποιώντας τρία επιθετικά βέλη για να μολύνουν τους στόχους της: Υποβρύχιο ψάρεμα με e-mails με κατασκευασμένα ντοκουμέντα Word και Excell που επισυνάπτονται, με τη διείδυση σε ιστοσελίδες δωλόμενα που φιλοξενούνται σε υποκλεπτόμενα domains, και σε κακόβουλα iFrames που οδηγούν σε ακαριαία χτυπήματα στο λογισμικό Java και Flash (zero-day exploits).

Οι τεχνικοί μας είπαν ότι όταν αντίκρυσαν το πρώτο τρίωρο χτύπημα στις 20 του Δεκέμβρη δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι σε λίγες μέρες θα αντίκρυσαν ακριβώς αυτήν την πιο περίπλοκη, συνδυασμένη και μακρόχρονης προετοιμασίας επίθεση, που αν και ήταν πολύ έμπειροι δεν είχαν ως τότε ξανασυναντήσει. Τους έκανε εντύπωση επίσης πόσα πολλά λεφτά και τεχνικά μέσα δέχθηκαν οι χάκερ για να μπορούν να επιτίθενται ταυτόχρονα από τόσες πολλές μεριές στο σέρβερ της ΟΑΚΚΕ αλλά και από γειτονικούς σέρβερ.

Τους ευχαριστούμε θερμά για τις πολυμέ-

ρες προαπάθειές τους και για την προσοχή και για τη σκέψη που αφιέρωσαν για να καταφέρουν να πιάσουν σε ένα κρίσιμο βήμα τον ευλύγιστο τραμπούκο, χωρία από τις προόδους τους που κάνανε για την άμυνα της ιστοσελίδας μας.

Ο βασικός λόγος για τον οποίο οι ίδιοι και τα αφεντικά τους θα χάσουν τελικά το μεγάλο πόλεμο που «στα νύχια» ήδη έχουν ξεκινήσει κατά της ανθρωπότητας, θα είναι ότι και το πιο μικρό πολιτικό κόμμα σε μια πολύ μικρή χώρα, μπορεί, αν παλεύει με πάθος για την αλήθεια, να βρει υποστήριξη από πολύ καλούς ειδικούς, από ειδικούς που έχουν βγει και εκείνοι μέσα από αυτό το μικρό λαό και μέσα από αυτή τη μικρή χώρα και οι οποίοι δεν θα δεχτούν ποτέ μια ξένη πολύ μεγάλη χώρα να επεμβαίνει με αλαζονεία στη δική τους και να χτυπάει εκεί όποιον θέλει και ότι ώρα θέλει.

Και το πιο βασικό: Φτάνει μια φούχτα ανθρώπων μέσα σε όλο τον πλανήτη να έχουν δει καθαρά τα πραγματικά σχέδια και τις ταχτικές μιας υπερδύναμης για να της προκαλούν μια ανησυχία εντελώς δυσανάλογη με τον όγκο τους.

Εννοούμε τον προσωρινό όγκο τους.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Ανακοίνωση για τρίτη επίθεση που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα την 07/01/2016

ΚΑΓΚΕΜΠΙΤΙΚΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ!!!

Πριν από λίγο ανέβηκε η ιστοσελίδα μας ξανά μετά από την τρίτη κατά σειρά οργανωμένη επίθεση που δέχτηκε από τους τραμπούκους χάκερ. Στο διάστημα που ήταν πεσμένη αναρτήσαμε στη θέση της ιστοσελίδας την παρακάτω πολύ σημαντική ανακοίνωση με τίτλο «Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη!»:

«Σήμερα, Τρίτη 5 του Γενάρη, από το πρωί η επίσημη ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ είναι εκτός λειτουργίας μετά από μια τρίτη οργανωμένη επίθεση που δέχτηκε μέσα στον τελευταίο μήνα από την ίδια πηγή. Αυτή η επίθεση αποτελεί κλιμάκωση των δύο προηγούμενων.

Όμως αυτή τη φορά οι ψηφιακοί τραμπούκοι, επειδή αποθρασύνθηκαν, προδόθηκαν. Έτσι εντοπίστηκαν από τους τεχνικούς μας, όχι βέβαια σαν πρόσωπα, αλλά εντοπίστηκε η πολιτική τους βάση.

Λοιπόν το χτύπημα έγινε από έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή με IP (ηλεκτρονική ταυτότητα) 185.84.108.232. Αυτή η IP βρίσκεται στη Ρώσικη Ομοσπονδία και συγκεκριμένα στην Αγία Πετρούπολη. Δημοσιεύουμε παρακάτω μια διεθνή ιστοσελίδα αναζήτησης, όπου έχει μπει η συγκεκριμένη IP. Τα στοιχεία της IP είναι καταγεγραμμένα και πέρα από κάθε αμφισβήτηση.

Από πολιτική άποψη όλα λοιπόν είναι στη θέση τους, δηλαδή εύκολα ερμηνεύσιμα.

Οι σοσιαλφασίστες έριξαν πάνω μας μια πέτρα που έπεσε στα πόδια

τους.

Περισσότερα όταν ανεβεί η ιστοσελίδα μας».

Ανακοίνωση για τις δύο πρώτες επιθέσεις που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα την 31/12/2015

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Αγαπητοί φίλοι αναγνώστες της Νέας Ανατολής,

Όπως ίσως έχετε διαπιστώσει αυτή εδώ η επίσημη ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ είχε εξαφανιστεί επί 3 μέρες μετά από κακόβουλη ηλεκτρονική επίθεση που δέχτηκε. Όπως μας είπαν οι φίλοι μας τεχνικοί, που δούλεψαν για την αποκατάσταση της βλάβης, επρόκειτο για μια ασυνήθιστα σύνθετη και σχεδιασμένη επίθεση υψηλού επιπέδου.

Σύμφωνα με τους τεχνικούς η αρχή αυτής της επίθεσης εντοπίζεται την 1η του Δεκέμβρη, δηλαδή 28 μέρες πριν το ρίξιμο της σελίδας όταν οι τραμπούκοι

κατάφεραν να περάσουν στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ ένα μολυσμένο αρχείο. Με βάση αυτό και σε συνδυασμό με άλλες ηλεκτρονικές επιθέσεις επέκτειναν τη μόλυνση και σε άλλα αρχεία.

Στις 22 του Δεκέμβρη κλιμάκωσαν την επίθεση τους στέλνοντας σχεδόν ταυτόχρονα 40.000 spam μηνύματα από το λογαριασμό του e-mail της σελίδας μας έτσι ώστε να την υπερφορτώσουν. Έτσι την έριξαν για τρεις ώρες πριν οι τεχνικοί του σέρβερ φιλοξενίας της καταφέρουν να την επαναφέρουν. Σύμφωνα με τους τεχνικούς μας αυτό το χτύπημα ήταν μέρος ενός σχεδιασμού ώστε να είναι πιο αποτελεσματικό το τελικό χτύπημα που δόθηκε το μεσημέρι της 28 του Δεκέμβρη οπότε απενεργοποιήθηκε για 3 ολόκληρες μέρες η ιστοσελίδα.

Θα περιμένουμε ακόμα λίγες μέρες ώστε να έχουμε μια πιο διεξοδική τεχνική ανάλυση για το χτύπημα, οπότε ίσως μπορούμε να έχουμε και μια καλύτερη εικόνα για τη συγκεκριμένη στόχευση του χτυπήματος. Σε κάθε περίπτωση ωστόσο, είναι σίγουρο ότι η ΟΑΚΚΕ και η πολιτική και ιδεολογική της γραμμή έχουν αρχίσει να ενοχλούν όλο και πιο πολύ το φασισμό και το σοσιαλφασισμό. Οι εχθροί του λαού δεν μπορούν πια να καμώνονται πως αγνοούν την ΟΑΚΚΕ. Δεν αποκλείουμε μάλιστα η στιγμή της επίθεσης στην ιστοσελίδα μας να σχετίζεται με το άρθρο-ανακοίνωση μας για το ρί-

ξιμο του ρώσικου αεροπλάνου από την Τουρκία, το οποίο ανέβηκε στην ιστοσελίδα μας στις 24 του Νοέμβρη, δηλαδή 6 μέρες πριν την έναρξη της ηλεκτρονικής επίθεσης. Αυτό το άρθρο έπαιρνε θέση ανοιχτά υπέρ της Τουρκίας και είχε μια απροσδόκητα πλατειά και θετική απήχηση.

Όσο οι ορδές του φασισμού και του σοσιαλφασισμού θα προχωράνε στη βία κατά των κρατών και στην εξαθλίωση των μαζών, τόσο και οι αντιστάσεις σε αυτές θα δυναμώνουν, και τόσο περισσότερο η διαφωτιστική δύναμη της πραγματικής αριστεράς θα βρίσκει απήχηση και θα παίξει έναν καίριο ρόλο. Έτσι αυτή θα δέχεται όλο και μεγαλύτερες επιθέσεις και μίσος. Αλλά έτσι θα βρίσκει και νέους φίλους και οι παλιοί φίλοι της θα γίνονται πιο ενθουσιώδεις. Αυτό το ζήσαμε από πολλές πλευρές και σε αυτήν την επίθεση. Θέλουμε ειδικότερα να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στους φίλους μας που έκφρασαν τη συμπαράστασή τους στην Οργάνωση αυτές τις μέρες, ιδιαίτερα στους φίλους μας τεχνικούς που δούλεψαν με αυτοθυσία και πείσμα να σηκώσουν την ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ.

Η πέτρα που σήκωσαν οι αντιδραστικοί για να ρίξουν πάνω μας, έπεσε στα πόδια τους.

ΤΟ ΥΠΟΥΛΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

ρα από το πολύ πιο σάπιο του συριζαϊσμού, παράγονται αποκλειστικά από τις εισφορές των εργοδοτών και των εργαζομένων, δηλαδή άμεσα από την παραγωγή. Όταν αυτή η παραγωγή μειώνεται αυτόματα μειώνονται οι συντάξεις.

Βεβαίως μπορεί κάλλιστα ένα κράτος να δώσει λεφτά το ίδιο για να συμπληρώσει τα λεφτά στα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και αυτά τα λεφτά, τα λεφτά του κρατικού προϋπολογισμού που σήμερα τάχει γλείψει ως τον πάτο ο Σύριζα, προέρχονται από τους φόρους, δηλαδή είτε από τους εργαζόμενους τους ίδιους είτε από την υπεραξία, είτε από τον παλιό συσσωρευμένο πλούτο. Αλλά με την πτώση της παραγωγής μειώνονται όλοι αυτοί οι πόροι. Σε βάθος χρόνου δηλαδή ούτε έτσι μπορούν οι συντάξεις να κρατηθούν στο παλιό τους ύψος. Το μόνο που μπορεί να γίνει από μια προοδευτική κυβέρνηση είναι να γίνει αναδιανομή του παλιού πλούτου με την παρουσία της εκκλησίας, που όμως δεν την κάνει με τίποτα ο Σύριζα, ή με μια αναδιανομή στην υπεραξία που μπορεί να γίνει α) με μια φορολογία σε βάρος της μεγάλης αγροτικής γαιοκτησίας που όμως ο Σύριζα την αθώνει με το να την ανακατεύει με τη μικρομεσαία αγροτική παραγωγή, β) με το χτύπημα της φοροδιαφυγής των χιλιάδων μεγάλων και μικρών λαμογιών, ιδιαίτερα των κρατικοολιγαρχών. Αλλά τα κάθε λογής λαμόγια αποτελούν την πιστή κοινωνική βάση κάθε φασισμού, οπότε και της κυβέρνησης Σύριζα.

Αλλά οποιαδήποτε και αν είναι η αναδιανομή της υπεραξίας ή του παλιού πλούτου, χωρίς παραγωγή νέου πλούτου, δηλαδή χωρίς ανανεούμενη βιομηχανική παραγωγή δεν θα μπορούν να υπάρχουν συντάξεις ούτε σε αυτό το πολύ μικρό ύψος για αρκετό καιρό ακόμα. Ειδικά σήμερα με μια πολιτική αναδιανομής υπέρ των παρασίτων που εφαρμόζει ο Σύριζα μόνο να πέφτουν μπορούν οι συντάξεις και εκείνο που μπορεί να επιβραδύνει την πτώση τους για τους πιο φτωχούς συνταξιούχους είναι να επιταχυνθεί η πτώση για τους πιο εύπορους.

Στην πραγματικότητα αυτό το μέτρο έχει ήδη εξαγγείλει η κυβέρνηση όταν μας διαβεβαιώνει ότι θα πέσουν κατακόρυφα οι συντάξεις των εργαζομένων που σύντομα θα βγουν στη σύνταξη (των λεγόμενων νέων συνταξιούχων). Πως εξηγείται αυτή η αντίφαση; Αγαπάει ο Τσίπρας πιο πολύ τους παλιούς συνταξιούχους από αυτούς που έρχονται; Όχι, καθόλου. Απλά είναι πολύ πιο δύσκολο να πάρεις από κάποιου την τσέπη σίγουρο εισόδημα που εισέπραττε ως χθες, παρά να πεις σε κάποιον: φίλε ετοιμάσου να ζήσεις χειρότερα του χρόνου από όσο νόμιζες ότι θα ζήσεις. Δηλαδή τα κυβερνητικά μούτρα ξέρουν ότι είναι πολύ καλύτερο να έχεις ένα φανατικό σύμμαχο για μια τωρινή μάχη παρά έναν αυριανό εχθρό. Επίσης ο Τσίπρας έχει διαλέξει τους εν ενεργεία συνταξιούχους γιατί πράγματι από αυτούς ζουν και τα άνεργα παιδιά τους, δηλαδή ένας πολλαπλάσιος πληθυσμός, σχεδόν η μισή χώρα.

Εννοείται ότι αφού η κυβέρνηση είναι

διατεθειμένη να εξασφαλίσει όσο-όσο μια τωρινή συμμαχία με τους εν ενεργεία συνταξιούχους, ακριβώς γιατί στο όνομά τους θα δώσει τη μάχη ενάντια στην ΕΖ, είναι διατεθειμένη να κάνει και άλλους εχθρούς ενάντια στην παραγωγή. Έτσι η πρόταση για έναν «έντιμο» συμβιβασμό, δηλαδή για μια πολεμική ανακωχή της με την ΕΖ όχι μόνο δεν περιλαμβάνει ούτε την ελάχιστη απελευθέρωση της παραγωγής, όχι μόνο μια αναδιανομή πλούτου σαν αυτή που περιγράψαμε, αλλά ζητάει ένα μέτρο μείωσης της παραγωγής που επιπλέον αφαιρεί από το εισόδημα εκείνων των προλετάρων που το έχουν περισσότερο ανάγκη.

Πρόκειται για τη γνωστή της ξαφνική «εθνική απαίτηση», από τη μια να αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές των εργοδοτών, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία, σε ότι αφορά το συνολικό αριθμό των εργαζομένων που απασχολούν είναι μικρομεσαίοι εμποροβιοτέχνες, και από την άλλη να αυξηθούν σε αναλογία οι εισφορές των χειρότερα αμοιβόμενων εργαζομένων αυτής της χώρας. Το πρώτο σημαίνει να πέσουν κι άλλο οι δουλειές ή να στραγγιχτούν οι μικρομεσαίοι, το άλλο σημαίνει να χάσουν κι άλλες δουλειές οι ασφαλισμένοι προλετάριοι, για να πάρουν τη θέση τους οι ανασφάλιστοι προλετάριοι, δηλαδή οι εργασιακές γαλέρες να γίνουν ακόμα πιο γαλέρες και οι άγρια εκμεταλλεόμενοι να γίνουν ακόμα πιο εκμεταλλεόμενοι.

Δεν είναι ότι δεν έχουν ιδέα από οικονομία οι «ιδεοληπτικοί και δογματικοί» συριζαίοι, όπως λένε συνειδητά ή ασυνείδη-

τα οι αβανταδόροι τους φιλελεύθεροι. Είναι ότι αυτή είναι η στρατηγική τους, δηλαδή ο τεμαχισμός βήμα-βήμα του λαού. Κάθε επάγγελμα, κάθε τομέας, κάθε ειδικότητα, κάθε ελάττωμα στην ώρα του, πάντα με τη βοήθεια των πουλημένων συνδικαλιστών όπως προχθές με αυτούς της ΓΣΕΒΕΕ, μέχρι που ανθρώπινη θέση στην κοινωνία θα υπάρχει μόνο για τους νεο-ταγματасφαλίτες της υπερδύναμης η οποία αργά αλλά σταθερά, σαν το βόα καταπίνει και χωνεύει τη χώρα. Αυτό που θέλει αυτή η χολέρα που είναι στην εξουσία, είναι χρόνο. Χρόνο για να διαλύσει την Ευρώπη, χρόνο για να επιβάλει την πολιτική της δικτατορία νέου τύπου στην Ελλάδα. Νέου τύπου σημαίνει α) έλεγχος των καναλιών με εξόντωση των παλιών ιδιοκτητών με «αντικαπιταλιστική» και «αντι-διαφθορά» δημαγωγία και παράλληλο πούλημα των καναλιών στους καινούργιους ανατολικούς εγκάθετους, β) έλεγχος της δικαστικής εξουσίας με αλληπάλληλα συνταγματικά πραξικοπήματα που ασταμάτητα εξελίσσονται δίπλα μας, γ) έλεγχος του στρατού με τις δραστήριες μαζικές αποστρατείες-εκκαθαρίσεις που πραγματοποιεί ακριβώς γι αυτή τη δουλειά ο τοποθετημένος φασίστας υπουργός, και τελικά γ) έλεγχος της πολιτικής αστυνομίας.

Αυτό το χρόνο ζητάει πάνω απ' όλα ο Τσίπρας, στηριγμένος στους ηθικούς και πολιτικούς συναυτουργούς του αληθινούς ναζήδες, ψεύτικους κομμουνιστές, κάλπικους ευρωπαίους. Αυτόν το χρόνο δεν πρέπει επί ποινή θανάτου να του το δώσουμε. Ποτέ μαζί του, ούτε για μια στιγμή και σε τίποτα.

Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΤΟ ΤΕΣΤ: ΟΞΙΝΟΣ ΣΕ ΟΞΙΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ο Μητσοτάκης φαίνεται ένας δυτικού τύπου φιλελεύθερος και αυτό θα λέγαμε κι εμείς μέχρι πριν κανα δυο μήνες. Από τότε που άρχισε να καυχείται με στόμφο ότι θα γίνει αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας τον ψάξαμε περισσότερο. Γιατί ή βλάκας θα ήταν ή θα ήξερε πολύ καλά. Σήμερα στην Ελλάδα μετά από τετραετίες ολόκληρες αρχηγίας ρωσόδουλων στη Νέα Δημοκρατία, μόνο με μια επανάσταση θα έβγαине δυτικόφιλος αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και τέτοια δεν έγινε τους δυο τελευταίους μήνες.

Αν λοιπόν ψάξει κανείς τον Μητσοτάκη σε αυτό το καίριο σημείο θα εκπλαγεί από το πόσο πολύ δεν μιλάει για εξωτερική πολιτική, ιδιαίτερα για ότι αφορά τη ρώσικη υπερδύναμη και την Κίνα. Το μόνο που επιτρέπει στον εαυτό του να λέει, είναι η λέξη Ευρώπη, αλλά αυτό δεν έχει νόημα γιατί όλοι οι αντιευρωπαίοι που θέλουν να κάνουν καριέρα είναι πάντα φιλο-ευρωπαίοι. Ο προηγούμενος που είχε την ίδια ιδιότητα ήταν ο Σημίτης. Αυτός ήταν ένας εκσυγχρονισμένος κνίτης, που είχε αναλάβει από τα ρώσικα αφεντικά του το ιστορικό καθήκον, να βάλει με απάτες στην κοιλιά της Ενωμένης Ευρώπης μια απασφαλισμένη χειροβομβίδα, την Ελλάδα. Αυτός πρόσεχε τόσο πολύ τα λόγια του που μέχρι και η ΟΑΚΚΕ πίστεψε για τέσσερις ολόκληρους μήνες ότι ήταν ευρωπαίος παρόλο που τον είχε στηρίξει ο Λαλιώτης για την προεδρία του ΠΑΣΟΚ.

Δεν την ξαναπατάμε λοιπόν, τουλάχιστον στο ίδιο σημείο.

Μεταφράζουμε λοιπόν στο πολιτικό επίπεδο το κλασικό τεστ της χημείας όταν δεν ξέρουμε αν έχουμε μπροστά μας ένα οξύ ή μια βάση: το εμβαιπίζουμε σε βάμμα του ηλιοτροπίου και τότε αλλάζει το χρώμα του ανάλογα με το είδος της ουσίας. Στην πολιτική το

βάμμα του ηλιοτροπίου είναι το ρωσόδουλο παχύρευστο καθεστωτικό διάλυμα που κυβερνάει για τα καλά τη χώρα. Αν ο Μητσοτάκης δεν ήταν απόλυτα εγκεκριμένος από αυτό το καθεστώς θα έπεφτε ο ουρανός να τον πλακώσει μόλις ίσα που θα σκεφτότανε να γίνει αρχηγός. Θα δεχόντουσαν όλοι αυτοί οι ξεσκολισμένοι πράκτορες που έχουν μπαστακωθεί στην αρχηγία όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων για αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή για αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης και ίσως πρωθυπουργό της Ελλάδας τον πράκτορα των αμερικάνων; Το γιό του αποστάτη; Τον αδελφό της φιλόδοξης επίσης αμερικάνας Μπακογιάννη; Τον άνθρωπο που απέλυσε κτηνωδώς και αδικαιολόγητα -πράγματι- χιλιάδες υπαλλήλους ως «εγκάθετος των κατακτητών»;

Ή για ακόμα μεγαλύτερη πειραματική ακρίβεια: Αν ο Μητσοτάκης ήταν ένας φιλελεύθερος θα τον υποστήριζε στο δεύτερο γύρο ο ήδη σεσημασμένος άνθρωπος του Ιβάν Σαββίδη, δηλαδή του Πούτιν, Τζιτζικώστας μαζί με όλη του την αυλή; Ή όλη αυτή η αυλή θα ούρλιαζε χέρι- χέρι μαζί με το Μητσοτάκη για να εμποδίσει τη θριαμβευτική εκλογή του Μείμαρράκη στον πρώτο γύρο ριχνοντάς πάνω του την ευθύνη για την προβοκάτσια της ακύρωσης των εκλο-

γών και πετυχαίνοντας την παραίτησή του από την προεδρία της ΝΔ;

Βεβαίως μπορεί απέναντι σε όλα αυτά να αντιτάξει κανείς το επιχείρημα ότι τον Μείμαρράκη τον υποστήριξε ο πουτινικός Καραμανλής και τον Μητσοτάκη ο πατριαρχικός (εννοούμε με το αντιστεκόμενο στον ρώσικο ηγεμονισμό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης) Γεωργιάδης. Αλλά ο Καραμανλής αποδείχτηκε -και άφησε και ο ίδιος ο Μείμαρράκης να υπονοηθεί- ότι ήταν βάρος για τον Μείμαρράκη, γιατί αντίθετα από το ότι είχε κατασκευαστεί σαν σπουδαίος στο στελεχικό δυναμικό της Νέας Δημοκρατίας, στη βάση δεν είχε καμιά πέραση. Άλλωστε πως να έχει πέραση αυτός ο προβοκάτορας που αφού έφερε στην εξουσία τον ΓΑΠ την κοπάνησε στα πίσω έδρανα της Βουλής και δεν υπεράσπισε ποτέ το κόμμα του; 'Όσο για τον Γεωργιάδη τελικά αφού κόντραρε για κάποιον καιρό και αρκετά τον Σύριζα ευθυγραμμίστηκε κι αυτός με την ακροδεξιά του ιδεολογία και το άμεσο πολιτικό του συμφέρον, σε τέτοιο βαθμό ώστε μόλις λίγο πριν τις εκλογές στη ΝΔ, στις 19 του Δεκέμβρη δήλωσε σε μια συνέντευξη τύπου:

“Η Τουρκία δεν πρέπει να μπει ποτέ στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί θα αλλάξει ο χαρακτήρας της ΕΕ που είναι ένας συνασπισμός Χριστιανικών πληθυσμών. Το ερώτημα δεν είναι αν θα μπει η Τουρκία στην ΕΕ αλλά αν θα μπει η Ρωσία στην ΕΕ. Η Ρωσία πρέπει να μπει στην ΕΕ, γιατί αν μπει η Ρωσία στην ΕΕ η ΕΕ θα είναι μία παγκόσμια υπερδύναμη. Ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν ο πρώτος που είχε οραματιστεί μία ηνωμένη Ευρώπη από την Μεγάλη Βρε-

τανία μέχρι την Ρωσία”.

Όλα λοιπόν είναι στη θέση τους.

Το πείραμα έβγαλε όξινο Μητσοτάκη, σε όξινο περιβάλλον.

Ο άνθρωπος κάνει μάλιστα και για πρωθυπουργός. Με μια προϋπόθεση: να μην πάρει το κόμμα του την εξουσία, δηλαδή τον κρατικό μηχανισμό. Γιατί το κόμμα του Μητσοτάκη, ιδιαίτερα το όντως φιλοευρωπαϊκό και αφελές ρεύμα που τον έφερε στην αρχηγία, δεν διαθέτει ακόμα την πληθώρα των ρωσόδουλων στελεχών που θα του επιτρέψουν να διατηρήσει και να δυναμώσει το δουλικό στη Ρωσία κρατικό μηχανισμό που στήνει με λύσσα ο Σύριζα τον τελευταίο χρόνο. Ο Μητσοτάκης μπορεί, σύμφωνα με την ανάλυσή μας, να είναι σαν αρχηγός μιας σημερινής ΝΔ μόνο μια «οικουμενική τσόντα» του συριζέικου κράτους, δηλαδή ένα πρωθυπουργικό ισοδύναμο του «γενναίου» πρόεδρου της Δημοκρατίας Παυλόπουλου.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Μητσοτάκης στο διπλωματικό επίπεδο κάνει μόνο για τσόντα. Αντίθετα μπορεί να αναλάβει έναν εξαιρετικά πολύτιμο ρόλο για τους ανατολικούς προστάτες της χώρας. Όταν δηλαδή η Ευρώπη θα έχει φτάσει στο σημείο να μισεί τόσο απόλυτα τον Τσίπρα μέχρι που να μην αντέχει από τον πόνο να τον κρατάει μέσα στην Ευρώπη, στο σημείο αυτό για παράδειγμα δεν θα μπορεί να υπάρχει καλύτερο αναισθητικό γι αυτήν από μια μεταβατική πρωθυπουργία Μητσοτάκη.

Ήδη προχθές τιτιβίζανε χαρούμενοι μετά τη νίκη του όλοι οι ανεπίδεκτοι μαθήσεως δυτικοί φιλελεύθεροι. Ίσως δεν θα θελήσουν ποτέ να μάθουν πόσα κεφάλια έχει η ρώσικη λερναία ύδρα που κυβερνάει εδώ και 35 χρόνια την Ελλάδα.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΒΛΑΒΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΤΙΓΜΗ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 23/11/2015)

Το τεχνικό πρόβλημα που διέκοψε τη διαδικασία εκλογής αρχηγού της ΝΔ μέχρι στιγμής φαίνεται ότι διευκολύνει τη λύση ενός μεγάλου πολιτικού προβλήματος για τις ως τώρα ηγετικές δυνάμεις αυτού του κόμματος αλλά και όλου του πολιτικού καθεστώτος.

Το πρόβλημα είναι ότι από το 1997 που έγινε αρχηγός της ΝΔ ο ρωσόφιλος Κ. Καραμανλής ο Β΄ δεν υπήρξε περίοδος στην οποία αρχηγός αυτού του κόμματος να ήταν κάποιος δυτικόφιλος αστός. Και ο Καραμανλής και μετά από αυτόν ο Α. Σαμαράς ακολούθησαν πάντα και ακολουθούν μια δουλικά ρωσόφιλη πολιτική που είναι απλώς πασπαλισμένη με λίγο ευρωπαϊσμό για να μπορούν αυτοί να παίζουν το ευρωπαϊκό εισοδητικό παιχνίδι του Κρεμλίνου.

Αν η εκλογική διαδικασία συνεχιζόταν κανονικά σύμφωνα με τα πρώτα αποτελέσματα, που βέβαια ακυρώθηκαν στη συνέχεια, αλλά και σύμφωνα με όλα τα γκάλοπ των προηγούμενων ημερών πρόεδρος της ΝΔ θα γινόταν ο Μείμαρράκης. Ο Μείμαρράκης όμως πέρα από το ότι μπήκε προσωρινός αρχηγός κάτω από την εποπτεία και την κηδεμονία του Καραμανλή είναι γενικά δυτικόφιλος. Αυτό φάνηκε πολύ καθαρά στην εκλογή Σαμαρά όπου αυτός είχε πάρει ενεργητικά το μέρος της Μπακο-

γιάννη. Βέβαια όταν μιλάμε για έλληνες δυτικόφιλους πολιτικούς δεν εννοούμε ανθρώπους με δυτική νοοτροπία αλλά με βυζαντινούς που απλά προτιμάνε τη συμμαχία με τη Ρώμη παρά με το Μόσκοβο.

Το πρόβλημα που έχουν οι ρωσόφιλοι γενικά με τις διαδοχές στη ΝΔ είναι ότι δεν έχουν μια κάπως σημαντική δεξαμενή ρωσόφιλων στελεχών για να καλύπτουν τις συνήθως ραγδαίες φθορές των αρχηγών τους από την άσκηση εξουσίας, ενώ τα δυτικόφιλα στελέχη γεννιούνται διαρκώς μέσα από τη φυσική πολιτικο-ιδεολογική κίνηση αυτού του κόμματος. Δεν είναι τυχαίο ότι μπορούσαν να κατεβάσουν για τη διαδοχή τρία στελέχη, ενώ η μόνη διέξοδος των ρωσόδουλων ήταν ο Τζιτζικώστας, ο άνθρωπος στον οποίο έδειξε όλη του την προτίμηση ο ολιγάρχης του Πούτιν Ιβάν Σαββίδης. Αλλά αυτή η υποψηφιότητα όπως όλα έδειξαν δεν περπάτησε σε τέτοιο βαθμό ώστε να αμφισβητήσει όχι μόνο τη θέση του Μείμαρράκη αλλά έστω να ανέβει

σε ανώτερο επίπεδο από τους Μητσοτάκη και Γεωργιάδη. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το τεχνικό πρόβλημα, που πολύ πιθανά ήταν μια πράξη σαμποτάζ, έφερε στην επιφάνεια ένα συντριπτικό μέτωπο ενάντια στον Μείμαρράκη.

Δεν είναι μόνο ότι αμέσως και χωρίς τρανταχτά στοιχεία έσπευσαν να θεωρήσουν τον Μείμαρράκη υπεύθυνο του προβλήματος όχι μόνο ο Τζιτζικώστας αλλά και οι Μητσοτάκης και Γεωργιάδης, ούτε είναι μόνο ότι αμέσως προσφέρθηκε η Γιαννάκου να τον πετάξει κάτω από την προσωρινή αρχηγία, αλλά είναι ότι τον χτύπησε άμεσα και ισχυρά ο Σαμαράς και έμμεσα, αλλά ακόμα πιο παταγώδικα, ο αρχικομματάρχης και υποτιθέμενος προστάτης του Κ. Καραμανλής. Ο τελευταίος αυτός, που οδήγησε τη χώρα στη χρεωκοπία χωρίς να πει λέξη απολογίας και τώρα ελέω καθεστωτικής ασυλίας παριστάνει τον πατέρα της ΝΔ, είναι αυτός που δημιούργησε την εικόνα της καταστροφής λέγοντας για όλους (οπότε η μπάλα έπαιρνε κυρίως τον Μείμαρράκη) ότι είναι απαράδεκτοι και χρεωκοπημένοι.

Τέτοια ορμητικά πολιτικά μέτωπα δεν

παράγονται ξαφνικά, αυθόρμητα και ορμητικά ενάντια σε κάποιον που δεν εκπροσωπεί την πλειοψηφία μιας εφορευτικής επιτροπής στην οποία συμμετείχαν ισοποσοά μέσω αντιπροσώπων όλοι οι υποψήφιοι. Βέβαια για να σχηματιστούν τέτοια μέτωπα δε φτάνει μόνο μια βαθιά ενοποιητική και οργανωμένη γραμμή, αλλά χρειάζεται η πολιτική αχρειότητα και η πολιτική τύφλα των επίσης φιλοευρωπαϊών ανθυποψηφίων του Μείμαρράκη, του Μητσοτάκη και του Γεωργιάδη, που για να γίνουν αρχηγοί της ΝΔ όχι μόνο τον προπορευόμενο Μείμαρράκη θα πυροβολούσαν σε κοινά πυρά με το ανατολικό Τζιτζικώστα αλλά και την ίδια τους τη μάνα θα σκότωναν. Έτσι ανεβαίνει ο φασισμός σ' αυτή τη χώρα, σχεδόν ανενόχλητα επί τόσες δεκαετίες εκμεταλλεύόμενος την πιο ποταπή ματαιοδοξία, την πιο ζετσίπωτη αρχομανία και την πιο κραυγαλέα έλλειψη αρχών και χαρακτήρα που χαρακτηρίζει ιδιαίτερα τούτην εδώ την αστική τάξη.

* Δείτε και παλαιότερο άρθρο για τις εκλογές της ΝΔ εδώ:

<http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/580>

ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙΡΟΣ!

Ο ΛΑΟΣ ΘΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΤΟ ΔΙΚΙΟ, ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η κυβέρνηση των εγκληματιών σαμποτέρ φαίνεται αποφασισμένη να διώξει τώρα την Ελντοράντο από την Ελλάδα. Τώρα που κλείνουν μία-μία ή φεύγουν από την Ελλάδα οι ιστορικές μεγάλες βιομηχανίες, τώρα που η ανεργία των νέων έχει εξακοντιστεί στα ύψη και τα άθλια μεροκάματα αυτών που αγωνιούν αν θα δουλεύουν αύριο έχουν γίνει αθλιότερα, τώρα που τα ασφαλιστικά ταμεία δεν μπορούν να δίνουν άλλο τις άθλιες συντάξεις τους και η κυβέρνηση ζητάει αυτές να πληρωθούν από την όλο και πιο συρρικνωμένη παραγωγή, τώρα που τα δημόσια ταμεία είναι κυριολεκτικά λεηλατημένα από την κυβέρνηση, τώρα τα τέρατα διώχνουν την πιο μεγάλη βιομηχανική επένδυση που προσπαθεί να ολοκληρωθεί μέσα στα χρόνια του εφιάλτη και δεν διστάζουν να ρίξουν στην πιο θανατερή και βασανιστική ανεργία τόσες χιλιάδες μεταλλωρύχους και εργάτες της μισοάνεργης βόρειας Χαλκιδικής.

Στην πραγματικότητα οι εγκληματίες δεν διώχνουν την Ελντοράντο, διώχνουν κάθε μεγάλη σύγχρονη επιχείρηση που μεταμορφώνει την ύλη και παράγει υλικό πλούτο στη χώρα και που επιπλέον κανείς δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι δεν λειτουργεί με όρους συμμόρφωσης στην περιβαλλοντική και στην εργατική νομοθεσία που άφησε πίσω της η εποχή των εργατικών κινήσεων αλλά και του σχετικού εξευρωπαϊσμού της χώρας μας.

Και αυτό δεν το κάνουν από κάποιες παρωχημένες «αριστερές ιδεοληψίες», όπως λένε μερικοί αμόρφωτοι αντικομμουνιστές, καθώς αρχή κάθε αριστεράς είναι να θεωρεί θετικό και να βοηθάει ό,τι απελευθερώνει τις παραγωγικές δυνάμεις- πάντα με όρους σεβασμού της μεγαλύτερης παραγωγικής δύναμης που είναι ο ίδιος ο άνθρωπος- και όχι να τις σκοτώνει.

Απόδειξη ότι οι εγκληματίες δεν το κάνουν από τέτοιου είδους ιδεοληψίες είναι ότι την ίδια ώρα που διώχνουν την Ελντοράντο δίνουν στο πιο αντεργατικό, στο πιο αντιπεριβαλλοντικό, στο πιο διεφθαρμένο και στο λιγότερο εκσυγχρονιστικό στη δομή του ξένο κεφάλαιο, το κινέζικο, το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας, τον Πειραιά για να το μετατρέψει σε μια δικιά του νεοαποικιοκρατική βάση υπερεκμετάλλευσης, λαθρεμπορίου και βίας στο μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης.

Από καμιά «αριστερή ιδεοληψία» δεν πάσχουν τα τέρατα αυτά. Πάσχουν από ανίατη δουλοπρέπεια στα νέα μεγάλα ξένα αφεντικά της χώρας, που δεν θέλουν την Ελλάδα πολιτικά και οικονομικά ανεξάρτητη μέσα σε μια γενικά δημοκρατική Ευρώπη, αλλά τη θέλουν αποικιακό εξάρτημα του νεοαποικιοκρατικού άξονα, του άξονα Ρωσίας-Κίνας, υπό την πολιτικοστρατιωτική ηγεμονία της πρώτης. Για να το πούμε πιο καθαρά, πάσχουν από μανιωδή νεο-ταγματασφαλισμό.

Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι αυτοί οι νεο-ταγματασφαλίτες, δεν είναι όπως οι παλιοί της γερμανικής κατοχής, όπου οι προδότες της χώρας ήταν μαζεμένοι χοντρικά μέσα σε ένα κόμμα-στρατό, σε αυτό των κατακτητών, αλλά ότι είναι χωμένοι παντού, ότι για την ακρίβεια έχουν διαβρώσει όλα τα πολιτικά κόμματα της χώρας κατακτώντας παντού την πολιτική αρχηγία κόντρα συχνά και σε μεγάλα κομμάτια της βάσης τους και του στελεχικού τους δυναμικού.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι διώχνει την εταιρία του χρυσού η κυβέρνηση Τσίπρα, είναι ότι σε αυτό το διώξιμο απαντάνε τόσο υποτονικά, τόσο χωρίς ΚΑΜΙΑ προπαγανδιστική εκστρατεία, τόσο χωρίς μια πολιτική κινητοποίηση των οπαδών τους, και κυρίως τόσο χωρίς να θίξουν ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ και χωρίς να ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΝ το κεντρικό ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΟ ΨΕΜΑ των εγκληματιών, που είναι ότι η μεταλλουργία χρυσού μολύνει το περιβάλλον και σκοτώνει τον τουρισμό.

Εδώ βρίσκεται η μεγάλη βρωμιά της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού, του Λεβέντη, και πιο ανοιχτά αυτή του ψευτοΚΚΕ που υποκριτικά κάνουν εδώ και χρόνια τους φίλους των υπό απόλυση ή απολυμένων εργατών, αλλά διαρκώς επαναλαμβάνουν μονότονα,

ότι είναι με την επένδυση **αρκεί αυτή να μην μολύνει**. Στην ουσία αφήνουν πάντα αυτό το κάρδιο ζήτημα πολιτικά αμφίβολο την ώρα που οι περιβαλλοντικές μελέτες έχουν δημοσιευτεί και εγκριθεί από όλα τα κρατικά επιστημονικά όργανα, και όλους τους ψηλού επιπέδου ειδικούς και την ώρα που όλα αυτά τα κόμματα έχουν μπόλικους ειδικούς για να ελέγξουν αυτές τις μελέτες, αλλά και την περιβαλλοντική πρακτική αυτής της εταιρίας.

Για να μην μπουν στην πολιτική μάχη περί μόλυνσης ή όχι, τα διπρόσωπα κόμματα εναποθέτουν τη λύση του προβλήματος στο ΣΤΕ, δηλαδή στο νομικό επίπεδο, την ώρα που η κυβέρνηση εκδίδει δεκάδες διοικητικές αποφάσεις που μπορούν να διακόψουν το έργο κάθε στιγμή. Μάλιστα αυτή η διοικητική κυβερνητική μηχανή αποφάσεων έχει εντελώς καλο-λαδωθεί από την ώρα που ο Σκουρλέτης έδιωξε αυθαίρετα, χωρίς πάλι ΚΑΝΕΝΑ κόμμα να διαμαρτυρηθεί, όλους τους προηγούμενους, έμπειρους και γενικά αυστηρούς περιβαλλοντικούς ειδικούς από το υπουργείο του (δες προηγούμενο διεξοδικό, δυστυχώς, από ότι φαίνεται, πολύ προφητικό άρθρο της Νέας Ανατολής που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, στις 7/10/2015). Είναι δυνατόν μετά από αυτές τις διαρκείς αυθαίρετες διακοπές να περιμένει κανείς ότι το γνωστό βιομηχανοκτόνο ΣΤΕ, που ακόμα δεν έχει «καθαρογράψει», δηλαδή δεν έχει δημοσιεύσει την τελευταία του απόφαση του καλοκαιριού υπέρ της επένδυσης (!!!), να σώσει την επένδυση;

Όχι δεν είναι δυνατό. Για αυτό οι σημερινές επίσημες κομματικές ηγεσίες όλων των κομμάτων-πλην της ΟΑΚΚΕ- δεν αποτελούν σύμμαχο, αλλά «αναισθησιολόγο» των μεταλλωρύχων και των ίδιων των επενδυτών με την έννοια του αναισθησιολόγου που ειδικεύεται στην αναισθησία που προηγείται πριν από μια εκτέλεση ενός φυλακισμένου. Αλλά δεν είναι μόνο τα κόμματα οι αναισθησιολόγοι στην υπηρεσία των εκτελεστών του ΣΥΡΙΖΑ. Παλεύοντας δίπλα στους μεταλλωρύχους της Χαλκιδικής εδώ και 20 περίπου χρόνια έχουμε δει να τους αδρανοποιούν και τελικά να τους σκοτώνουν διάφορες εχθρικές προς την επιβίωση της βιομηχανίας απόψεις και θέσεις που διακινούνται σε τελική ανάλυση από το αντιβιομηχανοκτόνο πολιτικό καθεστώς.

Στην προκειμένη περίπτωση η βασικότερη από τις αντιλήψεις που σκοτώνει τον αγώνα των μεταλλωρύχων, είναι ότι το ζήτημα του περιβάλλοντος, αποτελεί ζήτημα κυρίως των ανώτατων ειδικών της εργοδοσίας και του κράτους ή της δικαιοσύνης και όχι των ίδιων των μεταλλωρύχων και του αγώνα τους για δουλειά και επιβίωση. Ή αλλιώς ότι η κύρια και βασική πάλη των εργαζομένων έγκειται στο να υπερασπίζονται απλά τις θέσεις εργασίας τους. Αυτό είναι κάτι το ισχυρό γενικά, αλλά εδώ δεν αποτελεί ουσιαστικό επιχείρημα καθώς το αντιδραστικό καθεστωτικό κίνημα που θέλει να κλείσει τα μεταλλεία, σαν σοσιαλφασιστικό που είναι, κάνει πώς μιλάει στο όνομα του λαού. Απαντά λοιπόν στους μεταλλωρύχους: «για να σώσετε εσείς μερικές χιλιάδες άνθρωποι τις

δουλειές σας θα κάνετε πολλούς περισσότερους να χάσουν τη δικιά τους δουλειά ή να πεθάνουν». Αυτό είναι και το ψευτο-επιχείρημα της ρατσιστικής βίας των σοσιαλφασιστών ενάντια στους εργαζόμενους και στα παιδιά τους ακόμα στην Ιερισσό.

Αυτή η αντίληψη ότι ο λαός θα κερδηθεί μόνο με το «θέλουμε τη δουλειά μας» είναι πολύ λαθεμένη. Είναι λαθεμένη όχι μόνο γιατί αναθέτει αποκλειστικά στην αστική τάξη (εργοδοσία και κράτος) έναν αγώνα που είναι πάνω απ όλα αγώνας για την επιβίωση των ίδιων των εργατών. Είναι λαθεμένη γιατί απέναντι στην σοσιαλφασιστική ιδεολογία ότι οι ειδικοί της εργοδοσίας και του κράτους είναι πουλημένοι δεν αντιπαράσσει γενικά την επιστήμη της μεταλλουργίας και των μεταλλείων σε εθνική και διεθνή κλίμακα. Μόνο αυτή η τελευταία αντίληψη είναι στις δοσμένες συνθήκες σε θέση να πείθει τη μεγάλη μάζα ενός λαού, η οποία ευτυχώς, ακόμα πιστεύει στην επιστήμη κόντρα στους νεομεσαιωνιστές και στους πράκτορες. Οι ίδιοι οι μεταλλωρύχοι δεν είναι ανάγκη να είναι ειδικοί για να πείσουν το λαό. Αρκεί το σωματείο τους, μαζί με εκείνα τα μέλη του που είναι ειδικοί, να καλέσουν στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, τους ειδικούς επιστήμονες να μιλήσουν για το ζήτημα είτε σε ημερίδες είτε στον μαζικό τύπο, τηλεοπτικό και γραπτό, και κυρίως να αντιπαρατεθούν σε δημόσιες συζητήσεις, στους ψευτοεπιστήμονες του ΣΥΡΙΖΑ και στις παράνομες στην «επιστημονικές επιτροπές» κάποιων τοπικών τμημάτων του ΤΕΕ ή του ΑΠΘ.

Η ΟΑΚΚΕ έχει μιλήσει κατ' επανάληψη τα τελευταία χρόνια και ζωντανά και με άρθρα και με προκηρύξεις της στους μεταλλωρύχους για την ανάγκη μιας τέτοιας συστηματικής πολιτικής στροφής στην μαζική προπαγάνδα τους, ιδιαίτερα όσο υπήρχε και υπάρχει ακόμα, πριν την εξόντωσή του από την κυβέρνηση, ένας σχετικά ανεξάρτητος από αυτήν τηλεοπτικός τύπος. Μάλιστα πιστεύουμε ότι βασικό μέρος μια τέτοιας στροφής θα είναι και η αποκάλυψη του γενικού και αντιβιομηχανικού και αντι-αναπτυξιακού χαρακτήρα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Το μαζικό κίνημα των μεταλλωρύχων της Χαλκιδικής έχει να δείξει και να θυμίσει στο κοινό δεκάδες εργοστάσια και επιχειρήσεις που έκλεισαν ή επενδύσεις που ματαιώθηκαν κάτω από αντιβιομηχανικά κινήματα. Έτσι μόνο οι εργαζόμενοι θα μπορούν να δεθούν πλατεία με τον εργαζόμενο λαό, ιδιαίτερα με τους βιομηχανικούς εργάτες και το εκατομμύριο των ανέργων, τους οποίους σήμερα δηλητηριάζουν και αναισθητοποιούν με τον κάλπικο αντικαπιταλισμό τους, στην πραγματικότητα με τον φιλοανατολικό καπιταλισμό τους, οι ψευτοαριστεροί και αντιμαρξιστές με κομμουνιστική προβιά.

Τώρα είναι νομίζουμε η τελευταία ευκαιρία για το κίνημα των μεταλλωρύχων να αντιμετωπίσει πιο αποτελεσματικά, πολιτικά και συνδικαλιστικά, τους εχθρούς του. Λέμε ότι είναι η τελευταία ευκαιρία γιατί νομίζουμε πως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ακόμα έτοιμη να διώξει **ανοιχτά** την Ελντοράντο για λόγους διεθνών συμμαχιών (ΗΠΑ, ΕΕ). Θέλει γι αυτό να την εξαναγκάσει να φύγει. Και όσο η Ελντοράντο μένει γιατί έχει μια ελπίδα να μην χάσει ολόκερα τα 700εκ. δολάρια που έχει επενδύσει, οι εργαζόμενοι έχουν λόγους να δυναμώσουν σε πρωτοφανή επίπεδα έντασης και ποιότητας τον αγώνα τους.

Για μας, και το έχουμε ξαναπεί, το μεγάλο πρόβλημα του αγώνα είναι εσωτερικό και έχει να κάνει με τις προσπάθειες που κάνει το ελληνικό κομμάτι της εργοδοσίας, που στην ουσία εκτελεί χρέη αρχιεργολάβου της Ελντοράντο, αλλά και προσωπάρχη, να ε-

μποδίσει τους εργάτες από το να αναλάβουν δικό τους πολιτικό και ταξικό αγώνα, ιδιαίτερα σε σύγκρουση με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αλλά και το σύμμαχό του σε αυτό το ζήτημα ψευτοΚΚΕ. Από τη μια αυτό το κομμάτι της εργοδοσίας τους κάνει το φίλο και συμπαράστατο και από την άλλη ευνοχεί πολιτικοσυνδικαλιστικά τον αγώνα τους. Αυτό το πετυχαίνει με το να εμφανίζεται ότι αυτό δίνει αποτελεσματικά την πάλη για το ζήτημα του περιβάλλοντος με κάποια διευθυντικά στελέχη του σε ελάχιστες μικροεκπομπές. Σε αυτές το κεντρικό του στέλεχος, ο Θεοδωρακόπουλος, επικεντρώνει την προσοχή του πάνω απ όλα σε ένα πράγμα: να μην τα χαλάσει με τον ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή να μην δέχεται ποτέ ότι αυτός καθοδηγεί το κίνημα της Ιερισσού, αλλά ότι αντίθετα το ακολουθεί. Τελικά οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ σαν τάχα φίλοι του λαού και εχθροί της εργοδοσίας και δημαγωγώντας ασύστολα συνήθως δεν χάνουν σε αυτές τις χωρίς μαζικό κοινό ψευδο-αντιπαράθεσεις.

Αυτό το κομμάτι της εργοδοσίας είναι ο Ακτωρας του Μπόμπολα, που δρα έτσι γιατί είναι στην καρδιά του ρωσοδούλου καθεστώτος και το οποίο δεν έχει τίποτα να χάσει αλλά μόνο να κερδίσει αν φύγουν οι Καναδοί καθώς θα είναι το πρώτο που θα ξαναπάρει τζάμπα το μεταλλείο, και τις όποιες νέες υποδομές του, ώσπου να έρθει, όποτε έρθει, το τελικό ανατολικό αφεντικό που θα το κάνει και γαλέρα του.

Αν η ηγεσία των μεταλλωρύχων μπορέσει να συλλάβει την ζημιά που κάνει η καταστροφική και υπονομευτική τακτική του Μπόμπολα και την ανατρέψει σε όλα τα επίπεδα θα είναι, σε θέση να σώσει την επένδυση. Άλλωστε η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων είναι διατεθειμένοι για σκληρό αγώνα και βλέπουν ως τώρα πάντα με μεγάλη συμπάθεια τις αναλύσεις και τις τοποθετήσεις μας.

Αν κινηθούν σωστά οι εργαζόμενοι δεν θα έχουν δίπλα τους μόνο την ΟΑΚΚΕ με την μακρυά πείρα της γενικά και σε αυτό το βιομηχανικό μέτωπο αγώνα ιδιαίτερα. Μια ανοιχτή πάλη του ενάντια στην αντιβιομηχανική πολιτική μπορεί να συσπειρώσει πολύ κόσμο, που σήμερα έχει στην μεγάλη πλειοψηφία χάσει την όποια πραγματική εκτίμηση στα μεγάλα πολιτικά κόμματα και γι αυτό ευχαρίστως θα συμπαραστεκόταν σε ένα κίνημα που θα ήταν ακριβώς σε απόσταση από αυτά τα ανυπόληπτα κόμματα, και θα έφερνε φρέσκο αέρα σε μια αποπνικτική ατμόσφαιρα όπου όλα τα ωραία πράγματα έχουν μετατραπεί στο αντίθετό τους. Το εργατικό κίνημα έχει μετατραπεί από καθοδηγητική άποψη σε αντεργατικό κίνημα, η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος των ανθρώπων σε καταστροφή των ανθρώπων και της φύσης του, η πολιτική δημοκρατία σε διακομματική απανθρωπιά, η υπεράσπιση της πατρίδας στην ωμή της υποδούλωση, ο διεθνισμός σε ιμπεριαλισμό, η ελπίδα στη δύναμη του ανθρώπου και στη γνώση σε απελτισμένη αναμονή για κάθε λογής σωτήρες.

Όλος ο κόσμος ζητάει τα λόγια να ξαναβρούν το αρχικό τους νόημα. Ο αγώνας των μεταλλωρύχων της Χαλκιδικής είναι σε θέση να κάνει ένα μεγάλο βήμα προς το σωστό όχι μόνο γιατί το λάθος εδώ σημαίνει απέραντο και συλλογικό πόνο, αλλά γιατί οι χρόνιοι ψεύτες, απατεώνες και ανιστροφείς της πραγματικότητας έχουν αρχίσει από την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ να γίνονται και μισητοί και γελοίοι.

Μεταλλωρύχοι της Χαλκιδικής μπορείτε να σώσετε τις οικογένειές σας, μπορείτε να σώσετε μια νέα ελπίδα στη χώρα και στον εξαπατημένο και πονεμένο λαό μας.

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΣΚΟ

Με πλατιά αφισκοκόλληση σε Πειραιά και Αθήνα στα τέλη Δεκέμβρη-αρχές Γενάρη, η ΟΑΚΚΕ κατάγγειλε το σχέδιο της υποδούλωσης του λιμανιού του Πειραιά στο φασιστικό, αντεργατικό και διεφθαρμένο κινέζικο κράτος που έχει δρομολογήσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με τη συναίνεση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων.

Στις 12/1 κατά το άνοιγμα των προσφορών ενός κατ' όνομα μόνο ανοιχτού διεθνούς διαγωνισμού για το 67% του ΟΛΠ αποκαλύφθηκε πόσο απέδωσε καρπούση εντατική και σκανδαλώδης στήριξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στους δουλοκτήτες της ΚΟΣΚΟ αφού μόνο αυτοί υπέβαλαν δεσμευτική προσφορά.

Ο βασικός ανταγωνιστής της ΚΟΣΚΟ στο διαγωνισμό, η δανέζικη Maersk, εξαφανίστηκε αφού με κάθε τρόπο το καθεστώς έδειξε την προτίμηση του στην κινέζικη «επένδυση»: από συναντήσεις του πρωθυπουργού και κυβερνητικών στελεχών με την πολιτική ηγεσία της Κίνας έως και τη διμερή διαπραγματευση ΤΑΙΠΕΔ-ΚΟΣΚΟ!

Η εξέλιξη αυτή μπορεί να αποτραπεί πια μόνο μέσα από τον αγώνα των λιμενεργατών. Η αφίσα μας που κυκλοφόρησε στις 28/12/2015 και δημοσιεύουμε παρακάτω καλεί σε αποφασιστική υποστήριξη του αγώνα τους για να αποτραπεί το νέο έγκλημα με κεντρικό αίτημα να καταργηθεί το άβατο κράτος της ΚΟΣΚΟ και να αποτραπεί η επέκταση της φασιστικής μαυρίλας του, της διαφθοράς του και του φιλοχρυσαιγισμού του σε όλη την πόλη του Πειραιά, και σε όλο το λεκανοπέδιο. Η αφίσα πρόβλεπε την προδιαγεγραμμένη σημερινή εξέλιξη και προειδοποιούσε για τον πραγματικό στόχο αυτής της «ιδιωτικοποίησης».

Μία εβδομάδα πριν, στις 21-12-2015 σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ μοίρασαν προκήρυξη συμπαράστασης στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που πραγματοποιήσαν οι λιμενεργάτες στο Σύνταγμα με διοργανωτές την ΟΜ.Υ.Λ.Ε και την Ένωση Μόνιμων και Δόκιμων Λιμενεργατών του ΟΛΠ. Η προκήρυξη είχε πολύ θετική ανταπόκριση. Στη διάρκεια του μοιράσματος σε συζητήσεις των συντρόφων με λιμενεργάτες φάνηκε ότι ανησυχούσαν ιδιαίτερα για τον διαφαινόμενο κίνδυνο της επέκτασης του εργασιακού κάτεργου της ΚΟΣΚΟ σε όλο το λιμάνι, αλλά και της επιβολής των καταπλεονεκτικών για το δημόσιο όρων της στους οποίους πάντα υποκύπτει το ελληνικό κράτος όπως έγινε με τις σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές και το «φιλικό» διακανονισμό. Γι' αυτό έκανε ιδιαίτερη αίσθηση το εξής απόσπασμα της προκήρυξης που περιλαμβάνεται και στην αφίσα: «Μόνο ένα τέτοιο ξενόδουλο πολιτικό καθεστώς με σύσσωμα τα κόμματα του και μάλιστα με τα ρωσόδουλα της ψευτοαριστεράς - που παντού αλλού κάνουν πως κόπτονται για τα εργατικά δικαιώματα - θα επέτρεπε στην ΚΟΣΚΟ να απασχολεί εργάτες είτε η ίδια απευθείας, είτε μέσω εργολάβων, χωρίς συνδικαλιστικά δικαιώματα, χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς ωράριο και αργίες, με το βάρβαρο καθεστώς της 24ωρης διαθεσιμότητας, μηδαμινά μεροκάματα, απλήρωτες υπερωρίες, χωρίς στοιχειώδεις συν-

θήκες ασφάλειας. Για να διασφαλιστεί η συνέχιση του κάτεργου, στους όρους του διαγωνισμού δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για τη θέσπιση εργασιακών

σχέσεων. Επίσης μόνο ένα τέτοιο διακομματικό καθεστώς θα δεχόταν τους δικούς της καταπλεονεκτικούς όρους με την κατάργηση του ελάχιστου εγγυημένου ενοικίου. Αν πάρει το διαγωνισμό η ΚΟΣΚΟ θα πληρώνει πλέον το νοίκι για τις προβλήτες 2 και 3, που ήδη έχει νοικιάσει, στον εαυτό της! Τέλος μόνο ένα τέτοιο καθεστώς θα επέτρεπε στην

ΚΟΣΚΟ να μην πληρώνει φόρους με σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές».

Αυτό το καθεστώς σήμερα αποδέχεται το σκάνδαλο της μίας προσφοράς στο διαγωνισμό και δεν ζητάει ματαιώση ή ακύρωσή του, αποδεικνύοντας πόσο αφοσιωμένοι είναι στα πολιτικά αφεντικά τους, στο νεοναζιστικό άξονα Ρωσίας-Κίνας.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ, ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ Συμπάρσταση στο δίκαιο αγώνα των λιμενεργατών

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την ουσιαστική συναίνεση όλων των κομμάτων και με παράνομες μεθοδεύσεις προετοιμάζει δήθεν ιδιωτικοποίηση, στην πραγματικότητα κρατικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά από το κινέζικο φασιστικό, αντεργατικό και διεφθαρμένο κράτος.

Πρόκειται για παράδοση της εμπορικής πύλης της χώρας σε μια ιμπεριαλιστική φασιστική μεγάλη δύναμη που λειτουργεί ήδη με ληστρικούς και αποικιοκρατικούς όρους στις προβλήτες 2 και 3, και τη μετατροπή της σε ένα απέραντο δουλοκτητικό κάτεργο. Αυτό το στόχο έχει ο διαγωνισμός για την πώληση του 51% έως 67% των μετοχών του ΟΛΠ, στη διάρκεια του οποίου η κυβέρνηση έχει παρέμβει επανειλημμένα υπέρ του ενός υποψηφίου. Συγκεκριμένα: Το Σεπτέμβριο ο Τσίπρας συναντήθηκε με τον πρόεδρο της Κίνας και δήλωσε τη στήριξή του στις κινέζικες επενδύσεις στη ναυτιλία και στις μεταφορές. Το Νοέμβριο ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς συναντήθηκε με τον υφυπουργό Εξωτερικών της Κίνας και δέχθηκε τις ευχαριστίες του για την κρατική υποστήριξη της δραστηριότητας της ΚΟΣΚΟ. Ο υπουργός Οικονομικών Σταθάκης παραδέχθηκε ανοιχτά στη Βουλή ότι γίνονται διαπραγματεύσεις μεταξύ του ΤΑΙΠΕΔ και της ΚΟΣΚΟ για να αλλάξουν οι όροι του διαγωνισμού δήθεν προς όφελος του ελληνικού δημοσίου, και

στην ουσία υπέρ του κινέζικου δημοσίου. Στην πραγματικότητα οι παρεμβάσεις αυτές αποσκοπούν στην εξουδετέρωση ενός πολύ ισχυρού ανταγωνιστή της ΚΟΣΚΟ, της δανέζικης μεταφορικής Maersk, ενός ιδιωτικού μονοπωλίου που λειτουργεί με ευρωπαϊκούς όρους και δεν έχει ιστορικό ωμής καταπάτησης εργασιακών δικαιωμάτων όπως η ΚΟΣΚΟ, τουλάχιστον στην Ευρώπη.

Εμείς, όπως και τα συνδικάτα των λιμενεργατών, είμαστε εντελώς αντίθετοι με την ιδιωτικοποίηση όλου του λιμανιού από οποιαδήποτε Maersk. **Καμία χώρα δεν παραχωρεί τη λειτουργία των λιμανιών της σε ιδιώτες, πόσο μάλλον σε μια ξένη δύναμη.** Τα μεγάλα λιμάνια συνδέονται με την ύπαρξη της βιομηχανίας, του εμπορίου και των μεταφορών μιας χώρας. Ειδικά το λιμάνι του Πειραιά διασφαλίζει και τη ζωτική σύνδεση των νησιών με το χερσαίο έδαφος. Όμως γι' αυτό τονίζουμε ότι **ο μεγαλύτερος κίνδυνος είναι από την κινέζικη κρατικοποίηση του λιμανιού** και ότι πολλοί από όσους φωνάζουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του στο βάθος δουλεύουν μαζί με την κυβέρνηση μόνο για την εξουδετέρωση κάθε ανταγωνιστή της ΚΟΣΚΟ στον ψευδοδιαγωνισμό που βρίσκεται σε εξέλιξη. Μάλιστα, ρίχνουν την ευθύνη για αυτόν στην τρόικα, όταν η επιλογή της μεθόδου της αποκρατικοποίησης είναι αποκλειστική ευθύνη του ελληνικού κράτους.

Το ξεπούλημα στην Κόσσο ετοιμάζεται μέσα από την αδιαφάνεια και την κατάργηση των ανοιχτών διαβουλεύσεων με τη διοίκηση του ΟΛΠ και τους εργαζόμενους. Δεν έχει ξεκαθαρίσει ακόμα το περιεχόμενο της νέας σύμβασης μεταξύ του ΟΛΠ και του δημοσίου για την παραχώρηση του λιμανιού και δεν έχει συγκροτηθεί ο φορέας που θα ασκεί τη δημόσια εποπτεία στο λιμάνι. Αυτή η ρευστότητα διώχνει τους επενδυτές που λειτουργούν με όρους αγοράς, ενώ ευνοεί αφάνταστα την ΚΟΣΚΟ με τους δεσμούς της στην κυβέρνηση και στην τοπική αυτοδιοίκηση. Σημειώνουμε εδώ ότι την ίδια στιγμή που δεν έχει διευκρινισθεί τι θα γίνει με τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη στο Πέραμα, το Νοέμβριο οι δήμαρχοι Ελευσίνας, Ασπροπύργου και Μεγάρων με επικεφαλής τους το συριζαίο Λαγουδάκη του Πέραμα-

τος, επισκέφθηκαν την κινέζικη πρεσβεία για να προωθήσουν τη συνεργασία με την Κίνα στη ναυπηγοεπισκευή! Οι ίδιοι πανηγύρισαν όταν εξαιρέθηκε το θαλάσσιο μέτωπο του πρώην συγκροτήματος των λιπασμάτων Δραπετσώνας από τη σύμβαση παραχώρησης τάχα για να αποκτήσει ο λαός του Πειραιά άμεση πρόσβαση σε μια παραλία, αλλά στην πραγματικότητα γιατί έτσι θα ακυρωθούν οι προγραμματισμένες επενδύσεις του ΟΛΠ για την κρουαζιέρα που ενδιαφέρουν τη Maersk πολύ περισσότερο από όσο την ΚΟΣΚΟ.

Επίσης μέσα από την αέναη παράταση του διαγωνισμού και όσο η ρωσόδουλη κυβέρνηση Τσίπρα μεθοδεύει την οικονομική καταστροφή της χώρας, διασφαλίζεται όλο και πιο χαμηλό τίμημα αφού δεν έχει οριστεί κανένα πλαφόν.

Ασφαλώς κανένα άλλο κράτος δεν θα διανοούνταν να παραδώσει το πρώτο λιμάνι του στο κινέζικο κρατικό μονοπώλιο, που καταγγέλλεται πως χρησιμοποίησε το λιμάνι της Νάπολης της Ιταλίας για να κάνει λαθρεμπόριο στην Ευρώπη βαφτίζοντας εκεί τα κινέζικα προϊόντα σε ευρωπαϊκά σε συνεργασία με την ιταλική Καμόρα. **Μόνο στην Ελλάδα θα γινόταν ένα τέτοιο έγκλημα κατά του ελληνικού λαού και των λαών της Ευρώπης, γιατί μόνο εδώ την εξουσία ασκεί εδώ και χρόνια ένα πολιτικό καθεστώς που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ρώσικης υπερδύναμης και της συμμάχου της Κίνας μένοντας στην Ευρώπη μόνο για να την υπονομεύει.** Χαρακτηριστικά ο Τσίπρας πήγε να υποδεχθεί τον κινέζικο πολεμικό στόλο όταν ήρθε τον Φεβράριο στον Πειραιά και ανέβηκε σε μία φρεγάτα από όπου έκανε δηλώσεις υπέρ της ΚΟΣΚΟ.

Να γιατί όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, ιδιαίτερα τα ρωσόδουλα της ψευτοαριστεράς - που παντού αλλού κάνουν πως κόπτονται για τα εργατικά δικαιώματα - επιτρέπουν στην ΚΟΣΚΟ να απασχολεί εργάτες είτε η ίδια απευθείας, είτε μέσω εργολάβων, χωρίς συνδικαλιστικά δικαιώματα, χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς ωράριο και αργίες, με το βάρβαρο καθεστώς της 24ωρης διαθεσιμότητας, μηδαμινά μεροκάματα, απλήρωτες υπερωρίες, χωρίς στοιχειώδεις συνθήκες ασφάλειας. Να γιατί η ψευτοαριστερά δεν πιέζει να υπάρχει κάποια πρόβλεψη για τις εργασιακές σχέσεις στους όρους του διαγωνισμού. Επίσης μόνο ένα τέτοιο διακομματικό καθεστώς θα δεχόταν τους δικούς της καταπλεονεκτικούς όρους με την κατάργηση του ελάχιστου εγγυημένου ενοικίου. Αν πάρει τον ΟΛΠ η ΚΟΣΚΟ θα πληρώνει πλέον στον εαυτό της το νοίκι για τις προβλήτες 2 και 3! Τέλος, μόνο ένα τέτοιο καθεστώς θα εξασφάλιζε στην ΚΟΣΚΟ να μην πληρώνει φόρους με σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές. Πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με απόφαση

της, μετά από προσφυγή της ΟΜΥΛΕ, της ομοσπονδίας των λιμενεργατών που ουσιαστικά πολιτικο-συνδικαλιστικά μόνη της -και προς τιμήν της- αντιστέκεται σε αυτό το εθνικό έγκλημα, χαρακτήρισε τις φοροαπαλλαγές αυτές κρατικές ενισχύσεις, και ζήτησε από το ελληνικό κράτος να εισπράξει από την ΚΟΣΚΟ το ποσό των 40 εκατ Ευρώ που έχει ωφελήσει, δηλαδή σχεδόν όσα έδωσε για προκαταβολή για να πάρει την προβλήτα 2!!! **Αντίθετα η πουλημένη ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να κάνει προσφυγή κατά της απόφασης και υπέρ της ΚΟΣΚΟ!!!**

Οι εργαζόμενοι στον ΟΛΠ δεν πρέπει να παρασυρθούν και αυτή τη φορά, από την ψευτοαριστερά και εκείνα τα συνδικαλιστικά όργανα που σηκώνουν πάλι το νεφελώδες και ουσιαστικά παραπλανητικό σύνθημα «Όχι στην ιδιωτικοποίηση» χωρίς να κάνουν κεντρική την καταγγελία του κινέζικου κάτεργου. Αυτοί πάνε τους λιμενεργάτες για νέους συμβιβασμούς και συμφωνίες εξαγοράς. Σήμερα πέφτουν οι μάσκες ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ που τότε οργάνωνε απεργίες διαρκείας στον ΟΛΠ όχι ενάντια στην ΚΟΣΚΟ, αλλά στην πράξη υπέρ της, για να μπορέσει αυτή να πάρει το λιμάνι χωρίς το βαρίδι των «ακριβών» λιμενεργατών που ανέλαβε να τους διώξει το κράτος πληρώνοντας σχετικά ακριβές «αποκαταστάσεις» ώστε να αντικατασταθούν από εργάτες του κάτεργου.

Πρέπει να υποστηρίξουμε αποφασιστικά τον αγώνα των λιμενεργατών για να αποτραπεί αυτό το ακόμα πιο μεγάλο έγκλημα με κεντρικό αίτημα να καταργηθεί το άβατο κράτος της ΚΟΣΚΟ και να αποτραπεί η επέκταση της φασιστικής μαυρίλας του, της διαφθοράς του και του φιλοχρυσαιγισμού του (προσλαμβάνει μαζικά τους ναζί σαν εργοδηγούς) σε όλη την πόλη του Πειραιά και σε όλο το λεκανοπέδιο.

Αθήνα, 28/12/2015

ΟΑΚΚΕ

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΣΑΡΟΥΣ ΘΑ ΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η Τουρκία βρίσκεται σήμερα στην αιχμή των παγκόσμιων αντιθέσεων. Η αντίστασή της στην προσπάθεια περικύκλωσης και αποσταθεροποίησης από τη ρωσική νεοτσαρική υπερδύναμη μπορεί να απομακρύνει τον κίνδυνο πολέμου που οι ρώσοι νεοχιτλερικοί σχεδιάζουν κατά της ευρωπαϊκής ηπείρου. Ελέγχοντας τη διέλευση του ρωσικού στόλου προς τη Μεσόγειο η Τουρκία του Ερντογάν είναι σήμερα το μεγαλύτερο εμπόδιο στην στρατιωτική και ενεργειακή περικύκλωση της Ευρώπης από τους ρώσους σοσιαλμπερλιαστές. Γι' αυτό και η Μόσχα επιχειρεί να την περικυκλώσει μέσω Αρμενίας, Ιράν, Ιράκ, ΡΚΚ, καθεστώτος Άσαντ και Ελλάδας.

Αυτό που περισσότερο ενοχλεί σήμερα το Κρεμλίνο είναι η παραμονή στην εξουσία του δίδυμου Ερντογάν-Νταβούτογλου. Είναι αλήθεια ότι αυτοί για αρκετά χρόνια συμάχησαν με τον ρωσο-ιρανικό άξονα ενάντια στη Δύση και στους φιλοδυτικούς κεμαλιστές κάνοντας, όπως τόσοι άλλοι, το στρατηγικό λάθος ανάλυσης ότι αυτός ο άξονας ήταν ένα ισχυρό διεθνές αντίβαρο στην αμερικανική δήθεν αυτοκρατορική κυριαρχία στον τρίτο κόσμο. Πίστεψαν δηλαδή ότι η τουρκική, δυναμικά ανερχόμενη ισλαμική αστική τάξη θα μπορούσε σε συμμαχία με τη Ρωσία να παίξει έναν ηγετικό ρόλο στη Μέση Ανατολή και στην τουρκόφωνη κεντρική Ασία συνεργαζόμενη με το σουνίτικο νέο αστισμό της Αιγύπτου και της Συρίας. Αυτή η στρατηγική κατέρρευσε όταν οι Ερντογάν-Νταβούτογλου δέχτηκαν ένα συνδυασμένο διπλό χτύπημα από τη Ρωσία, στο μεν εξωτερικό με τη συντριβή των αδελφών μουσουλμάνων της Αιγύπτου και της Συρίας από τους ρωσόφιλους Μόρσι και Άσαντ και στο εσωτερικό με το υπεραντιδραστικό επίσης ρωσόδουλο, παρολίγο θανατηφόρο γι αυτούς κίνημα-πραξικόπημα του θρησκευ-

τικό-κοινωνικού δίκτυου του Γκιουλέν. Έχουμε αναλύσει αρκετά διεξοδικά τα πολιτικά-ιδεολογικά χαρακτηριστικά της κόντρας Ερντογάν-Γκιουλέν σε προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής (φ. 488). Γράφουμε τότε αναλύοντας το θεωρούμενο ως δημοκρατικό κίνημα της πλατείας Ταξίμ του 2013 ότι:

«Μελετώντας όσο μπορούσαμε τις δύο γραμμές στο ΑΚΠ, που καμιά τους δεν εκδηλώνεται ανοιχτά, διαπιστώνουμε ότι η γραμμή Ερντογάν είναι αυτή που θέλει, ή μάλλον φαντασιώνεται, μια Τουρκία νεο-ιμπεριαλιστική δύναμη στον ασιατικό χώρο, με καλές σχέσεις με τη Ρωσία αλλά όχι υποταγμένη σε αυτήν. Αυτή η γραμμή θέλει χαρακτηριστικά ανάπτυξη του τουρκικού καπιταλισμού, ιδιωτικού και κρατικού, σε συνεργασία με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο ώστε να κάνει την Τουρκία ένα είδος, πιο δυτικής Κίνας, ηγεμόνα στον μεσανατολικό και βορειοαφρικανικό χώρο με ιδεολογικοπολιτικό όχημα το σουνίτικο ισλαμ. Αυτό είναι σε χοντρές γραμμές το νεο-οθωμανικό όνειρο της Τουρκίας του Ερντογάν...»

...Η γραμμή Γκιουλέν αντίθετα έχει δεχτεί από την αρχή τη ρώσικη ηγεμονία

στα πλαίσια της ευρασιατικής στρατηγικής του Πούτιν, που την υιοθετεί ανοιχτά συνεργαζόμενη μάλιστα με το «θεωρητικό» της πουτινικής στρατηγικής Ντούγκιν. Πρόκειται για τη στρατηγική «θεωρία» που θέλει κύριο εχθρό όλων των κρατών του κόσμου τις ΗΠΑ, κύριο κοινωνικο-οικονομικό εχθρό τους φιλελεύθερους καπιταλιστές, και κύριο ιδεολογικό εχθρό τον κλασικό διαφωτισμό. Παγκόσμιο ηγέτη της πάλης εναντίον όλων των παραπάνω η «θεωρία» αυτή τοποθετεί τη Ρωσία. Οι Γκιουλενικοί είναι αντίθετοι στο νεο-οθωμανισμό σε όσο βαθμό αυτός ο τελευταίος σημαίνει ανεξαρτησία ή αν χρειαστεί και σύγκρουση με τη Ρωσία. Η μη εθνική, στην ουσία η εξαρτημένη ιμπεριαλιστική φύση του ρεύματος αυτού αποκαλύπτεται σήμερα στο ζήτημα κλειδί, που είναι η πάλη του ενάντια στην ανάπτυξη του σύγχρονου καπιταλισμού και γενικά των παραγωγικών δυνάμεων στην Τουρκία.»

Για να αντιμετωπίσουν την επίθεση του γκιουλενισμού – ο οποίος διαθέτει ακόμα και σήμερα ισχυρά ερείσματα μέσα στον κρατικό μηχανισμό – οι Ερντογάν-Νταβούτογλου συμάχησαν τελικά με τους κεμαλιστές στρατηγούς με τους οποίους σε μια προηγούμενη φάση, και κυρίως χάρη στις προβοκατόρικες εκκαθαρίσεις και φυλακίσεις τους από τους γκιουλενικούς, είχαν έρθει αντιμέτωποι.

Μετά από αυτά βλέποντας πως το χαρτί «Γκιουλέν» δεν μπορεί πια να αποδώσει καρπούς, η Μόσχα έβαλε στο παιχνίδι αποσταθεροποίησης το δίπολο ISIS-ΡΚΚ. Έτσι στις 20 Ιούλη του 2015

το «Ισλαμικό Κράτος» δολοφόνησε κούρδους πολιτικούς ακτιβιστές στην τουρκική πόλη Σουρούτς, μια κίνηση που επέτρεψε στο κουρδικό σοσιαλφασιστικό ΡΚΚ να σπεκουλάρει πάνω στην υποτιθέμενη συμπαγνία Ερντογάν και ISIS πυροδοτώντας εσωτερική αναταραχή, όπως έκανε προηγουμένα στη διάρκεια της πολιορκίας του Κομπανί (Δες μεγάλο μας άρθρο για το Κομπανί που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα μας www.oakke.gr στις 2/11/2014 με τίτλο «Το προβοκατόρικο στημένο παιχνίδι των δύο υπερδυνάμεων, κυρίως της Ρωσίας, στο Κομπανί»). Η Άγκυρα απάντησε με αεροπορικές επιθέσεις κατά του ISIS αλλά ταυτόχρονα ξεκίνησε στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά του ΡΚΚ, τονίζοντας έτσι την αντίθεσή της με τη βρόμικη στρατηγική Ομπάμα για το συριακό που έγκειται στη συμμαχία με τον κουρδικό σοσιαλφασισμό και βέβαια και με την ίδια τη Ρωσία για να αντιμετωπιστεί ο ISIS. Αυτή η γενικά σωστή γραμμή των Ερντογάν-Νταβούτογλου συνέβαλε στη νίκη του κόμματος ΑΚΡ στις βουλευτικές εκλογές του Νοέμβρη προς μεγάλη απογοήτευση των ρωσόδουλων Κιλιντζάρογλου (του Ρεπουμπλικανικού λαϊκού Κόμματος που είχε προηγουμένα ηγέτη τον προβοκαρισμένο κεμαλιστή Μπαϊκάλ) και Ντεμιρτάς (του ΡΚΚ).

Τον Οκτώβρη ξεκίνησαν οι ρωσικές παραβιάσεις του τουρκικού εναέριου χώρου (μάλιστα ένα μη επανδρωμένο ρωσικό αεροσκάφος καταρρίφθηκε στις 15/

συνέχεια στη σελ.8

Ανακοίνωση για την κατάρριψη του ρώσικου πολεμικού αεροσκάφους που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα στις 24/11/2015

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΤΟΛΜΑΕΙ ΣΧΕΔΟΝ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΧΙΤΛΕΡ

Τόσο από τα συγκεκριμένα στοιχεία της υπόθεσης όσο κι απ' το ιστορικό της εύκολα μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι στο στρατιωτικό επεισόδιο Τουρκίας – Ρωσίας, το δίκιο είναι με την πρώτη. Από την πρώτη στιγμή της στρατιωτικής της επέμβασης στη Συρία η ρώσικη αεροπορία προχωράει συστηματικά σε παραβιάσεις του τουρκικού εναέριου χώρου και είχε ειδοποιηθεί επανειλημμένα από την Τουρκία να μη συνεχίσει αυτές τις ενέργειες γιατί η Τουρκία θα απαντούσε με κατάρριψη των αεροσκαφών της. Ήδη πριν λίγο καιρό είχε πάρει μια προειδοποίηση με την κατάρριψη μη επανδρωμένου αεροσκάφους μέσα στον τουρκικό εναέριο χώρο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη δεύτερη παραβίαση της που έγινε τον Οκτώβρη η Ρωσία ισχυρίστηκε ότι έφταιγαν γι αυτό οι κακές καιρικές συνθήκες. Αλλωστε ήταν η τουρκική πλευρά αυτή που διαρκώς έβαζε ζήτημα παραβιάσεων της κυριαρχίας της ενώ η Ρωσία δεν είχε βάλει ζήτημα απειλών από την Τουρκία όταν τα αεροπλάνα της πετούσαν μέσα στο συριακό εναέριο χώρο. Αλλά τι ζήτημα θα μπορούσε να βάλει η Ρωσία που κάνει βομβαρδισμούς στη Συρία, μια ξένη χώρα όπου η πλειοψηφία του πληθυσμού δεν τη θέλει, και όταν είναι αυτή τα τελευταία

χρόνια που οργιάζει σε εισβολές, διαμελισμούς και προσαρτήσεις χωρών; Τέλος δεν έχουμε λόγους να πιστέψουμε ότι το ΝΑΤΟ, που βρίσκεται κάτω από αμερικανική στρατιωτικο-πολιτική ηγεμονία, θα είχε λόγους να παραδεχτεί και στα προηγούμενα επεισόδια και τώρα, ότι τα ρώσικα αεροσκάφη παραβίαζαν τον τουρκικό εναέριο χώρο την ώρα που η Αμερική προσπαθούσε και προσπαθεί να συσφίξει τις σχέσεις της με τη Ρωσία στο κεντρικό γι αυτήν αντι-ISIS μέτωπο.

Για όσους έστω και λίγο παρακολουθούν την εξέλιξη της ρώσικης εμπλοκής στο μεσανατολικό δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η

Ρωσία επεδίωξε συστηματικά και τελικά προκάλεσε έναν θερμό πολεμικό επεισόδιο με την Τουρκία για να εμφανιστεί μέσα από αυτό σαν θύμα εχθρικής επίθεσης.

Στόχος της ρώσικης διπλωματίας μέσα από αυτήν την προβοκάτσια είναι να αξιοποιήσει τη συσπείρωση της Δύσης που έχει πετύχει εναντίον του ISIS, ώστε να μπορέσει να απομονώσει την Τουρκία από τη Δύση και να την περικυκλώσει από το Νότο συμμαχώντας με το Ιράν, το υπό ιρανική κυριαρχία Ιράκ, και το ρωσόφιλο ΡΚΚ. Η πάλη ενάντια στον ISIS είναι ένα καθαρό πρόσχημα για τη Ρωσία να επέμβει στα μεσανατολικά πράγματα και να κάνει ένα στρατηγικό αντιπερισπασμό για το ουκρανικό. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ISIS γιγαντώθηκε γιατί στη μεν Συρία έσπασε την πρώτη βάση του χάρη στη σκανδαλώδη ανοχή του Άσαντ τον οποίο και ποτέ δεν ενόχλησε ενώ το θνησιγενές χαλιφάτο δημιουργήθηκε όταν η ιρανόδουλη κυβέρνηση Μαλίκι του Ιράκ, άνοιξε στο συριακό ISIS τις πύλες του σουνιτικού κομματιού του Ιράκ.

Το κεντρικό σημείο της ρώσικης επίθεσης στη Μέση Ανατολή είναι η Τουρκία. Αυτή είναι ο μόνος ισχυρός περιφερειακός παράγοντας που κόβει το ρώσικο δρόμο για μια νικηφόρα επίθεση στον κόλπο των πετρελαίων τον οποίο κρατάει έξω από τον έλεγχο του ρωσο-ιρανικού άξονα η Σαουδική Αραβία. Ταυτόχρονα η Τουρκία είναι το στρατηγικότερο εμπόδιο για το κατέβασμα του ρώσικου στόλου της Μαύρης θάλασσας στη Μεσόγειο για τη στρατηγική ενεργειακή περικύκλωση και ασφυξία της Ευρώπης.

Όσο και να φαίνεται περίεργο, το μέλλον της Ευρώπης, το μέλλον της ειρήνης, κρίνεται, σε μεγάλο βαθμό στο αν θα μπορέσει η Τουρκία να υψώσει το ανάστημά της στους νέους Χίτλερ, ύστερα από την τρομακτικά γλοιώδη στάση που έδειξαν απέναντι στη νεοχιτλερική Ρωσία οι ευρωπαίοι μονοπωλιστές απόγονοι του Τσάμπερλαιν και του Νταλαντιέ.

ΕΝΑ ΒΡΩΜΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ: Η ΚΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ ΑΝΑΧΑΙΤΙΖΕΙ ΚΑΙ Η ΚΑΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΕΙ

Η ελληνική απάτη-προβοκάτσια με τα 10 μίλια στο Αιγαίο

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που διακρίνεται για τη δουλικότητα της στον Πούτιν, πήρε από την πρώτη στιγμή θέση ενάντια στην κατάρριψη του ρώσικου μαχητικού από την Τουρκία.

Το κεντρικό επιχείρημα υπέρ του Πούτιν που χρησιμοποιήθηκε από την κυβέρνηση και σύσσωμη την «εθνική» αρθρογραφία, ήταν οι παραβιάσεις του εναέριου χώρου της Ελλάδας από την Τουρκία στο Αιγαίο, που αφαιρούν τάχα από την Τουρκία το «ηθικό δικαίωμα» να καταρρίπτει ξένα αεροπλάνα για αντίστοιχες παραβιάσεις του δικού της εναέριου χώρου. Με το ίδιο σκεπτικό παρουσιάστηκε σαν «ειρηνόφιλη» η πρακτική των αναχαιτίσεων που ακολουθεί το ελληνικό κράτος σε αντίθεση με την τουρκική βαναυσότητα.

Όλη αυτή η επιχειρηματολογία είναι ένα από τα πιο τρανταχτά δείγματα πολιτικής υποκρισίας και εξαπάτησης του λαού.

Γιατί δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ των δύο

περιπτώσεων παραβιάσεων. Η παραβίαση καταρχήν του τουρκικού εναέριου χώρου από τη Ρωσία, ήταν μία ξεκάθαρα επιθετική κίνηση από την πλευρά της Ρωσίας, αφού ανάμεσα στις δύο χώρες δεν υπάρχει κανένα ζήτημα αμφισβήτησης για τον εναέριο χώρο, και δεν θα μπορούσε να υπάρχει γιατί δεν είναι γειτονικές χώρες. Η Ρωσία αφού πήγε ουσιαστικά απρόσκλητη σε μια ξένη χώρα, τη Συρία, για να τη βομβαρδίσει, μετά άρχισε να παραβιάζει τα διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα μιας γειτονικής προς τη Συρία χώρας, της Τουρκίας.

Αντίθετα, μεταξύ των γειτονικών χωρών Ελλάδας και Τουρκίας υπάρχουν για δεκαετίες αντιθέσεις στην οριοθέτηση των συνόρων στο Αιγαίο, τόσο στη θάλασσα όσο και,

κυρίως, στον αέρα, στις οποίες αντιθέσεις δεν έχει έχει πάντα δίκιο η Ελλάδα, και μάλιστα ουσιαστικά δεν έχει δίκιο στο ζήτημα ακριβώς των εναέριων συνόρων στο Αιγαίο. Δηλαδή αντίθετα από όσα ισχυρίζονται σύσσωμα τα κόμματα και κομματίδια της χώρας εδώ και δεκαετίες, δεν τεκμηριώνεται η άποψη του διεθνούς δικαίου ότι υπάρχουν τουρκικές παραβιάσεις στο Αιγαίο όταν τα αεροπλάνα της περνάνε ανάμεσα στα 6 και στα 10 μίλια. Όπως αναλύουμε διεξοδικά στα δύο παρακάτω κείμενα της Νέας Ανατολής η Ελλάδα διατηρεί τα 10 μίλια στον εναέριο χώρο της στιγμή που έχει προσδιορίσει τα χωρικά της ύδατα στα 6 μίλια από τις ακτές. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την ουσία των σχέσεων καλής γειτονίας, όπως αποδεικνύεται στο πρώτο κείμενο (άρθρο γενικής τοποθέτησης της Νέας Ανατολής για το Αιγαίο). Επίσης έρχεται σε σύγκρουση και

με την πρακτική όλων των κρατών του κόσμου να έχουν στα ίδια μίλια τα όρια τους σε αέρα και θάλασσα, και κυρίως, όπως αποδεικνύεται από το δεύτερο κείμενο (απόσπασμα μεγαλύτερου άρθρου της Ν. Ανατολής) είναι ρητά αντίθετο με τη διεθνή σύμβαση του Σικάγου του 1944 που την έχει υπογράψει και η χώρα μας το 1947. Γι αυτό η επίσημη Ελλάδα δεν έχει βρει ποτέ ουσιαστική υποστήριξη σε ότι αφορά τις τουρκικές παραβιάσεις ανάμεσα στα 6 και στα 10 μίλια από καμιά τυπικά σύμμαχη χώρα σαν αυτές του ΝΑΤΟ που όχι τυχαία σύσσωμες τάχθηκαν με την Τουρκία τουλάχιστον ως προς την παραβίαση του διεθνώς αποδεκτού χερσαίου και εναέριου χώρου της, ακόμα και αν κάποιες διαφώνησαν πολιτικά με το ότι η Τουρκία έριξε το αεροπλάνο.

συνέχεια δίπλα

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΣΑΡΟΥΣ ΘΑ ΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

συνέχεια από τη σελ. 7

10). Τουρκία και ΝΑΤΟ διαμαρτυρήθηκαν για τις προκλήσεις, και η ρωσική πλευρά επανειλημμένα ειδοποιήθηκε σχετικά με τους ισχύοντες τουρκικούς κανόνες εμπλοκής σύμφωνα με τους οποίους οποιαδήποτε προσπάθεια στρατιωτικής παραβίασης από την πλευρά των συριακών συνόρων θα αντιμετωπίζεται σαν στρατιωτικός στόχος. Στις 19/11 κλητεύθηκαν ο ρώσος πρέσβης καθώς και ο ρώσος στρατιωτικός ακόλουθος στην Άγκυρα, όμως η Μόσχα συνέχισε την πρόκληση πατώντας πάνω στο γεγονός ότι σύσσωμη η Δύση αναγνώρισε τον ηγετικό της ρόλο στο συριακό πουλώντας έτσι τον αγώνα της δημοκρατικής συριακής πατριωτικής αντίστασης στον όλο και πιο υποτακτικό στη Ρωσία Άσαντ.

Η κατάρριψη του ρωσικού βομβαρδιστικού από την Τουρκία στις 24/11 προκάλεσε ένα πρώτο ρήγμα σε αυτό το ρωσο-δυτικό μέτωπο της ντροπής. Πέρα από τη βοήθεια που προσέφερε αυτή η κίνηση στο συριακό λαό, ιδιαίτερα στους Τουρκμένους της Συρίας που δολοφονούνται από τις ρωσικές βόμβες, φάνερωσε σε όλο τον κόσμο τις αρπακτικές διαθέσεις των ρώσων χίτλερ. Δημιούργησε νέα δεδομένα στο περιφερειακό διπλωματικό παιχνίδι: Η Τουρκία αναδιέταξε ταχύτατα τη διπλωματία της και έτεινε χέρι φιλίας στο Ισραήλ που το αποξένωσε όταν στα πλαίσια της ισλαμιστικής της αντιδραστικής πολιτικής ενώθηκε εναντίον του με τους γενονοκτόνους αντισημίτες της Χαμάς. Μάλιστα προσπάθησε να λύσει τα προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί εξαιτίας του επεισοδίου με το Μανί Μαργαρά ενώ η Άγκυρα υποσχέθηκε να περιορίσει τις εκεί δραστηριότητες της Χαμάς και να απελάσει το στέλεχος της Ανούρι Σάλεχ στο Ισραήλ. Επιπλέον, χάρη στη συνεχιζόμενη σθεναρή τουρκική στάση και σαν απάντηση στις κατηγορίες του Πούτιν περί εμπλοκής του περιβάλλο-

ντος του τούρκου προέδρου στην αγορά πετρελαίου από το ISIS, οι ΗΠΑ ανακρίνωσαν νέες κυρώσεις κατά ρωσικών και συριακών οντοτήτων που λειτουργούν ως μεσάζοντες στην πώληση πετρελαίου από το ISIS προς το καθεστώς Άσαντ, καθώς και κατά ρωσικών επιχειρήσεων και επιχειρηματιών που στηρίζουν το καθεστώς (Telegraph, 26/11).

Όμως η χοντρόπεση και μυωπική Δύση των μονοπωλιστών ιμπεριαλιστών δεν είναι διατεθειμένη να διαρρήξει τις σχέσεις της με τους ρώσους χίτλερ προκειμένου να διασώσει την Τουρκία από την περικύκλωση. Σε δηλώσεις τους αμέσως μετά το επεισόδιο, ανώτατοι αμερικανοί αξιωματούχοι «άδειασαν» την Άγκυρα υποστηρίζοντας ότι το ρωσικό αεροπλάνο ναι μεν είχε παραβιάσει τον τουρκικό εναέριο χώρο αλλά η τουρκική αντίδραση ήταν υπερβολική και βεβιασμένη. Η γραμμή των ΗΠΑ και γενικότερα της Δύσης απέναντι στην Τουρκία ήταν «κοιτάξτε να τα βρείτε με τους Ρώσους και μη μας χαλάσετε την αντι-ISIS συμμαχία». Στις προσπάθειες απομόνωσης της Τουρκίας σύντομα προστέθηκε και η απόπειρα να μεταβιβαστεί σε αυτήν η ευθύνη για το προσφυγικό-μεταναστευτικό ζήτημα.

Η σιχαμερή εγκατάλειψη της Τουρκίας από τη Δύση είναι αυτή που ενθαρρύνει τους ρώσους νεοαζήδες ιμπεριαλιστές να κλιμακώνουν τον οικονομικό και διπλωματικό πόλεμο εναντίον της. Αυτός περιλαμβάνει μια σειρά σκληρές δηλώσεις, ταπεινωτικές απαιτήσεις συγνώμης και ανυπόστατες κατηγορίες για συμμαχία Άγκυρας-ISIS, οικονομικές κυρώσεις – όπως είναι για παράδειγμα η επιβολή βίζας σε τούρκους πολίτες που επισκέπτονται τη Ρωσία, περιορισμοί σε τούρκους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται εκεί καθώς και περιορισμοί στις εισαγωγές τουρκικών προϊόντων – και στρατιωτικά μέτρα, όπως η αποστολή του πολεμικού πλοίου Moskva που διαθέτει ένα σύστημα εφάμιλλο των S-300 στα ανοι-

χτά της Λαττάκειας, εγκατάσταση πυραύλων S-400 στην αεροπορική βάση Χμείμιμ και πλήρης διακοπή της επικοινωνίας ανάμεσα στα δύο επιτελεία. Στο μεταξύ οι Τούρκοι που διαμένουν ή επισκέπτονται τη Ρωσία περνούν άσχημες ώρες. Φοιτητές, τουρίστες και επιχειρηματίες παρενοχλούνται συστηματικά και δέχονται απειλές, συλλαμβάνονται με αστείες κατηγορίες και στη συνέχεια απελαύνονται. Πρόκειται για μια καθαρά ρατσιστική πολιτική. Η αντιτουρκική υστερία έφτασε μέχρις σημείου να ζητείται από τουριστικούς πράκτορες στη Ρωσία να σταματήσουν να πωλούν πακέτα διακοπών και να διακόψουν πτήσεις τσάρτερ προς την Τουρκία, ή ακόμα στο σημείο να απαγορεύονται σε αθλητικά σωματεία να μεταγράφουν τούρκους ποδοσφαιριστές! Η πιο προκλητική ίσως από όλες τις κινήσεις των ρώσων χίτλερ ήταν η παρενόχληση τουρκικού αλιευτικού στα διεθνή ύδατα ανοιχτά της Λήμνου στις 13/12 από τη ρωσική φρεγάτα Smetlivy με τη χρήση πραγματικών εκφοβιστικών πυρών!

Η ρωσική περικύκλωση αναγκάζει την Τουρκία να πάρει μέτρα απεγκλωβισμού. Έτσι εκτός από την απόπειρα συμφιλίωσης με το Ισραήλ (που όμως κυβερνάται από τον φιλορώσο Νετανιάχου) συμφωνείται η επιτάχυνση της κατασκευής αγωγού φυσικού αερίου από το Αζερμπαϊτζάν, και επιβεβαιώνεται η συμμαχία της αυτόνομης κουρδικής κυβέρνησης του Β. Ιράκ με την Άγκυρα. Μια νέα πηγή έντασης δημιουργήθηκε με την αποστολή τουρκικής στρατιωτικής δύναμης για την εκπαίδευση των κούρδων μαχητών του Μπαρζανί στο Β. Ιράκ ύστερα από πληροφορίες για σχεδιαζόμενες επιθέσεις του ISIS κατά των τούρκων εκπαιδευτών που ήδη δρουν εκεί. Η ιρανόδουλη κυβέρνηση Αλ-Αμπάντι του Ιράκ αξίωσε την άμεση αποχώρησή τους γιατί όπως είπε η αποστολή των στρατευμάτων έγινε χωρίς την έγκρισή της και έστειλε το θέμα

στον ΟΗΕ. Οι ΗΠΑ με τη σειρά τους κατάδιδαν την Τουρκία που με τη σειρά της ξεκίνησε την απόσυρση των στρατευμάτων της. Το περιστατικό χρησιμοποιείται από τη Βαγδάτη σαν προπαγανδιστικό μέσο ενίσχυσης της συμμαχίας του με το Ιράν και τη Ρωσία.

Δεν είναι μόνο ο τουρκικός λαός, αλλά κάθε λαός στον κόσμο δεν καταθέτει εύκολα τα όπλα όταν δέχεται ωμές προκλήσεις. Επιπρόσθετα παρά τα γενικά αντιδραστικά της χαρακτηριστικά η τουρκική αστική τάξη, αντίθετα με την ελληνική, έχει κάνει στα νιάτα της έναν μεγάλο εθνικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα πράγμα πράγμα που της επιτρέπει να τηρεί μία μέχρι στιγμής θαρραλέα στάση αντίστασης στα νεοτασρικά αρπακτικά και έτσι να δίνει μεγάλο κουράγιο στους λαούς της Ουκρανίας, της Γεωργίας και της Συρίας που δέχονται εισβολές και απειλούνται με υποδούλωση και αφανισμό. Η βαθύτερη αδυναμία των πιο επιθετικών ιμπεριαλιστών που προδικάζει και την τελική τους ήττα είναι σύμφωνα με τον Μάο Τσε Τουνγκ η καταδικασμένη προσπάθειά τους να πιάσουν με το ένα χέρι πολλές μύγες ταυτόχρονα. Η Ρωσία έχει αφνιδιάσει τον πλανήτη με την εδώ και δεκαετίες προετοιμασμένη θριαμβευτική προέλασή της στη Μέση Ανατολή, και ασφαλώς πολλές ζημιές ακόμα θα κάνει εκεί, όμως ταυτόχρονα ήδη έχει αρχίσει και αυτή να φτιάχνει τους ορκισμένους εχθρούς της, τους λαούς που ακόμα και αν αρχικά χειροκροτούν τους απρόσκλητους απελευθερωτές τους σύντομα τους παίρνουν στο κυνήγι. Μια τέτοια εξέλιξη, κατά τη γνώμη μας αναπόφευκτη, θα δώσει αρκετό χρόνο στην κοιμισμένη Ευρώπη να ξυπνήσει από το λήθαργο στον οποίο την έχουν ρίξει οι χοντρόπεσοι, βουλμικοί για ήσυχα κέρδη και ανιστόρητοι μονοπωλιστές ηγέτες της.

Πρώτο Κείμενο

Άρθρο της Νέας Ανατολής που δημοσιεύτηκε στον αριθμό φύλλου 218 στις 11/10/1994

<<ΝΑΙ ΣΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ- ΔΙΑΥΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ. ΟΧΙ ΣΤΗΝ « ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ» ΡΩΣΙΑΣ- Η.Π.Α

Στις 16 του Νοέμβρη μπαίνει σε εφαρμογή η σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982. Αυτή η σύμβαση είναι το αποτέλεσμα των εργασιών της Τρίτης Συνδιάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που διάρκεσε 9 χρόνια από τα 1973 ως τα 1982. Αυτή η Συνδιάσκεψη ήταν η πιο κολοσσιαία διαπραγμάτευση ανάμεσα σε κράτη στην ιστορία σε ότι αφορά τον αριθμό των κρατών που περιέλαβε -όλα τα κράτη του κόσμου- και το εύρος των θεμάτων με τα οποία καταπίστηκε, όλα τα επίμαχα ζητήματα που αφορούν το δίκαιο της θάλασσας.

Τα άρθρα αυτής της Σύμβασης αποτελούν ένα σύνολο από κανόνες διεθνούς συμπεριφοράς που περιβάλλονται από μεγάλο κύρος αλλά δεν έχουν όλα το ίδιο βάρος.

Υπάρχουν διατάξεις που έχουν αποκτήσει πρακτικά και θεωρητικά τόση ισχύ ώστε να επιβάλλονται πολιτικά, ηθικά και νομικά, ακόμα και σε χώρες που δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση και διατάξεις που είναι εύθραυστες, γιατί είναι προϊόν αμφίροπων συσχετισμών δύναμης ανάμεσα στις χώρες που πήραν μέρος στη διαδικασία της Τρίτης Συνδιάσκεψης.

Όπως σε κάθε αντίστοιχη περίπτωση έτσι και η Σύμβαση αυτή είναι προϊόν των πρακτικών συσχετισμών δύναμης σε παγκόσμια κλίμακα ανάμεσα στις βασικές ομάδες των κρατών του σημερινού κόσμου. Πρόκειται για τις δύο υπερδυνάμεις από τη μια μεριά και τις χώρες του τρίτου κόσμου από την άλλη που αποτελούν τους δύο μεγαλύτερους πόλους των παγκόσμιων αντιθέσεων, ενώ στη μέση βρίσκονται οι χώρες του δεύτερου κόσμου, δηλαδή οι ιμπεριαλιστικές χώρες δεύτερης κατηγορίας (Δ. Ευρώπη, Ιαπωνία, Καναδάς, Αυστραλία).

Έτσι η Σύμβαση του '82 εκφράζει από τη μια μεριά την αναπτυσσόμενη δύναμη των χωρών του τρίτου κόσμου που εμφανίστηκαν με μεγάλη ορμή, κυρίως σαν ομάδα των 77 στις πολύχρονες διαπραγματεύσεις και που πέτυχαν νίκες σε πολλούς τομείς, αλλά από την άλλη εκφράζει την τελική κυριαρχία των υπερδυνάμεων σε ένα χώρο όπως η θάλασσα που πάντα αποτελεί εργαλείο ισχύος, αλλά και έπαθλο κάθε παγκόσμιου ηγεμονισμού.

Η Σύμβαση του '82 πρόκειται να απασχολήσει το μέλλον πολύ το λαό μας, γιατί σε αυτή θα αναζητήσουν τα κύρια επιχειρήματά τους οι ρωσόδουλοι για να ρίξουν το λαό μας, στο μεγάλο πόλεμο ενάντια στην Τουρκία.

Ιδιαίτερα εκεί θα βρουν κύριο επιχειρήμα αυτής της πολιτικής πολέμου που είναι τα 12 μίλια. Πάνω από την υφαλοκρηπίδα, πάνω από τη στρατιωτικοποίηση των νησιών, πάνω από το FIR και τα νατοϊκά στρατηγεία σταδιακά θα ξεπροβάλλουν τα 12 μίλια σαν η βασική σημαία του "Ελληνοισμού" στον επερχόμενο Ελληνοτουρκικό πόλεμο.

Θα βρίσκεται εκεί η σημαία, γιατί εκεί ακριβώς ο πόλεμος που θα κηρύξει η Ρωσία στην Τουρκία μέσω Ελλάδας θα φαίνεται σαν δικαίος. Εκεί στα 12 μίλια, η Τουρκία θα έχει την πιο μεγάλη απομόνωση στον Τρίτο Κόσμο και στην Ευρώπη και εκεί ο δικός μας λαός θα είναι πιο επιρρεπής στο να πιστέψει ότι έχει συνολικά το δίκιο με το μέρος του, επειδή ο πόλεμος ξεκίνησε γι' αυτόν ακριβώς το λόγο.

Πραγματικά τα 12 μίλια για τα χωρικά ύδατα (που λέγονται και αιγιαλίτιδα ζώνη) είναι από εκείνα τα σημεία της Σύμβασης του '82 που έχουν πίσω τους την πιο μεγάλη υποστήριξη των κρατών.

Μπορούμε να πούμε ότι τα μίλια είναι ο κοινός παρανομαστής στις διεκδικήσεις του τρίτου κόσμου πάνω στη θάλασσα και από τις διατάξεις εκείνες πούχουν ισχύ εθιμικού διε-

θνούς κανόνα, δηλαδή διεθνή νομική ισχύ όχι μόνο για τις χώρες που υπογράφουν αλλά και για εκείνες που δεν υπογράφουν τη Σύμβαση.

Για μια ολόκληρη ιστορική περίοδο οι μεγάλες ναυτικές δυνάμεις έδωσαν πάλι για τον περιορισμό του εύρους των χωρικών υδάτων, όπως έδωσαν πάλι και για τον περιορισμό της οικονομικής ζώνης των παράκτιων κρατών, που εκτείνεται πια στα 200 μίλια σύμφωνα με τη Σύμβαση του '82, και για τον περιορισμό της υφαλοκρηπίδας.

Εκεί ακριβώς άλλωστε βρίσκονται οι νίκες του Τρίτου κόσμου στην Τρίτη Συνδιάσκεψη για το Δίκαιο της Θάλασσας. Το μεγάλο ρεύμα της κρατικής ανεξαρτησίας μεταφράζεται σε εθνική κυριαρχία, δηλαδή σε οικονομική, στρατιωτική, νομική-πολιτική στα 12 μίλια και μόνο σε οικονομική κυριαρχία στην πολύ ευρύτερη οικονομική ζώνη και την υφαλοκρηπίδα.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που είναι πάντα ναυτικές δυνάμεις πασχίζουν να περιορίζουν τα κυριαρχικά δικαιώματα των πιο αδύναμων κρατών υψώνοντας τη σημαία της «ελευθερίας της ναυσιπλοΐας» και τη σημαία του «πλούτου των θαλασσών σαν πλούτου όλης της ανθρωπότητας».

Όμως τα 12 μίλια όπως τα θέλουν οι πιο αδύναμες χώρες δεν έρχονται σ' αντίθεση στην ελεύθερη εμπορική ναυσιπλοΐα, που αποτελεί προοδευτικό παράγοντα στην παγκόσμια κοινωνική εξέλιξη, αλλά διεκδικούνται και εννοούνται σαν φραγμός στην αυθαιρεσία των πολεμικών στόλων και των αεροπλάνων των μεγάλων δυνάμεων. Όσο για τον πλούτο της θάλασσας, αυτός γίνεται για τους ιμπεριαλιστές «πλούτος της ανθρωπότητας» μόνο και μόνο επειδή το μόνο τμήμα της ανθρωπότητας που σήμερα διαθέτει τα μέσα για να υπεραιλιεύσει και να αντλήσει κάθε είδους ενέργεια από τους βυθούς των θαλασσών είναι το ιμπεριαλιστικό της τμήμα, δηλαδή τα καμιά πλουζίνα κράτη που εκμεταλλεύονται όλο τον πληθυσμό της γης.

Και σαν μέσο λοιπόν μεταφοράς και σαν μέσο παραγωγής η θάλασσα για τους ιμπεριαλιστές ανήκει στους ίδιους.

Είναι όμως ιδιαίτερα ζήτημα αρχής για τους ιμπεριαλιστές η ιδιοκτησία της θάλασσας σαν μέσο μεταφοράς της πολεμικής τους ισχύος.

Για να διασφαλίσουν την πολιτική και οικονομική τους κυριαρχία στον πλανήτη και για να ανταγωνιστούν ο ένας τον άλλο οι ιμπεριαλιστές πρέπει να μπορούν να βρίσκονται παντού με τους πολεμικούς τους στόλους που έχουν γίνει σήμερα συγκροτήματα πολέμου, όχι μόνο στη θάλασσα, αλλά και στη στεριά και στον αέρα. Γι' αυτό εκεί στα 12 μίλια όπου μπαίνουν οι περιορισμοί στη μεταφορά της πολεμικής τους ισχύος, εκεί ακριβώς οι ιμπεριαλιστές και κύρια οι δύο υπερδυνάμεις -που είναι ο συμπτωκνωμένος ιμπεριαλισμός στο σύγχρονο κόσμο- έδωσαν την πιο αποφασιστική τους πάλι στην Τρίτη Συνδιάσκεψη. ΗΠΑ και Ρωσία πίεσαν αφόρητα όλες τις χώρες και κατάφεραν τελικά να αφαιρέσουν ένα μεγάλο μέρος από τη νίκη των καταπιεσμένων στο ζήτημα των 12 μιλίων. Κατάφεραν να περάσουν το δικαίωμα της «αβλαβούς διέλευσης» μέσα από τα χωρικά ύδατα και για τα πολεμικά τους πλοία, ενώ πέτυχαν για τους θαλάσσιους διαύλους, τα θαλάσσια στενά να περάσουν το δικαίωμα της «ελεύθερης διέλευσης». Έτσι πέτυχαν, ώστε τα 12 μίλια να γίνουν ένα θλιβερά διάτρητο κυριαρχικό δικαίωμα.

ΑΒΛΑΒΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ

Ας δούμε όμως λίγο περισσότερο τι σημαίνουν αυτοί οι δύο όροι «αβλαβής, (inoffensive,innocent) και «ελεύθερη» (transit) διέλευση.

Η ίδια η Σύμβαση ονομάζει αβλαβή τη διέλευση όταν «δεν προσβάλλει την ειρήνη, την τάξη και την ασφάλεια του παράκτιου κράτους» -Άρθρο 19 παρ.1 - και επεξηγεί παρακάτω τι εννοεί αναφέροντας τα πράγματα που προσβάλλουν την ειρήνη, την τάξη κλπ.

Συνοπτικά λέμε ότι αυτά είναι η μη χρήση βίας, η απειλή βίας ενάντια στο παράκτιο κράτος, τα ναυτικά στρατιωτικά γυμνάσια, η συλλογή στρατιωτικών πληροφοριών, η εχθρική

προπαγάνδα, η αποβίβαση επιβίβαση εμπορευμάτων και προσώπων ενάντια στους νόμους του παράκτιου κράτους, η ρύπανση, το ψάρεμα, οι έρευνες και οι δειγματοληψίες, οι παρενοχλήσεις των επικοινωνιών του άλλου κράτους και κάθε άλλη δραστηριότητα που δεν έχει σχέση με τη διέλευση (άρθρο 19 παρ. 2).

Πουθενά δεν υπάρχει απαγόρευση για τη διέλευση πολεμικών πλοίων. Αυτή τη μάχη την έχασαν όσοι την έδωσαν στην Τρίτη Συνδιάσκεψη. Κι όμως δεν υπάρχει τίποτα πιο βαναυσο για την εδαφική κυριαρχία που μέρος της είναι η κυριαρχία στα χωριά ύδατα από το να περνάνε από αυτά οι ξένοι στόλοι.

Ωστόσο για τον τρίτο κόσμο και γενικά τις μη ισχυρές ναυτικές δυνάμεις έμειναν μερικοί βασικοί πόντοι κυριαρχίας που οι ηγεμονιστές δεν μπόρεσαν να αφαιρέσουν. Έμεινε η απαγόρευση να περνάνε αεροπλάνα και στον αέρα και πάνω στα πλοία (δηλαδή η διάβαση αεροπλανοφόρων) και η απαγόρευση διέλευσης υποβρυχίων σε κατάδυση. (άρθρο 19 παρ. 2,3 άρθρο 20).

Εδώ χρειάζεται μια ουσιαστική διευκρίνιση. Όταν λέμε ότι οι χώρες που ζητούσαν απαγόρευση της διέλευσης πολεμικών πλοίων, (ή καλύτερα που ζητούσαν να επιτρέπει η διέλευσή τους μόνο αν ζητηθεί πρώτα άδεια από το παράκτιο κράτος) έχασαν τη μάχη, και δεν εννοούμε ότι ήταν υποχρεωμένα να συμμορφωθούν στις διατάξεις της Σύμβασης '82. Πολλές χώρες του τρίτου κόσμου έφτιαξαν κρατικό νόμο βάσει του οποίου δεν μπορούσε κανένα πολεμικό πλοίο να περάσει από τα χωρικά τους ύδατα δίχως άδεια ή προηγούμενη ειδοποίηση ακόμα και εάν είχαν υπογράψει τη Σύμβαση του '82.

Τέτοιες χώρες είναι η Βιρμανία, η Υεμένη, το Πακιστάν, η Σρι Λάνκα, η Σομαλία, η Ινδία, η Ν. Κορέα, οι Σεϋχέλλες και η Αίγυπτος. Η Αίγυπτος μάλιστα πρόσθεσε δίπλα στην υπογραφή της Σύμβασης του '82 και μια δήλωση ότι η ίδια απαιτούσε προηγούμενη ειδοποίηση για τη διέλευση πολεμικών από τα χωρικά της ύδατα (R.DuruyTraitedunouveauDroitdelamer, σελ. 772).

Είναι φανερό ότι κανένα κράτος δεν είναι υποχρεωμένο να συμμορφωθεί με κάθε διάταξη της Σύμβασης του '82, ιδιαίτερα με εκείνες τις διατάξεις που είναι αδυνατισμένες νομικά, πολιτικά και ηθικά, όπως αυτές που έχουν επιβληθεί με την πολιτική βία στα μέλη της Τρίτης Συνδιάσκεψης από τις δύο υπερδυνάμεις και άλλες ισχυρά ναυτικές χώρες.

Σε νομική γλώσσα αναδιατυπώνεται ως εξής:

Ενώ τα 12 μίλια σαν τέτοια έχουν ισχύ διεθνούς νόμου ή αλλιώς έχουν γενική εθιμική ισχύ και επιβάλλονται πολιτικά ακόμα και σε όσους δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση, η αβλαβής διέλευση των πολεμικών πλοίων είναι νομικά ασαφής, εύθραυστη, τρωτή και έχει μια σχετική πολιτική ισχύ μόνο για τους συμβαλλόμενους της Σύμβασης που δεν έχουν κάνει κάποια αντίθετη σε αυτό δήλωση. Με λίγα λόγια η βία των δύο υπερδυνάμεων δεν είναι αρκετή μόνη της για να διαμορφώνει ισχυρούς κανόνες διεθνούς δικαίου.

Αυτή την παρατήρηση θα τη θυμηθούμε παρακάτω, όταν θα έρθουμε συγκεκριμένα στα 12 μίλια του Αιγαίου.

Προς το παρόν θα χρειαστεί να συνεχίσουμε γύρω από τη μάχη της Τρίτης Συνδιάσκεψης για την υπεράσπιση ή την εκπόρθηση των 12 μιλίων.

Οι δυο υπερδυνάμεις και οι μεγάλες ναυτικές δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ιαπωνία) έμειναν ικανοποιημένες από την επιτυχία τους στην «αβλαβή διέλευση» των πολεμικών τους.

Όμως ακόμα και η αβλαβής διέλευση τους ενοχλούσε όταν επρόκειτο να περάσουν από διεθνή στενά μεγάλης σημασίας, όπως το Γιβραλτάρ. Η Μαλάκα (Σιγκαπούρη-Ινδονησία), το Ορμουζ (Περσικός κόλπος) και τα στενά της Ερυθράς Θάλασσας (Για τα Δαρδανέλλια η Σύμβαση του '82 αφήνει την πρωτοκαθεδρία στη Σύμβαση του Μοντρέ του 1936). Αυτά τα στενά όταν τα χωρικά ύδατα ήταν 6 μίλια άφηναν στους ηγεμονιστές μια λωρίδα θάλασσας για εντελώς ελεύθερη διέλευση χωρίς να τους υποχρεώνουν να δίνουν λο-

γαριασμό σε κανέναν. Τα 12 μίλια όμως τους υποχρέωναν σε «αβλαβή διέλευση». Η «αβλαβής διέλευση» τους χτύπησε στο ότι δεν μπορούσαν να περάσουν τα αεροπλάνα τους δίχως άδεια ή προηγούμενη ειδοποίηση και τους υποχρέωνε να φανερώσουν τις κινήσεις των υποβρυχίων τους, ιδιαίτερα των πυρηνικών.

Έτσι σε ότι αφορούσε τα στρατηγικής σημασίας στενά, οι υπερδυνάμεις σκάρωσαν τη νομική κατασκευή της «ελεύθερης διέλευσης» που σημαίνει ότι και τα πολεμικά αεροπλάνα περνάνε ανεμπόδιστα, δίχως άδεια και τα υποβρύχια περνάνε σε κατάδυση.

Αυτό προκάλεσε θύελλα μέσα στη Συνδιάσκεψη αλλά το μέτωπο των χωρών που είχαν άμεσο συμφέρον να μην περάσει αυτή η ουσιαστική και ξεδιάντροπη κατάργηση των 12 μιλίων ήταν πολύ μικρό σε όγκο. Σε αυτό το μέτωπο ήταν και η Ελλάδα μαζί με την Κύπρο, η Ισπανία, η Ινδονησία, η Μαλαισία, το Μαρόκο, οι Φιλιππίνες και η Υεμένη. Αυτές οι χώρες μία-μία υπόκυψαν και πρώτη και καλύτερη η Ελλάδα, ενώ έδωσε μέχρι το τέλος μια λυσσασμένη μάχη, η Ισπανία ζητώντας έστω μια ελάχιστη παρεμπόδιση της «ελεύθερης διέλευσης». Όμως καμιά της πρόταση δεν πέρασε στις ψηφοφορίες. Τουλάχιστον όμως η Ισπανία δήλωσε διαφωνία στη Σύμβαση σε αυτό το ζήτημα και επιμένει ακόμα και τώρα να καταγγέλει την παραβίαση της κυριαρχίας της στο μισό Γιβραλτάρ, ενώ το Μαρόκο που ελέγχει το άλλο μισό συμβιβάστηκε.

ΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Ας έρθουμε λοιπόν στο Αιγαίο μετά από αυτή τη γενική τοποθέτηση του ζητήματος.

Τι συμβαίνει με τα ελληνικά 12 μίλια; Τι σημαίνουν από την άποψη της εθνικής κυριαρχίας; Σε ποιο παγκόσμιο ρεύμα βρίσκεται αυτή η διεκδίκηση από την πλευρά της Ελλάδας;

Η διεκδίκηση αυτή από την πλευρά της Ελλάδας βρίσκεται στο ρεύμα της διάσπασης του τριτοκοσμικού μετώπου, ενάντια στις δύο υπερδυνάμεις και όχι στην προοδευτική πλευρά που γενικά απαιτεί τα 12 μίλια των χωρικών υδάτων.

Τα 12 μίλια στο Αιγαίο είναι εργαλείο αντιτουρκικής πολιτικής και όχι αντιυπερδυναμικής. Ακόμα περισσότερο τώρα προορίζονται σαν αιχμή του δόρατος της ρωσικής πολιτικής στο Αιγαίο.

Η ουσία της πολιτικής των 12 μιλίων φανερώνεται στο ότι η Ελλάδα, όχι μόνο δεν πρόβαλε καμιά απολύτως αντίσταση στο καθεστώς της «ελεύθερης διέλευσης» από τα στενά στο κλείσιμο των εργασιών της Τρίτης Συνδιάσκεψης για το Δίκαιο της Θάλασσας, πριν υπογράψει η σύμβαση του 1982, αλλά έφτασε στο σημείο να κάνει μια τερατώδη παραχώρηση στις υπερδυνάμεις και πιο συγκεκριμένα στη Ρωσία που από το 1975 διαμαρτυρήθηκε για την ενδεχόμενη επέκταση σε 12 μίλια των ελληνικών χωρικών υδάτων.

Συγκεκριμένα όταν υπόγραψε τη Σύμβαση το 1982, η Ελλάδα έκανε μια δήλωση ότι: «έχει την ευθύνη όπως προσδιορίσει τον ή τους διαδρόμους εκείνους μέσω των εναλλακτικών τούτων στενών δια των οποίων τα πλοία και αεροπλάνα τρίτων χωρών θα δύνανται να διακινούνται υπό καθεστώς Transit Passage» (Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Άρθρο του Ροζάκη για τα 12 μίλια).

Ενώ δηλαδή, η Ελλάδα είχε φέρει αντιρρήσεις στην αρχή των εργασιών της Τρίτης Συνδιάσκεψης το 1973, όταν ακόμα η πολιτική της ήταν σοβινιστική, αντιουρική επί δικτατορίας, το 1982 με κυβέρνηση του πράχτορα της Ρωσίας Παπανδρέου, έδωσε σαν αντάλλαγμα για τα 12 μίλια στη Ρωσία το δικαίωμα της «ελεύθερης διέλευσης», πηγαίνοντας ακόμα πιο δεξιά από τη χούντα.

Όμως η Ελλάδα ήταν η πιο βεβαρημένη χώρα που θα μπορούσε να υπάρχει από το καθεστώς της «ελεύθερης διέλευσης». Και να γιατί.

Τα 12 μίλια στο Αιγαίο κόβουν αυτή τη θάλασσα στη μέση για τα πολεμικά αεροπλάνα και τα υποβρύχια όλων των χωρών.

Αυτό γίνεται, γιατί οι Κυκλάδες και τα Δωδε-

ΕΝΑ ΒΡΩΜΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ: Η ΚΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΥ ΑΝΑΧΑΙΤΙΖΕΙ ΚΑΙ Η ΚΑΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΕΙ

συνέχεια από τη σελ. 9

κάνησα σχηματίζουν μια πλατειά αλυσίδα πλάτους πολλών ναυτικών μιλίων από τις δυτικές ακτές της Τουρκίας ως την Ηπειρωτική νότια Ελλάδα, που αποτελείται από νερά περιλαμβάνονται στα 12 μίλια γύρω από καθένα από αυτά τα πολυάριθμα νησιά.

Στο σημείο αυτό το Αιγαίο γίνεται Διεθνές στρατηγικό στενό, το οποίο σύμφωνα με τη Σύμβαση του '82 υπάγεται στη ρύθμιση της «ελεύθερης διέλευσης» (Passageenttransit), καθώς από το σημείο αυτό περνάει υποχρεωτικά η ναυτική γραμμή που ενώνει τη Μαύρη Θάλασσα με τη Μεσόγειο. Με λίγα λόγια το νότιο Αιγαίο μεταβάλλεται με την επέκταση των χωρικών υδάτων από 6 σε 12 μίλια σε Στενό (από τη νομική άποψη του 1982) όπως τα Δαρδανέλια ή το Γιβραλτάρ).

Όπως, όμως γράψαμε παραπάνω, Στενό δεν σημαίνει σώνει και καλά υποταγή στην ελεεινή σε αυτό το σημείο Σύμβαση του '82. Κι όμως αυτό σήμαινε για την Ελλάδα που έφτασε στο σημείο να κάνει την παραπάνω δουλική προς τη Ρωσία δήλωση πουλώντας όλον τον τρίτο κόσμο και τις «συμπάσχουσες χώρες» των Στενών που πιέζονται να δεχτούν την «ελεύθερη διέλευση». Κι όλα αυτά για να στριμώξει την Τουρκία που παθαίνει ασφυξία με τα 12 μίλια.

Η δήλωση του '82 της παπανδρεϊκής Ελλάδας σημαίνει: Ναι στην «ελεύθερη» διέλευση των στόλων των μεγάλων δυνάμεων και μάλιστα όχι μόνον από έναν όπως έχει υποχρέωση, αλλά ενδεχόμενα από πολλούς διαδρόμους όπως λέει η δήλωση του '82, που αναφέρεται «στον ή στους διαδρόμους». Όχι στην «ελεύθερη διέλευση» των τουρκικών αεροπλάνων και υποβρυχίων από το μεγαλύτερο τμήμα των τουρκικών ακτών του ανατολικού Αιγαίου προς το κεντρικό Αιγαίο.

Αν προσέξει κανείς το χάρτη, θα διαπιστώσει ότι για τα τουρκικά πλοία πολεμικά ή εμπορικά, που θέλουν να βγουν από το λιμάνι της Σμύρνης προς το κεντρικό Αιγαίο ισχύουν οι κανόνες της «αβλαβούς διέλευσης», καθώς θα πρέπει να περνάνε από τον κλειστό, λόγω 12 μιλίων διάυλο Λέσβου-Χίου, ενώ για τα ρωσικά πλοία που κατεβαίνουν από τη Μαύρη Θάλασσα, η διέλευση θα είναι «ελεύθερη» για να διασχίσουν από πάνω ως κάτω το Αιγαίο.

Αν η στάση της Ελλάδας ήταν στην κατεύθυνση των τριτοκοσμικών 12 μιλίων θα έκανε ακριβώς το αντίθετο.

Θα έκανε μια δήλωση σαν της Ισπανίας και θα έκανε νόμο του κράτους την απαίτησή της για άδεια προκειμένου να περάσουν πολεμικά και αεροπλάνα από την «αλυσίδα» των 12 μιλίων του νότιου Αιγαίου. Ταυτόχρονα με μια διμερή συμφωνία με την Τουρκία που είναι αιγαιακό κράτος θα εξασφάλιζε ελεύθερη διέλευση προς το κεντρικό Αιγαίο και τη Μεσόγειο για τα πλοία της και τα αεροπλάνα της σε ειδικούς για αυτό το σκοπό διαύλους. Τέτοιες διμερείς σχέσεις υπάρχουν ανάμεσα σε κράτη και κανείς δεν μπορεί να τις εμποδίσει.

ΤΑ ΞΕΙ, ΤΑ ΔΕΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΜΙΛΙΑ

Από σημαία λοιπόν του τρίτου κόσμου, ενάντια στις υπερδυνάμεις και τον ιμπεριαλισμό, οι ρωσόδουλοι και οι σοβινιστές της Ελλάδας μετέτρεψαν τα 12 μίλια σε σημαία πάλης ενάντια σε μια τριτοκοσμική χώρα, σε συμπλοκή με τις υπερδυνάμεις και τον ιμπεριαλισμό. Από σημαία ειρήνης τη μετατρέψανε σε σημαία πολέμου. Από σημαία εθνικής κυριαρχίας, σε σημαία υποτέλειας. Άλλωστε τι δεν έχουν αντιστρέψει ώστε να απαιτούμε να κρατήσουν όρθια τα 12 μίλια.

Η υποκρισία των ρωσόδουλων και των σοβινιστών φανερώνεται, όμως ακόμα πιο ανάγλυφα στο ότι ενώ επισείουν τα 12 μίλια δεν τα πραγματοποιούν. Η αντίφαση φθάνει στην άκρη της με τον εναέριο χώρο στα 10 μίλια και όχι στα 6 που είναι τα θαλάσσια της. Η Ελλάδα του Παπανδρέου γίνεται η χώρα με τα τρία εθνικά σύνορα, τα 6, τα 10 και τα 12 μίλια.

Τα έξι μίλια είναι τα σημερινά όρια της αιγαιολίπιδας ζώνης (των χωρικών υδάτων). Αυτά έπρεπε να είναι και τα όρια του εναέριου χώρου, όπως συμβαίνει με όλες τις χώρες του κόσμου.

Όμως η Ελλάδα τα έχει βάλει στα 10 μίλια από το 1931, πριν υπάρξει το οποιοδήποτε πρόβλημα με την Τουρκία και πριν καλά-καλά υπάρξει αεροπορία, και τα διατηρεί εκεί και επιμένει ιδιαίτερα ο Παπανδρέου σε αυτά. Όπως γράφει σ' ένα άρθρο του στον Οικ. Ταχυδρόμο ο θερμός υπερασπιστής της ελληνοτουρκικής φιλίας Α. Πολιτάκης, αυτή η ιδιομορφία σημαίνει ότι ένα πλοίο τρίτης χώρας που βρίσκεται ας πούμε στα 8 μίλια από την ελληνική στεριά, νομίμως βρίσκεται εκεί από τα ύφαλα ως την ίσαλο γραμμή, γιατί απέχει περισσότερο από 6 μίλια από τη στεριά. Όμως το μέρος του πλοίου έξω από τη θάλασσα βρίσκεται παράνομα εκεί, γιατί ο εναέριος χώρος βρίσκεται στα 10 μίλια.

Αυτή η νομική διάσπαση του πλοίου οφείλεται βασικά στο γεγονός ότι ο Παπανδρέου θέλει να διατηρεί την ένταση στο Αιγαίο, δίχως να φτάνει ως τον πόλεμο.

Αν έκανε τα 6 μίλια 10 ή τα 10 μίλια 6 η αντίφαση θα έπαυε, αλλά στην πρώτη περίπτωση θα είχαμε πόλεμο με την Τουρκία (θα είχαμε τα ίδια περίπου αποτελέσματα με τα 12 μίλια), στη δεύτερη περίπτωση θα είχαμε ειρήνη.

Όμως η ειρήνη πρέπει να αποκλεισθεί, γιατί αυτή θα δημιουργούσε πρόβλημα στη ρωσική διείσδυση στις δύο χώρες και το άνετο πέρασμά της στις δύο θάλασσες, ενώ για τον πόλεμο δεν ήρθε ακόμα η ώρα.

Η ώρα είναι για άφθονες αναχαίσεις τουρκικών αεροπλάνων μέσα στη ζώνη 6 έως 10 μίλια, που καλλιεργούν και παγιώνουν στις μάζες την ψύχωση του τουρκικού κινδύνου και τις προετοιμάζουν για το μεγάλο πόλεμο όταν η Ρωσία ρίξει το σύνθημα για την κατάληψη των τουρκικών Στενών και για την Πόλη. Αυτό αποδειχεται από το ότι οι παραβιάσεις των νατοϊκών στη ζώνη 6 έως 10 μίλια είναι άφθονες και μέχρι τα τώρα καμιά αναχαίτηση και καμιά διαμαρτυρία δεν έγινε προς τις νατοϊκές χώρες. Αυτός είναι και ο λόγος που η Ελλάδα δεν έχει προσφύγει πουθενά ως τα τώρα επίσημα, σε κανένα διεθνές όργανο να αυτές τις παραβιάσεις, γιατί ένα τέτοιο όργανο ή θα συνέτριβε την ελληνική ανορθογραφία του 6-10, ή θα αναγνώριζε τα 10 μίλια εναέριου, οπότε θα υποχρέωνε από τώρα τους νατοϊκούς να εξαφανιστούν από το περισσότερο Αιγαίο στο οποίο τώρα αλωνίζουν.

Όμως ο Παπανδρέου και οι Ρωσόδουλοι γενικά δεν θέλουν καμιά σύγκρουση με το ΝΑΤΟ σε όλη αυτή την περίοδο, όπου ετοιμάζουν τη στρατηγική περικύκλωση της Τουρκίας χτίζοντας το «ορθόδοξο βαλκανικό τόξο».

Αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο δεν επιχειρείται σήμερα η επέκταση σε 10 ή 12 των χωρικών υδάτων.

Όπως ένας άλλος λόγος βρίσκεται στην άρνηση της ίδιας της Ρωσίας να γίνει μια επέκταση που δεν θα της επιτρέψει να κινείται όπως πριν.

Η Ρωσία έχει δείξει πως δεν θέλει τα 12 μίλια. Και έχει κάνει στο παρελθόν απανωτές δηλώσεις, ότι θα θεωρούσε μια τέτοια ενέργεια εχθρική. Είναι φανερό ότι η «ελεύθερη διέλευση» που επιβάλλεται από ένα κράτος έστω και φιλικό της μέσα από τα χωρικά του όρια είναι χειρότερη από την απόλυτη ελευθερία της ανοιχτής θάλασσας. Ήδη η μη σαφής αναφορά στο ποιους και πόσους διαύλους θα διαθέσει η Ελλάδα στη Ρωσία για το πέρασμα της από την αλυσίδα του νότιου Αιγαίου είναι ένα πρόβλημα γι' αυτούς που τώρα περνάνε από όπου θέλουν.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι τα 12 μίλια τους υποχρεώνουν να διώξουν τα αγκυροβόλιά τους που βρίσκονται πιο κοντά προς τη στεριά, όπως είναι το αγκυροβόλιο των Κυθήρων στα 8 μίλια, (Η Ρωσία σήμερα, έκδοση του ΕΚΚΕ), γιατί η «ελεύθερη διέλευση» δεν επιτρέπει την ακινησία ενός πλοίου μέσα στη θάλασσα εκτός από την περίπτωση βλάβης.

Κατά τη γνώμη μας η Ρωσία θα θελήσει τα

12 μίλια μόνο, αφού θα έχει εξασφαλιστεί η ρωσοελληνική συμμαχία και εφόσον θα έχει αποφασιστεί ότι ήρθε η στιγμή του πολέμου με την Τουρκία. Μόνο κάτω από τέτοιες εμπόλεμες ή μισοεμπόλεμες συνθήκες η Ρωσία θα μπορεί να εξασφαλίσει πλήρη άνεση κινήσεων στο Αιγαίο, καθιστώντας το από κύρια ελληνικό κύρια ρώσικο.

Να λοιπόν, ποια είναι η σχέση των τριών ορίων του Αιγαίου:

Έξι μίλια που ισχύουν σήμερα για τους ιμπεριαλιστές.

Δέκα μίλια που ισχύουν για την Τουρκία. Δώδεκα μίλια που θα ισχύουν για τους πάντες εκτός από τη Ρωσία.

ΝΑΙ ΣΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ - ΔΙΑΥΛΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ - ΟΧΙ ΣΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΕΛΕΥΣΗ»

Απέναντι σε αυτά τα τρία όρια και τον τέλειο οπτορουνισμό των ρωσόδουλων και του ελληνικού σοβινισμού η Τουρκία έχει αντιδράσει με τον αθλιότερο δυνατό τρόπο. Έχει αρνηθεί το γενικά προοδευτικό χαρακτήρα των 12 μιλίων παίζοντας το προβοκατόρικο παιχνίδι του Παπανδρέου και ποτέ δεν ζήτησε ειδικές διευκολύνσεις για την ίδια μέσα στο καθεστώς των 12 μιλίων στα πλαίσια μιας διμερούς συμφωνίας και αρκείται στο να επαναλαμβάνει: «πόλεμος σαν απάντηση στα 12 μίλια». Το χειρότερο είναι ότι η Τουρκία προσπάθησε να προσαρτιστεί τις υπερδυνάμεις ενάντια στα 12 μίλια της Ελλάδας και πιο πολύ πλεύρισε τη Ρωσία γι' αυτό στη φιλορώσικη εποχή Ετζεβίτ, υποστηρίζοντας ότι τα 12 μίλια στο Αιγαίο χτυπάνε την «ελεύθερη διέλευση», αντίθετα από ότι ισχυρίζεται η Ελλάδα. (Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, σελ. 339).

Κι όμως η λύση για την Τουρκία δεν βρίσκεται στην άρνηση για τα 12 μίλια της Ελλάδας, αλλά στην υπεράσπιση της ολόπλευρης ελληνικής κυριαρχίας στα 12 μίλια, κυριαρχία που σημαίνει τη μη «ελεύθερη διέλευση». Αυτό ισοδυναμεί με το δικό της δικαίωμα να εμποδίσει την πρακτικά ελεύθερη διέλευση των στόλων των μεγάλων δυνάμεων από τα δικά της Στενά, διέλευση που παραβιάζει στην πράξη τη συνθήκη του Μοντρέ, ιδιαίτερα από την πλευρά του ρωσικού στόλου που έφτασε να περνάει από τα Στενά και τα αεροπλανοφόρά του. (Το Μοντρέ που το είχε υπογράψει και η σοσιαλιστική ΕΣΣΔ του 1936 βρίσκεται πολύ πιο μπροστά όχι μόνο από την «ελεύθερη» αλλά και από την «αβλαβή διέλευση»).

Αν και η πάλη για την αλλαγή της τουρκικής πολιτικής στα 12 μίλια και τις αιγαιακές διαφορές γενικά, πέφτει στις πλάτες του τουρκικού λαού, από το '81 και μετά η κύρια ευθύνη της έντασης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις πέφτει στην Ελλάδα, ενώ παρά τα λάθη της η Τουρκία βρίσκεται στη θέση του κράτους που απειλείται από τον κύριο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επιθετιστή που είναι η Ρωσία.

Έτσι είναι καθήκον κύρια του ελληνικού λαού και του ελληνικού δημοκρατικού κινήματος να εμποδίσει τον ελληνοτουρκικό πόλεμο που ετοιμάζει η Ρωσία για τον έλεγχο των Στενών και την κυριαρχία στα Βαλκάνια και την Ευρώπη.

Αυτό το καθήκον εξειδικεύεται στο ζήτημα των 12 μιλίων με τον εξής τρόπο:

-Ναι στα 12 μίλια.

-Όχι στην «ελεύθερη διέλευση» των πολεμικών των υπερδυνάμεων από το Αιγαίο.

-Διμερής συμφωνία για διευκολύνσεις και ελεύθερους διαύλους στην Τουρκία.

-Κλειστό Αιγαίο - Κλειστά Στενά.

Αυτά σημαίνουν ότι πρέπει να πούμε όχι στα 12 μίλια εφόσον υπάρχει καθεστώς «ελεύθερης διέλευσης». Όχι στα 12 μίλια που σημαίνουν αποκλεισμό της Τουρκίας από το Αιγαίο. Αυτή είναι η πολιτική ειρήνης σε ένα πρόβλημα που εύκολα θα μπορούσε να μην υπάρχει αν αποφάσιζαν οι δύο χώρες μόνες τους και χωρίς καμιά ανάμειξη να το λύσουν.

Τα 6, τα 10 και τα 12 μίλια είναι στο βάθος κούφιοι αριθμοί αν δεν προσδιοριστεί πρώτα η πολιτική που υπηρετούν.

Το ζήτημα είναι πολιτική φιλίας ή πολιτική αντιπαράθεσης.

Οι σοβινιστές και ρωσόδουλοι έχουν διλέξει τη δεύτερη πολιτική. Από εκεί και πέρα 6, 10 ή 12 μίλια είναι το ίδιο πράγμα και σημαίνουν πόλεμο>>.

Δεύτερο Κείμενο

Απόσπασμα από άρθρο της Νέας Ανατολής με τίτλο «Ο ελληνικός σοβινισμός υπεύθυνος για την ένταση στο Αιγαίο» που δημοσιεύτηκε στο φύλλο 296, 11/1/1998

<<ΞΕΙ Ή ΔΕΚΑ ΜΙΛΙΑ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ;>>

Εδώ παρουσιάζεται ο ελληνικός τραγέλαφος, αλλά ταυτόχρονα και η ελληνική προκλητικότητα και περιφρόνηση στο Διεθνές Δίκαιο, άλλα να είναι τα όρια των ελληνικών χωρικών υδάτων και άλλα του εναέριου χώρου. Καταρχήν αυτό αποτελεί, όπως τονίζει χαρακτηριστικά το Βήμα (όπ. π.), <<μοναδική στον κόσμο ελληνική ιδιομορφία>>. Για να καταλάβει κανείς το άτοπο και το παράλογο του πράγματος, αρκεί να σκεφτεί την παραπάνω περιπτωση της περιοχής 6: Τα μεν τουρκικά αεροπλάνα να μην έχουν πρόσβαση στο διεθνή χώρο διεξαγωγής της άσκησης λόγω των 10 μιλίων εναέριου χώρου, αλλά τα πολεμικά τους πλοία να έχουν πρόσβαση, αφού τα χωρικά ύδατα εκτείνονται στα 6 μίλια!

Πέρα όμως απ' αυτό, εδώ υπάρχει και καραμπινάτη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου, αφού το θέμα αυτό έχει ρυθμιστεί οριστικά με τη Σύμβαση του Σικάγου για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία (Συνδιάσκεψη του Σικάγου, 1944). Η Σύμβαση αυτή έχει κυρωθεί από την Ελλάδα με το Νόμο 211/28 Μαρτίου 1947, ΦΕΚ 35 Α' /1947. Η Σύμβαση αυτή στο άρθρο 1 ορίζει, σύμφωνα με την επίσημη ελληνική μετάφραση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τα εξής: <<Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν ότι έκαστον Κράτος έχει την πλήρη και αποκλειστική κυριαρχία επί της υπεράνω του εδάφους του ατμοσφαιρικής εκτάσεως>>. Και, επεξηγώντας την έννοια του εδάφους, το άρθρο 2 διαπιστώνει: <<Δια τους σκοπούς της παρούσης συμβάσεως, ως εδαφικά όρια Κράτους τινός εννοούνται αι εκτάσεις του εδάφους αυτού μετά των προσκειμένων εις ταύτας χωρικών υδάτων υπό την κυριαρχία, ηγεμονία, προστασία ή εντολήν του Κράτους τούτου>> (βλ. το συλλογικό έργο «Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις 1923-1987», σελ. 366-367). Και συνεχίζει το βιβλίο: <<Κατά συνέπεια, το εθνικό δίκαιο του αέρα ορίζει ότι εθνικός εναέριος χώρος είναι η περιοχή εκείνη του αέρα η οποία υπέρκειται του εδάφους της ξηράς και της αιγιαλίτιδας ζώνης ενός κράτους. Τα εξωτερικά όρια, λοιπόν, του εθνικού εναέριου χώρου συμπίπτουν με τα χερσαία ή θαλάσσια σύνορα/όρια ενός κράτους, ανάλογα με το γεωφυσικό του χαρακτήρα (...)>>.

Να κάνουμε εδώ μια γενική επισήμανση, που δεν αφορά μόνο στις συγκεκριμένες ασκήσεις: Η παραπάνω παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από μέρους της χώρας μας **δε σημαίνει για μας ότι είναι και πολιτικά ενδεχόμενο και αποδεκτό** κάθε λίγο και λιγάκι η Τουρκία να το «υπενθυμίζει» κάνοντας «ντου» στον εναέριο χώρο μεταξύ 6 και 10 μιλίων. Κι αυτό γιατί η προσπάθεια που πρέπει να γίνεται πάντα και από τις δύο χώρες πρέπει να συντείνει στον περιορισμό και όχι στην αύξηση της ήδη πολύ τεταμένης κατάστασης. Γιατί έτσι βρίσκουν τελικά αφορμή άλλοι παράγοντες (κυρίως οι Ρώσοι, που στρατηγικά επιθυμούν ανάφλεξη στην περιοχή) να «επέμβουν» με τον έναν ή τον άλλο τρόπο). Άλλο λοιπόν το ένα και άλλο το άλλο. Είναι μια περίπτωση ανάλογη με την παρενόχληση του αεροπλάνου που μετέφερε τον Τσοχατζόπουλο από την Κύπρο: επρόκειτο για μια περιττή, προκλητικού χαρακτήρα κίνηση>>.

ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ Β΄ ΕΛΜΕ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ

Στις εκλογές της 3 του Δεκέβρη η κίνηση «Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη» πήρε 21 ψήφους και ποσοστό 5,67%, ενώ περίπου είχε πάρει 17 ψήφους και ποσοστό 4,5%. Πρόκειται για ένα σημαντικό αποτέλεσμα στις σημερινές συνθήκες της απογοήτευσης και της διάλυσης του κινήματος των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης. Η απογοήτευση και η διάλυση είναι το αποτέλεσμα της κυριαρχίας του σοσιαλφασισμού και της πολιτικής και ιδεολογικής του γραμμής στο συνδικαλισμό και στη μέση εκπαίδευση. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση, και παρόλο που ήταν ημέρα αργίας για να πάνε οι καθηγητές στη συνέλευση, ήταν παρόντα περίπου 80 καθηγητές, ενώ στην προτελευταία με θέματα από τα τρέχοντα προβλήματα ήταν όλοι και όλοι 28!

Μέσα σε αυτό το κλίμα ο σύντροφος μας υποψήφιος Γιάννης Μπουρίτης επισκέφτηκε όλα τα σχολεία της περιοχής και στα περισσότερα από αυτά μίλησε με τους

συναδέλφους του καθηγητές. Με αισιόδοξο τρόπο αναφέρθηκε στη σημερινή κατάσταση της χώρας μας και εστίασε στην εξήγησή της δηλαδή ότι αυτή είναι το αποτέλεσμα του μακροχρόνιου παραγωγικού σαμποτάζ στην οικονομία της. Αυτό το σαμποτάζ εκδηλώνεται στο χώρο της μέσης εκπαίδευσης με τη διάλυση της τεχνικής εκπαίδευσης και με το παράτημα της γενικής εκπαίδευσης στην τύχη της. Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτή η θέση μας βρήκε θερμή ανταπόκριση στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ όπου εκεί εκδηλώνεται με τον πιο έντονο τρόπο αυτή η πολιτική του εκπαιδευτικού σαμποτάζ. Τοποθετήσαμε εκεί τη θέση για μια μέση εκπαίδευση δεμένη με την παραγωγή και τις ανάγκες του τόπου, όπως ακριβώς το έβαζε το ΕΑΜ και η ΕΠΟΝ.

Ο σύντροφός μας κάλεσε τους καθηγητές να αναζητήσουν μια άλλη γραμμή, μια άλλη πορεία για το συνδικαλισμό και για το κίνημα των καθηγητών. Αυτή η κινητοποίηση έφερε 21 ψήφους, μόλις 4 λιγότερους από τη ΔΑΚΕ της ΝΔ και έτσι χάθηκε η έδρα για την Κίνηση.

Αυτό όμως το αποτέλεσμα οι ψηφοφόροι της Κίνησης το είδαν με μεγάλη χαρά και αισιοδοξία για τις μάχες που περιμένουν τους καθηγητές από την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Όλοι μας είπαν ότι αξίζαμε την έδρα, όχι γιατί θα άλλαζε κάτι, αλλά γιατί θα μπορούσαμε από καλύτερες θέσεις να προπαγανδίσουμε τις θέσεις μας.

Ενώ οι φίλοι μας χάρηκαν από το αποτέλεσμα των εκλογών, οι εκπρόσωποι του σοσιαλφασισμού το αντίθετο. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, έτσι και φέτος οι ΣΥΝΕΚ του ΣΥΡΙΖΑ και οι Παρεμβάσεις δεν αναφέρθηκαν στην παράταξή μας, παρά μας ανέφεραν σαν ανεξάρτητους. Αυτό είναι ένα δείγμα ότι αυτοί φοβούνται τις θέσεις μας, που στην ιστορική τους προοπτική και συνέχεια είναι οι θέσεις της πραγματικής αριστεράς, οι θέσεις του Γληνού και του Παπαμαύρου, οι θέσεις του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Κίνησης “Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη”

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΛΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

Συναδέλφωιες

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Οι φετινές εκλογές για το ΔΣ της ΕΛΜΕ γίνονται με τη χώρα και το λαό σε ακόμη πιο τραγική κατάσταση από ότι πριν ένα χρόνο. Ο λαός μας πεινά, οι ήδη τσακισμένοι μισθοί και οι συντάξεις του έχουν μειωθεί παραπέρα και μειώνονται καθημερινά.

Ολοένα και πιο πολύ η βιομηχανική παραγωγή, το εμπόριο και οι εξαγωγές βυθίζονται και η χώρα μετατρέπεται σε ένα πεδίο καταστροφής με το λαό να εξαθλιώνεται μέρα με τη μέρα μέσα σε συνθήκες τεράστιας ανεργίας και ελεύθερης πτώσης των μισθών. Τον Ιούνιο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ οδήγησε με σχέδιο τη χώρα εκτός προγράμματος δανειοδότησης και έκανε τότε το δημοψήφισμα, ενώ μπορούσε να το κάνει νωρίτερα, επίτηδες για να ανατινάξει το τραπεζικό σύστημα. Με αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση εκτός από το ότι χρεωκόπησε τις τράπεζες και έτσι τις προσφέρει τζάμπα σε φιλικά της κεφάλαια, εκτιμάμε κυρίως ανατολικά, έδωσε ένα βαθύ χτύπημα στην παραγωγή. Δηλαδή, οδήγησε στην χρεωκοπία τεράστια τμήματα της ήδη μισοκατεστραμμένης βιομηχανίας, ενώ χιλιάδες επιχειρήσεις έκλεισαν ή οδηγήθηκαν στην έξοδο από τη χώρα χάρις σε αυτό το σχέδιο.

Μέσα σε αυτό το απέραντο τοπίο της καταστροφής η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και η αντιπολίτευση δείχνουν σαν υπεύθυνους του εγκλήματος τους δανειστές-μονοπωλιστές που πράγματι υπογράφουν με ενθουσιασμό τα μέτρα πείνας και καταστροφής όπως κάνουν σε κάθε χρεωκοπημένη χώρα.

Όμως ο πραγματικός υπεύθυνος των μέτρων είναι το εσωτερικό καθεστώς και ο πραγματικός εντολέας του που είναι η ρώσικη υπερδύναμη. Τα μέτρα πείνας είναι άμεση συνέπεια του παραγωγικού σαμποτάζ για το οποίο ευθύνεται η κυβέρνηση και δίπλα της το μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού συστήματος που ανέχεται αυτό το σαμποτάζ. Το παραγωγικό σαμποτάζ δυναμώνει το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών, το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών αυξάνει το δημοσιονομικό έλλειμμα, και για να το καλύψει η κυβέρνηση μειώνει τις συντάξεις και αυξάνει τη φορολογία. Αυτά τα μέτρα απλά θα μπορούσαν να μετριαστούν για τη φτωχολογία αν δεν έμεναν στο απυρόβλητο οι κλασικές ανέπαφες πηγές φόρων: Εκκλησία, κρατική ολιγαρχία και μεγάλη αγροτική γαιοκτησία. Πάντως η βαθύτερη αιτία της αυξανόμενης εξαθλίωσης του λαού βρίσκεται στο αυξανόμενο χτύπημα της παραγωγής, όπως το περιγράψαμε στην αρχή. Αν αυτό δεν συνέβαινε η χώρα μας θα βρισκόταν εκτός μνημονίων, όπως η Ιρλανδία, η Πορτογαλία ή η Ρουμανία.

Αλλά αν τα συνολικά ποσά των φόρων και των περικοπών συντάξεων και μισθών τα καθορίζει το χρέος, η κυβέρνηση κάνει έτσι την κατανομή τους ώστε οι φόροι να χτυπάνε όσο γίνεται περισσότερο τους πιο παραγωγι-

κούς τομείς της οικονομίας και τους πιο φτωχούς από τους πολίτες.

Το στρατηγικό πιο αποκαλυπτικό μέτρο που πήρε η κυβέρνηση είναι ο τρόπος με τον οποίο έγινε η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών που η ίδια η κυβέρνηση με σχέδιο χρεωκόπησε μέσω της παρατεταμένης προβόκατορικής δήθεν διαπραγματεύσεως του καλοκαιριού.

Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έγινε με εξευτελιστικούς όρους σε βάρος των παλιών μεγαλών και μικρών ντόπιων μετόχων και του ελληνικού κράτους, υπέρ ξένων κεφαλαίων που αυτή τη στιγμή είναι άγνωστα αλλά που μέσα από την πολιτική ανάλυση μπορούμε να διακινδυνεύσουμε την εκτίμηση ότι είναι ρώσικα συν μια δόση αμερικάνικων κεφαλαίων για καθυσχασμό της δύσης. Τα ποσοστά του κράτους σε αυτές έπεσαν δραστικά, τα ποσοστά των παλιών μετόχων τους ελληνικών μεγαλοαστών επίσης έπεσαν δραστικά αφού σε αυτούς απαγορεύτηκε η συμμετοχή στην ανακεφαλαιοποίηση. Έτσι κυρίαρχοι των τραπεζών, οπότε μέσω αυτών και της ελληνικής οικονομίας, γίνονται για ένα κομμάτι ψωμί ξένα κεφάλαια που με 5 δις αγοράζουν ενεργητικά τραπεζών πάνω από 300 δις! Είναι μια από τις μεγαλύτερες αρπαγές στην παγκόσμια οικονομία.

Όλα αυτά δεν θα μπορούσαν να περάσουν χωρίς βία πάνω στον ελληνικό λαό. Δηλαδή χωρίς κρατική ή και παρακρατική βία. Να γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ επανέφερε τους μισθούς στο στρατό και τα σώματα ασφαλείας. Δηλαδή στους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους, την ίδια ώρα που μείωσε και άλλο τις ήδη πενιχρές συντάξεις ενώ και οι μισθοί μειώνονται ραγδαία λόγω ανεργίας.

Αυτοί που κυρίως θα ωφεληθούν από αυτά τα μέτρα είναι τα νέα αφεντικά που φέρνει το πολιτικό καθεστώς στη χώρα και οι οποίοι θα έχουν στη διάθεσή τους φθηνή εργατική δύναμη για να την εκμεταλλεύονται με όρους δουλοκτησίας. Πρόκειται για τη Ρωσία και τη σύμμαχό της Κίνα, στις οποίες δίνουν σήμερα λιμάνια, συγκοινωνίες, ενέργεια, βιομηχανίες, ακριβή τουριστική γη, συστημικές τράπεζες. Αυτοί είναι που σήμερα αγοράζουν τα πάντα στη χώρα και όχι οι γερμανοί καπιταλιστές που υποτίθεται έχουν χρεοκοπήσει τη χώρα για να την αγοράσουν φθηνά. Ήδη πριν από την κρίση το διακομματικό καθεστώς είχε εκχωρήσει στη Ρωσία τον έλεγχο ενός πολύ καίριου στοιχείου της παραγωγής, του φυσικού αερίου. Η μοναδικά στην Ευρώπη υψηλή τιμή του έκανε μη ανταγωνιστικές τις τιμές των προϊόντων και οδήγησε στο κλείσιμο όλης σχεδόν της βαριάς βιομηχανίας της χώρας (τσιμέντα, χάλυβας) ή και ακόμη της μεσαίας βιομηχανίας.

Στην εκπαίδευση αυτή η υπονόμευση της παραγωγής συντελείται ιδιαίτερα με την καταστροφή της μέσης τεχνικής εκπαίδευσης που η ΟΛΜΕ (κυρίως μέσω του λεγόμενου ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ) χρόνια τώρα με το σύνθημα του 12χρονου ενιαίου σχολείου ζητά την

αντικατάστασή της με ένα ή δύο χρόνια μεταλυκειακής ειδίκευσης. Ταυτόχρονα στην ανώτατη εκπαίδευση εμποδίζεται η εφαρμοσμένη έρευνα και το δέσιμό της με την παραγωγή. Το σύνθημα «όχι στο σχολείο της αγοράς» σημαίνει αυτό ακριβώς.

Έτσι η χώρα ρημάζει δημιουργώντας ένα πελώριο εμπορικό έλλειμμα που για να το αντιμετωπίσει πρέπει να δανειζεται ασταμάτητα. Αυτό το σαμποτάζ στην παραγωγή δημιουργήσε το πελώριο χρέος και έφερε τα μνημόνια και τους δανειστές πολύ περισσότερο από όσο η μισοπαρασιτική κρατική γραφειοκρατία και η διαφθορά.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Τα δημόσια ΙΕΚ έκλεισαν φέτος από έλλειψη πόρων και φυσικά κανείς δεν διαμαρτυρήθηκε, ούτε έκανε κίνημα για την επαναλειτουργία τους. Άλλωστε η απαξίωση της τεχνικής εκπαίδευσης είναι πάγιο συστατικό όλων των παρατάξεων που βρίσκονται στην ΟΛΜΕ και η γραμμή της διάλυσης της τεχνικής εκπαίδευσης είναι εκφρασμένη σε όλα τα συνέδρια της ΟΛΜΕ και είναι διαπαραταξιακή θέση.

Η κατάργηση από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ της φυσικής στη γ΄ λυκείου και του ηλεκτρομαγνητισμού στη β΄ λυκείου και της αστρονομίας, είναι στη γραμμή της υπονόμευσης του επιστημονικού πνεύματος των μαθητών και όλου του λαού και στην κυριαρχία του σκοταδισμού και των προλήψεων. Όλα τα προγράμματα της ιστορικής αριστεράς, όπως αυτής του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ, κυριαρχούνταν από τα μαθήματα των φυσικών επιστημών, από το πείραμα και το δέσιμο της εκπαίδευσης με την παραγωγή.

Ο κλάδος μας βρίσκεται σε κατάσταση απογοήτευσης. Η κυριαρχία της κυβερνητικής παράταξης των ΣΥΝΕΚ στα συνδικαλιστικά όργανα είχε σαν αποτέλεσμα ουσιαστικά να μην υπάρχει συνδικαλισμός. Το ΔΣ της ΕΛΜΕ δεν συνεδριάζει και η μόνη απάντηση στα μέτρα τα κυβέρνησης ήταν η τελευταία ψευτοαπεργία, που όπως όλες τα τελευταία χρόνια γίνονται με αποφάσεις από τα πάνω και χωρίς συμμετοχή των εργαζομένων μέσα από γενικές συνελεύσεις.

Παρά τα σκληρά μέτρα που πέρασε και περνά η κυβέρνηση, η ΟΛΜΕ και όλες οι παρατάξεις δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να βρίσκονται στην ίδια γραμμή με την κυβέρνηση. Όλες συμμετείχαν στην τελευταία δήθεν απεργία που κάλεσε, συμμετείχε και υποστήριξε η κυβέρνηση Τσίπρα, ενάντια στον εαυτό της!

Τη φετινή χρονιά μόνο μια συνέλευση έγινε με ελάχιστη συμμετοχή. Το ίδιο υπεύθυνες είναι και όλες οι παρατάξεις, ιδιαίτερα αυτές που εμφανίζονται σαν δήθεν επαναστατικές.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΝΕΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Το κράτος του ΣΥΡΙΖΑ φιάχνεται με γοργό ρυθμό με αλλαγές προσώπων στις κορυφές του κρατικού μηχανισμού, στα κρυφά και μακριά από το λαό. Ας μην έχουμε καμιά αμφιβολία ότι έρχεται νέα αξιολόγηση πιο σκληρή από όλες τις προηγούμενες. Η κατάργηση ετισθελικών των συμβουλίων των ΑΕΙ, η επαναφορά της συνέντευξης στην επιλογή των διευθυντών και η τοποθέτηση των περιφερειακών διευθυντών εκπαίδευσης με κομματικά και μόνο κριτήρια, δεν προοιωνίζουν κανένα καλό μέλλον για τον κλάδο.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

- Το μόνιμο σύνθημα της 12χρονης υποχρεωτικής παιδείας είναι ένα σύνθημα που δεν ανταποκρίνεται σε καμιά παραγωγική ανάγκη της χώρας, ούτε στις ανάγκες των παιδιών της φτωχολογίας που δεν είχαν ποτέ τους τη δυνατότητα για άφθονα ιδιωτικά φροντιστήρια και ακριβά σχολεία, γιατί και οι υπερασπιστές του δεν εξηγούν την αναγκαιότητά του με ταξικούς όρους ούτε με όρους παραγωγής αλλά με δήθεν ανθρωπιστικούς δήθεν μορφωτικούς όρους. Είναι, όσο το έχουν περιγράψει τα συνέδρια και οι τοποθετήσεις της ΟΛΜΕ, ένα σχολείο ξεκομμένο από την παραγωγή και κυρίως τη σημερινή εργατική τάξη. Σκέτη γενική παιδεία μέχρι τα 18 και μάλιστα υποχρεωτική, χωρίς καμιά απολύτως σύνδεση με τα εργοστάσια και με την αγροτική παραγωγή, δηλαδή στείρα θεωρητικολογία, χωρίς επιστημονικό πειραματισμό και με ασταμάτητη από καθέδρας διδασκαλία και κυρίως παπαγαλία είναι ένα σχολείο του παρασιτικού γραφειοκρατικού πνεύματος και φυσικά της απέραντης βαρεμάρας, δηλαδή της παραγωγικής σπατάλης, της ανθρωπίνης ψυχικής και σωματικής φθοράς και της καταστροφής της γνώσης. Ένα σχολείο ενταγμένο ακριβώς στην παραγωγική διάλυση και υπονόμευση της χώρας.

- Πάνω από όλα η αλλαγή και η κριτική στο περιεχόμενο σπουδών δεν μπήκε ποτέ στην ημερήσια διάταξη στον κλάδο. Τα όποια εκπαιδευτικά συνέδρια της ΟΛΜΕ γίνονται πολύ μακριά από τους καθηγητές και οι όποιες αποφάσεις τους δεν είναι γνωστές παρά μόνο στους συμμετέχοντες.

- Το χειρότερο είναι ότι δεν υπάρχει πραγματική συνδικαλιστική δημοκρατία αφού παίρνονται αποφάσεις, ιδιαίτερα για τόσο ζωτικά πράγματα, όπως μια απεργία, χωρίς να υπάρχει απαρτία στις γενικές συνελεύσεις. Αυτός δεν είναι δημοκρατικός, αλλά πραξικοπηματικός συνδικαλισμός με επίφαση δημοκρατίας.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΟΡΕΙΑ

Είναι φανερό από τα παραπάνω ότι χρειάζεται μια άλλη πορεία για το συνδικαλιστικό κίνημα. Μια πορεία με αιτήματα και πρακτι-

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΡΗΜΑΖΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

Έχουμε γράψει παλιότερα ότι οι ολυμπιακοί αγώνες στη χώρα μας ήταν ένα μέσο με το οποίο πλούτισε ο κρατικοολιγάρχης Μπόμπολας. Αυτό το πέτυχε το φιλορώσικο καθεστώς με το να καθυστερεί τους διαγωνισμούς για τα έργα και στο τέλος να δίδονται τα περισσότερα, λόγω της πίεσης του χρόνου, στον Μπόμπολα με απευθείας αναθέσεις. Μετά το τέλος των ολυμπιακών αγώνων θα περίμενε κανείς τα τεράστια αυτά ακίνητα να αξιοποιηθούν και να αποδίδουν χρήματα στο ελληνικό κράτος. Αυτό έκαναν η Αγγλία και η Βαρκελώνη που επίσης διοργάνωσαν στη συνέχεια ολυμπιακούς αγώνες. Όμως εδώ πρόκειται για ένα πολιτικό καθεστώς που ενδιαφέρεται μόνο για τα νεοαποικιακά συμφέροντα της ρώσικης υπερδύναμης και των συμμάχων της Κίνας και Κατάρ. Πρωταθλητές πάλι εδώ οι εγκληματίες του ΣΤΕ.

Έντεκα χρόνια μετά η χώρα μας δεν έχει καν αναπτύξει κανένα σχέδιο για την αξιοποίησή τους. Επιπλέον «δεν υπήρξε καμία μελέτη χρήσης γης για την υπερπήδηση νομικών-πολεοδομικών και περιβαλλοντολογικών εμποδίων. Χωρίς προετοιμασία ψηφίστηκαν νόμοι για αλλαγή της χρήσης του ακινήτου σε εμπορική, που προσέκρουσαν στο ΣΤΕ, με αποτέλεσμα η επένδυση να χαθεί, ζημιώνοντας και τις 2 πλευρές-πολίτες και δημόσια έσοδα» ([http://](http://www.huffingtonpost.gr)

www.huffingtonpost.gr, 19-12). Το συνολικό κόστος των 16 συνολικά εγκαταστάσεων ανήλθε σε €2,3 δισ. ενώ το κόστος της συντήρησής τους ξεπερνά τα €12 εκ το χρόνο.

Τα 12 από αυτά τα Ολυμπιακά Ακίνητα ανήκουν στην ΕΤΑΔ (Εταιρεία Ακινήτων Ελληνικού Δημοσίου), ενώ 4 από αυτά έχουν μεταφερθεί στο ΤΑΙΠΕΔ για παραχώρηση σε ιδιώτες (Ελληνικό, Γυμναστήριο Γαλατσίου, Ιππικό κέντρο Μαρκοπούλου, Κωπηλατοδρόμιο Σχοινιά). «*Η εμπορικότητά τους χαρακτηρίζεται από ειδικούς ως μεσαία προς υψηλή, ενώ εμφανίζουν εξίσου υψηλή ωριμότητά βάσει νομικών-πολεοδομικών, περιβαλλοντικών και τεχνικών παραμέτρων*» (στο ίδιο). Η πολιτική γραμμή για τη μη αξιοποίησή τους είναι η γνωστή γραμμή του ψευτοΚΚΕ και του εξωκοινοβουλευτικού στολίσκου που το ακολουθεί. Αυτή η γραμμή λέει ότι αυτά είναι «περιουσία του λαού» και η «περιουσία του λαού» όπως είναι γνωστό δεν επιτρέπεται να πουληθεί. Φυσικά μέχρι να έρθει ο λαός, δηλαδή το ψευτοΚΚΕ στην εξουσία, όλα αυτά θα ρημάζουν.

Για να σταματήσει το παραπέρα ρήμαγμα τους αποτελεί προϋπόθεση η ανάπτυξη ενός κινήματος που θα είναι σε αυτό το ζήτημα σε κάθετη ρήξη με όλο το σαμποταριστικό καθεστώς και κυρίως με το σοσιαλφασισμό και το νομικό εργαλείο του, το εγκληματικό ΣΤΕ.

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Κάθε ανεπτυγμένη χώρα, πέρα από την ανάπτυξη της βιομηχανίας της, σα βασική προϋπόθεση για την οικονομική της ανάπτυξη, φροντίζει και μια σειρά άλλους τομείς έτσι ώστε να αυξάνει το Α-ΕΠ της και την απασχόληση των κατοίκων της. Στην Ελλάδα συμβαίνει το αντίθετο. Όχι μόνο το πολιτικό καθεστώς με ηγέτη την ψευτοαριστερά σαμποτάρει τη βιομηχανία-όπως γράφουμε επανειλημμένα-αλλά σαμποτάρει την ανάπτυξη και άλλων τομέων της οικονομίας. Ένας από αυτούς είναι ο τουρισμός και ιδιαίτερα ο θεματικός τουρισμός, ιατρικός, γαστρονομικός, εκπαιδευτικός, ναυτικός, αθλητικός, αγροτικός κλπ. Την ώρα που όλες οι γειτονικές μας χώρες έχουν πετύχει αύξηση του τουρισμού τους και αύξηση των θέσεων εργασίας με πολιτικές που αναδεικνύουν την πολιτιστική ή φυσική ή ιστορική τους φυσιογνωμία και ότι τους κληρονόμησε το παρελθόν. Με αυτόν τον τρόπο κατάφεραν να αυξήσουν τα έσοδά τους και τις θέσεις εργασίας τους. Αντίθετα στην Ελλάδα τα αρχαία μνημεία της και οι φυσικές της ομορφιές έχουν γίνει το πιο συνηθισμένο πρόσχημα για την παρεμπόδιση όχι μόνο κάθε βιομηχανικής επένδυσης αλλά και κάθε τουριστικής. Υπάρχουν δύο τελευταία χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Οι συντελεστές της γνωστής κινηματογραφικής σειράς Game of Thrones είχαν επιλέξει στο παρελθόν την Ικαρία για μια σειρά γυρισμάτων «μέχρι που ήρθαν αντιμέτωποι με την ελληνική γραφειοκρατία και φορολογία, οπότε και εγκατέλειψαν κάθε προσπάθεια και πήγαν στην Almeria, στην Ισπανία. Και μιας και μιλάμε για όμορφες πόλεις στην Ισπανία,

ίσως να θυμάσαι τη Santa Cruz στην Τενερίφη από την πρόσφατη επικαιρότητα. Είναι η τοποθεσία που επέλεξαν να χρησιμοποιήσουν οι συντελεστές της νέας ταινίας Jason Bourne ως σκηνικό για την Αθήνα. Μπορεί η ταινία να διαδραματίζεται στην ελληνική πρωτεύουσα και να έχει θέμα την οικονομική κρίση, αλλά για τους παραγωγούς ήταν πιο εύκολο να μετατρέψουν μερικούς δρόμους στην ισπανική πόλη σε αθηναϊκούς (στήνοντας ελληνικές ταμπέλες και μεταφέροντας μέχρι και μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ) παρά να κάνουν τα γυρίσματα στην Ελλάδα» (<http://www.huffingtonpost.gr>, 14-12). Ασύλληπτο κι όμως αληθινό.

Εντάξει θα πει κανείς. Όμως τα γυρίσματα τηλεοπτικών σειρών παγκόσμιου μεγέθους φέρνουν αύξηση του τουρισμού «*αξιοσημείωτο παράδειγμα αυτό του Dubrovnik στην Κροατία, όπου οι τουριστικές αφίξεις σημείωσαν αύξηση 15% το 2014*» (στο ίδιο). Η χώρα μας με εκατοντάδες αρχαία ή μεσαιωνικά μνημεία είναι ένας ιδανικός τόπος για τηλεοπτικές ή κινηματογραφικές παραγωγές.

Ασφαλώς ο τουρισμός δεν μπορεί να λύσει το οικονομικό πρόβλημα της χώρας-αυτό το λύνει η ανάπτυξη της βιομηχανίας και ιδιαίτερα της βαριάς-αλλά στη σημερινή συγκυρία κάθε τι που θα συνεισφέρει σε εισόδημα και θέσεις εργασίας πρέπει να υποστηριχθεί με πάθος.

Θέλουμε με τα παραπάνω να δείξουμε ότι δεν υπάρχει κύταρο της οικονομικής ζωής που η χρόνια πολιτική του σαμποτάζ από τους ρωσόδουλους στη χώρα μας να μην έχει σαμποταριστεί.

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΜΕ ΤΑ CAPITAL CONTROLS ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Η Λυρική βγήκε από τη σκηνή της και τραγουδάει σε πλατείες και πάρκα. Η Κρατική Ορχήστρα επίσης! Στην Επίδαυρο το εισιτήριο κατέβηκε στα οκτώ ευρώ αλλά φευ, ελάχιστοι οι θεατές. Ακυρώσεις εκδηλώσεων τόσο στο κρατικό Φεστιβάλ Αθηνών όσο και σε όλες τις άλλες διοργανώσεις ανά την επικράτεια, είτε των δήμων είτε ιδιωτών παραγωγών, που είδαν τον προγραμματισμό τους να ισοπεδώνεται κάτω από τον οδοστρωτήρα του δημοψηφίσματος και των capital controls. Ραγδαία η πτώση και στην κίνηση του βιβλίου. Κατακόρυφη η μείωση των εισιτηρίων στον κινηματογράφο. Από την άλλη στο μεγαλύτερο μέρος της τουριστικής περιόδου υπήρχαν αρκετά κλειστά μουσεία και αρχαιολογικοί χώροι σε όλη τη χώρα λόγω έλλειψης φυλάκων, ενώ πολλά αρχαιολογικά έργα σταμάτησαν εξαιτίας της καθυστέρησης απόδοσης των εγκεκριμένων χρημάτων του ΕΣΠΑ.

Οι απώλειες ήταν τεράστιες. Στις 600.000 ευρώ περίπου ανέρχονται οι απώλειες της Εθνικής Λυρικής Σκηνής από την ακύρωση των παραστάσεων της «Κάρμεν» στο Ηρώδειο τον Ιούλιο, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Απόφαση στην οποία κατέληξαν οι υπεύθυνοι, αφού η ανακοίνωση του δημοψηφίσματος ανέκοψε την εξαιρετική ως εκείνη τη στιγμή προπώληση των εισιτηρίων. Αλλά και η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών ακύρωσε μία συναυλία της στο Ηρώδειο (Στέφανος Τσιαλή και Αλέν Λεφέβρ) ενώ μία από τις δύο παραστάσεις της με τις όπερες δωματίου του Γ. Κουρουπού «Γιυλάδη» και «Ιοκάστη» ματαίωσε και η Καμεράτα – Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής. Στην Επίδαυρο ακυρώθηκαν όλες οι προγραμματισμένες παραστάσεις του έργου «Νεφέλες» του Αριστοφάνη. Και το Εθνικό Θέατρο ματαίωσε την περιοδεία των «Τρωάδων» στη Βόρειο Ελλάδα.

Συνολικά περί τις δέκα είναι οι εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Αθηνών που ακυρώθηκαν (μεταξύ αυτών η συναυλία της Ορχήστρας των Νέων της Μεσογείου στο Μέγαρο Μουσικής, οι συναυλίες του Je-

sus Christ Superstar στο Ηρώδειο, του Γιάννη Σπανού, του Kyklos Ensemble, του Κορνήλιου Σελαμσή, του Λευτέρη Βενιάδη). Σοβαρές ήταν οι συνέπειες των capital controls και για τη Θεσσαλονίκη, όπου το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος προχώρησε στην ακύρωση των παραστάσεων της «Ιφιγένειας στη χώρα των Ταύρων» σε Φίλιππους και Δίον ενώ μεγάλο αριθμό ματαιώσεων ανακοίνωσαν και οι Γιορτές Ανοιχτού Θεάτρου.

Χωρίς φύλακες μουσεία και αρχαιολογικοί χώροι δεν λειτουργούν και η καθυστέρηση της έγκρισης των κονδυλίων από το υπουργείο Οικονομικών για την προκήρυξη πρόσληψης εποχικών υπαλλήλων είχε το θλιβερό αποτέλεσμα πολλά από αυτά να μείνουν κλειστά.

Στα αρχαιολογικά έργα επικρατεί στασιμότητα. Οι εργαζόμενοι σε κάποιες περιπτώσεις είχαν προχωρήσει σε επίσχεση εργασίας, αφού οι πληρωμές τους εξαρτώνται από το ΕΣΠΑ. Αναστηλώσεις μνημείων, διαμορφώσεις και συντηρήσεις αρχαιολογικών χώρων, μικρές και μεγάλες ανακαινίσεις και εκσυγχρονισμοί μουσείων, εκθεσιακά προγράμματα κ.ά. παραμένουν τα περισσότερα ημιτελή και εν αναμονή. «*Μεγάλοι δημόσιοι πολιτιστικοί οργανισμοί στην Ελλάδα βρίσκονται σε σημείο κατάρρευσης. Τα ελληνικά μουσεία αναγκάζονται να κλείσουν καθώς η χρηματοδότηση τελειώνει*», έγραψε μάλιστα η διεθνής εικαστική επιθεώρηση «The Art Newspaper» (12-7-15) αναφέροντας συγκεκριμένα την περίπτωση του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, που έχει αναστείλει τη λειτουργία του για οικονομικούς λόγους

Στο 60 έως και 80 % έχουν μειωθεί εξάλλου οι πωλήσεις βιβλίων στην περίοδο από την ανακοίνωση του δημοψηφίσματος και εντεύθεν. Αντίστοιχα, πώληση καταγράφεται και στον τομέα της έκδοσης που κυμαίνεται από 20 ως 30%, ενώ μάλιστα οι ελλείψεις σε χαρτί και κόλλα βιβλιοδεσίας οδήγησαν σε πραγματική ασφυξία.

Θάνατος και αρρώστια παντού, αυτή είναι η πολιτική του σοσιαλφασισμού!

ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΤΑ ΥΔΡΟΠΛΑΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΜΟ

Ενώ πριν δύο χρόνια έγινε διαγωνισμός και κατοχυρώθηκε ο χώρος στο λιμάνι της Πάτμου για τον ελλιμενισμό των υδροπλάνων και κανείς δεν είχε αντίρρηση, σήμερα με έγγραφο του υπουργείου ναυτιλίας, γνωστοποιήθηκε στην εταιρία εκμετάλλευσης των υδροπλάνων και το δήμο Πάτμου ότι ο σημερινός λιμενάρχης που αντικατέστησε τον προηγούμενο είχε αντιρρήσεις.

Ερωτηθείς ο δήμαρχος Πάτμου σε συνέντευξη του στο Patmos 91 Radio είπε πως κατά τη γνώμη του τα επιχειρήματα του Λιμενάρχη για αλλαγή της χωροθέτησης είναι αστήρικτα. «*Δεν μπορεί ένα νησί όπως είναι η Πάτμος με τόσο μεγάλη τουριστική προοπτική, με ιδιαίτερη δυναμική σε πολλές εναλλακτικές μορφές τουρισμού, που από αυτά εξαρτάται μέρος της ανάπτυξής του, να μπορεί από*

μία προσωπική άποψη να βγει έξω από το δίκτυο υδατοδρομίων. Ο Λιμενάρχης έχει τις ενστάσεις του. Δεν θέλω τώρα να αντιπαρέλθω, έχει τις δικές του απόψεις. Προηγουμένως γιατί ο άλλος Λιμενάρχης είχε δώσει θετική γνωμοδότηση;» αναρωτήθηκε (<http://news.travelling.gr/16-11>).

Αξιζει να σημειωθεί ότι το υδατοδρόμιο της Πάτμου ήταν στην τελική φάση αδειοδότησης και αναμενόνταν το καλοκαίρι του 2016 να λειτουργήσει !! Με την νέα αυτή εμπλοκή από το Λιμενάρχη δημιουργούνται νέες καθυστερήσεις και μάλλον φαίνεται ότι τα υδροπλάνα δεν θα πετάξουν ούτε την επόμενη καλοκαιρινή περίοδο στην Πάτμο, όπως έχει γίνει και σε άλλες περιοχές της χώρας, ιδιαίτερα μέσα στην κρίση.

ΤΟ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

κεφαλαιοποιηθούν επιτυχώς οι τράπεζες, και, μόλις γυρνούσε η κατάσταση σε μια ομαλότητα, τότε να πουλούσε τις μετοχές που κατείχε σε ιδιώτες ώστε να αποπληρωθεί το δάνειο. Αυτήν την προσέγγιση είχαν ακολουθήσει με επιτυχία πολλές χώρες μετά την κρίση του 2008, όπως η ΗΠΑ με το πρόγραμμα TARP και το bailout (διάσωση) της AIG, αγοράζοντας χαμηλά την ώρα του πανικού, βάζοντας φρένο στην απανωτή πτώση των αξιών και αποκομίζοντας τελικά κέρδη για τους φορολογούμενους όταν γύρισε ο μακροοικονομικός κύκλος...

...Αυτό είχε γίνει ως ένα βαθμό και στην Ελλάδα, όταν το 2014 ήρθαν για πρώτη φορά μετά από χρόνια επενδυτές και συμμετείχαν μαζικά στις τότε αυξήσεις κεφαλαίου των τραπεζών. Ναι μεν η τότε αξία των μετοχών που κατείχε το δημόσιο ήταν περίπου 18,5 δις. (κάτω από την αρχική επένδυση των 25 δις.), αλλά αυτό ήταν αναμενόμενο. Η εκτίμηση ήταν πως ο πρώτος γύρος ανακεφαλαιοποίησης από ιδιώτες θα σηματοδοτούσε την αρχή της εξόδου στις αγορές, ώστε σταδιακά, και όσο η οικονομία επέστρεφε στην ανάπτυξη από το 2015 (κάτι που πλέον αποδέχεται μέχρι και ο φετινός προϋπολογισμός του ΣΥΡΙΖΑ), το κράτος θα πουλούσε τις μετοχές του σε μεσοσταθμικά υψηλότερη τιμή από ότι τις αγόρασε.

Η εκτίμηση αυτή όμως ήρθε αντιμέτωπη με τη σκληρή πραγματικότητα: την Πρώτη Φορά Αριστερά του Αλέξη Τσίπρα και του Γιάννη Βαρουφάκη. Μετά τη μαζική φυγή καταθέσεων, το κλείσιμο των τραπεζών, τα Capital controls, την επιστροφή στην ύφεση, την τεράστια αύξηση των κόκκινων δανείων κλπ. η κατάσταση στις τράπεζες χειροτέρευε δραματικά και επανήλθε η ανάγκη για νέα κεφάλαια. Η επιλογή που έθεσε η Τρόικα στην κυβέρνηση ήταν απλή: Ή θα γίνει κούρεμα καταθέσεων ή θα γίνει ανακεφαλαιοποίηση στις αγορές. Η κυβέρνηση ευλόγως επέλεξε το δεύτερο, κι εδώ γεννώνται μια σειρά από ερωτήματα για ζητήματα πραγματικά σκανδαλώδη.

Ας ξεκινήσουμε από το τίμημα για να κατανοήσουμε το μέγεθος της ζημιάς. Το 2013, η συμμετοχή του κράτους σε Εθνική, Πειραιώς, Alpha και Eurobank έγινε σε τιμές Ευρώ 4.29, Ευρώ 1.7, Ευρώ 0.44 και Ευρώ 1.54 ανά μετοχή αντίστοιχα. Η πώληση της προηγούμενης εβδομάδας έγινε στα 0.02, 0.003, 0.04 και 0.01. **Από τα 25 δις. που ήταν η αρχική επένδυση, η σημερινή αξία των μετοχών που κατέχει το κράτος είναι κάτω από 500 εκατομμύρια, δηλαδή πάνω από 98% απώλεια.** (Η υπογράμμιση δική μας) Για να το βάλουμε σε μία σχετική κλίμακα, το κράτος συλλέγει από τον ΕΝΦΙΑ περίπου 2,5 δις. το χρόνο. Δηλαδή θα πληρώνουμε για τα επόμενα 10 χρόνια ΕΝΦΙΑ μόνο και μόνο για να καλύψουμε τη ζημιά της ανακεφαλαιοποίησης! Και αυτή η κατρακύλα στο τίμημα οφείλεται μόνο εν μέρει στη γενικότερη πτώση των αξιών των τελευταίων μηνών. Για παράδειγμα, στις 2 Νοεμβρίου (πρώτη εργάσιμη του μήνα), η μετοχή της Ε-

θνικής έκλεισε στα 73 λεπτά, και η αύξηση κεφαλαίου έγινε στα 2 λεπτά! Δηλαδή πτώση 97.26% σε λιγότερο από ένα μήνα! Αλλά ακόμη και την Πέμπτη, 19 Νοεμβρίου, ακριβώς πριν γίνει η ανακεφαλαιοποίηση, η μετοχή έκλεισε στα 32 λεπτά.

Γιατί λοιπόν έγινε η αύξηση στα 2 και όχι στα 32 ή έστω κάπου εκεί; Γιατί πιαστήκαμε τόσο κορόιδα;

Ο βασικός λόγος είναι ότι η κυβέρνηση έκανε δύο τραγικά και αδικαιολόγητα λάθη. **Πρώτον, αποδέχτηκε να γίνει η ανακεφαλαιοποίηση άμεσα χωρίς κάποιο όριο στην τιμή ή πιθανότητα αναβολής της. Δεύτερον, αποδέχτηκε να μη συμμετέχουν στη διαδικασία ούτε το Δημόσιο ούτε οι εγχώριοι επενδυτές και μικροεπενδυτές, αλλά μόνο ξένοι.** (Η υπογράμμιση δική μας) Έτσι, οι επίδοξοι διεθνείς αγοραστές είχαν το απόλυτο πλεονέκτημα. Αφού οι νέες μετοχές θα πηγαίνουν αναγκαστικά σε αυτούς και μόνο αρκούσε απλώς να βρεθεί το ελάχιστο τίμημα ανά μετοχή που θα ικανοποιούσε τον επιθυμητό στόχο συνολικών κεφαλαίων, αγοράζοντας αντίστοιχα πολύ μεγάλο αριθμό νέων μετοχών, με αποτέλεσμα σχεδόν να μηδενιστούν οι συμμετοχές των παλαιών μετόχων, συμπεριλαμβανομένου και του Ελληνικού Δημοσίου, από το share dilution, (διάλυση των παλιών μετοχών μέσα σε έναν πολύ μεγαλύτερο αριθμό νέων μετοχών, πράγμα που σημαίνει ανάλογη μείωση της αξίας της κάθε μίας παλιάς μετοχής -Σημείωση δική μας). Αυτό σημαίνει πως, ακόμα και αν στο μέλλον ανέβουν οι τιμές των μετοχών, το Δημόσιο δε θα κερδίσει όσα έχασε λόγω ακριβώς αυτής της πολύ μειωμένης συμμετοχής».

«Έτσι και έγινε λοιπόν, και οι ξένοι επενδυτές πλέον ελέγχουν την πλειοψηφία του ελληνικού τραπεζικού συστήματος για μόλις 5 δις. ευρώ. Και προσέξτε, ενώ πέρσι και πρόπερσι είχαν μπει στις τράπεζες κυρίως θεσμικοί μακροπρόθεσμοι και στρατηγικοί επενδυτές (οι λεγόμενοι *real money investors*), αυτή τη φορά μπήκαν κυρίως *distressed* και *vulture hedge funds*, επενδυτές δηλαδή που εξειδικεύονται στην αγορά πολύ υποτιμημένων και αφερέγγυων τίτλων σε πολύ χαμηλές αξίες με σκοπό τη γρήγορη απόσβεση της επένδυσής τους στην πρώτη άνοδο των τιμών. Στην κυριολεξία, δηλαδή, πρόκειται για τα όρνια των αγορών για τα οποία τόσα χρόνια μας προειδοποιούσε ο ΣΥΡΙΖΑ».

Για να κάνουμε κάπως πιο σαφή στους αναγνώστες της Νέας Ανατολής που δεν είναι εξοικιωμένοι με τους χρηματιστηριακούς όρους τα στοιχεία αυτής της κυβερνητικής κομπίνας την περιγράφουμε ως εξής: Αφού οι αγοραστές των μετοχών, τα κερδοσκοπικά funds ήταν από την αρχή της διαδικασίας πώλησης συγκεκριμένα και μόνο αυτά, (σύμφωνα με την κλειστή διαδικασία του book building που ακολουθήθηκε από την κυβέρνηση), τότε το σύνολο των μετοχών που υπήρχαν ως εκείνη τη στιγμή σε κάθε τράπεζα τοποθετήθηκαν

ουσιαστικά από την κυβέρνηση-πωλήτη, η κάθε μια σε μια τέτοια τιμή ώστε να μπορούν να αγοραστούν από τα δεδομένα κεφάλαια ώστε αυτά να αγοράσουν την πλειοψηφία των μετοχών και έτσι να αποκτήσουν τον έλεγχο κάθε μιας από τις 4 Τράπεζες (ως τώρα δεν ξέρουμε ποια Funds αγόρασαν ποιές τράπεζες και σε ποιο ποσοστό). Δηλαδή οι μετοχές πήγαν στο ασύλληπτα χαμηλό ύψος που θέλανε από την αρχή οι επιλεγμένοι υποψήφιοι αγοραστές, μιας και δεν επιτράπηκε να μπουν στην αγορά των νέων μετοχών όλοι οι ενδιαφερόμενοι, και κυρίως οι παλιοί μέτοχοι με πρώτο το κράτος, πράγμα που θα ανέβαζε οπωσδήποτε την τιμή της κάθε μετοχής.

Έτσι για παράδειγμα αν κάποιος μικρομέτοχος της Πειραιώς πριν από το ξεπούλημα και συγκεκριμένα στην αρχή του Νοέμβρη (όπου δεν ήταν φανερή η σφαγή που έρχεται με το συγκεκριμένο book building) είχε στα χέρια του 1000 μετοχές των 72 λεπτών η κάθε μια, δηλαδή αν είχε 720 Ευρώ πριν το ξεπούλημα, μετά από αυτό συνέχισε να έχει πάλι 1000 μετοχές, μόνο που αυτές άξιζαν τώρα όλες μαζί 20 Ευρώ! Αυτό σημαίνει ξάφρισμα του 97,3% των χρημάτων ενός μικρομέτοχου. Αλλά ανάλογο ακριβώς είναι και το ξάφρισμα των μετοχών του ελληνικού κράτους που ως τότε, και χάρη στα δανεικά λεφτά της ΕΖ, διέθετε την πλειοψηφία των μετοχών σε όλες τις τράπεζες, πλην της μικρότερης από όλες, της Eurobank. Αυτά τα 18,5 δις κατάντησαν μέσα σε λίγα εικοσιτετράωρα με την τραπεζική ληστεία του αιώνα 500 εκατομμύρια Ευρώ. Μάλιστα αν υπολογίσουμε πόσα ήταν τα κεφάλαια του δημοσίου πριν την δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση δηλαδή 25 δις Ευρώ, τότε μιλάμε για μια απώλεια πόρων του ελληνικού δημοσίου 25-0,5 δις = 24,5 δις Ευρώ μέσα σε ενάμιση χρόνο. Αν δε συμπεριλάβουμε και τα κρατικά κεφάλαια που απαιτήθηκαν από την αρχή της κρίσης για την ενίσχυση των τραπεζών που ήταν 40 δις Ευρώ μιλάμε για απώλειες για το κράτος 39,5 δις Ευρώ.

Από τι καθάρματα, από ποιούς τρομερούς υποκριτές, από ποιούς εχθρούς του λαού μπορεί να αποτελούνται όλα τα κόμματα που πάνω σε αυτό το όργιο δεν φώναζαν καθόλου, και μάλιστα την ώρα που χάθηκαν οι τράπεζες για τη χώρα μας, ενώ σκίζανε τα ρούχα τους για χρόνια ολόκληρα και τα σκίζουν ακόμα για τα 200 εκατομμύρια Ευρώ των δομημένων ομολόγων που χάθηκαν στο κάτω-κάτω σε μια ανοιχτή χρηματιστική σπέκουλα;

Είναι αποκαλυπτικό με πόσο διακομματική έγκριση έγινε αυτή η ληστεία το γεγονός ότι κανένα κόμμα δεν αντέδρασε για το ότι λίγο πριν από αυτήν καθαιρέθηκε από τη θέση του ο ως τότε Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Κώστας Μποτόπουλος, στις 30 Οκτωβρίου, και αντικαταστάθηκε λίγο μετά από αυτήν από τον πιο έμπιστο της κυβέρνησης Χαράλαμπο Γκότση. Δηλαδή η ιστορική συναλλαγή έγινε χωρίς να υπάρχει εκείνες τις μέρες πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς γιατί κανείς προφανώς δεν θα δεχόταν, για την ακρίβεια δεν θα τολμούσε, να βάλει

την υπογραφή του κάτω από μια τέτοια κλίμακα εθνική ληλασία.

Το αληθινό ερώτημα είναι πως μπορεί να εξηγηθεί πολιτικά μια τέτοια πράξη και μάλιστα πως μπορεί να εξηγηθεί η φυσική και ηθική συναυτουργία ΟΛΩΝ ΤΩΝ κοινοβουλευτικών (τουλάχιστον) κομμάτων στην διάπραξη και στην συγκάλυψή της, ή αλλιώς ποια είναι η πολιτική βάση αυτής της μαζικής εθνικής ομερτά;

Η μόνη εξήγηση που μπορούμε να δώσουμε

Η μόνη εξήγηση που μπορούμε να δώσουμε εμείς είναι η ίδια εξήγηση που δίνουμε για κάθε οικονομικό και πολιτικό έγκλημα για το οποίο εκδηλώνεται εθνική, δηλαδή διακομματική συμφωνία και συνενοχή. Πρόκειται για το γενικό έγκλημα της παράδοσης του πλούτου της χώρας, των κεφαλαίων της, των επικοινωνιακών και ενεργειακών δικτύων της, των κρατικών προμηθειών της, τομέων της αγροτικής της παραγωγής κλπ στα ρώσικα ή φιλορώσικα χέρια.

Εδώ ένας καλόπιστος αναγνώστης θα αντιτείνει το εξής: Καλά πώς είναι δυνατό η ιδιοκτησία να περάσει στα χέρια ρώσικων ή φιλορώσικων κεφαλαίων την ώρα που τα εμπλεκόμενα στην ληστεία hedge Funds που ήρθαν στη δημοσιότητα, όπως τα Capital Group, Pimco, Brookfield, Fairfax, Wellington, WLR Recovery Fund και Highfields είναι αγγλοσαξωνικά και κυρίως αμερικάνικα;

Κατ' αρχήν το ότι τα hedge funds είναι δυτικά δεν σημαίνει ότι είναι δυτικά και τα κεφάλαια που συμμετέχουν σε αυτά. Δυτικό είναι το μάνατζμεντ όλων αυτών των υπερκερδοσκοπικών funds αλλά αυτοί που συμμετέχουν σε αυτά και ποντάρουν σε αυτά σε κάθε μεγάλη αγορά αξιών είναι κάθε λογής μεγάλα κεφάλαια οποιασδήποτε εθνικότητας. Αυτά δεν είναι υποχρεωμένο το μάνατζμεντ να τα αποκαλύψει στον εκδότη, δηλαδή στο βασικό πωλητή των μετοχών που εν προκειμένω ήταν το ελληνικό δημόσιο. Το μάνατζμεντ των funds παίρνει σε περίπτωση κερδών το πολύ ως 20% και τα υπόλοιπα οι μέτοχοι του χαρτοπαίκτης.

Το γεγονός ότι ακόμα το καθεστώς δεν έχει ανακοινώσει επίσημα τα ονόματα των funds και ακόμα λιγότερο δεν έχουν διαρρεύσει από πουθενά τα ονόματα κάποιων βασικών παικτών του καθεστώτος, είναι από μόνο του ανησυχητικό.

Όμως για μας, ανεξάρτητα από το ποια είναι αυτή τη στιγμή η σύνθεση των funds αυτών, δηλαδή ακόμα και αν σήμερα είναι πλειοψηφικά δυτικά, αυτός που θα αποφασίσει ποιος θα γίνει ο τελικός ιδιοκτήτης των μετοχών, είναι το διακομματικό σύστημα που διαμορφώνει την οικονομική κατάσταση της χώρας και ιδιαίτερα την τραπεζική.

Μπορεί δηλαδή κάλλιστα το σχέδιο των ρωσόδουλων να είναι να συνεχιστεί το οικονομικό και τραπεζικό σαμποτάζ έτσι ώστε ακόμα και οι σημερινές εξευτελισμένες μετοχές να ξεφτι-

συνέχεια στη σελ. 14

ΤΟ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 13

λιστούν κι άλλο και τότε να τις αγοράσουν τζάμπα, ακόμα και ανοιχτά πλειοψηφικά τα ρωσοκινέζικα και άλλα κεφάλαια του άξονα πάντα βέβαια σε συνεργασία με τα αμερικάνικα που είναι κατάλληλα για την πολιτική κάλυψη κάθε τέτοιας πράξης.

Θα ρωτήσει κανείς: Και καλά γιατί δεν πουλούσαν τώρα οι ρωσόδουλοι κυβερνήτες τις τράπεζες ανοιχτά στον άξονα;

Νομίζουμε ότι κάτι τέτοιο σε όσο βαθμό συνεχίζεται ακόμα η ευρω-ρωσική διένεξη για το κριμαϊκό θα σκότωνε την εμπιστοσύνη που προσπαθεί να χτίσει η συμμορία Τσίπρα στην Ευρώπη, πράγμα που θα δυσκόλευε την υπονομευτική, διασπαστική δουλειά της μέσα σε αυτήν, όπως ακριβώς θέλει το Κρεμλίνο. Αντίθετα αν η Ρωσία -και γενικότερα ο άξονας- αγοράσει τις τράπεζες όχι από τα χέρια της ύποπτης για φιλορωσισμό κυβέρνησης Τσίπρα ή οποιασδήποτε άλλης ελληνικής κυβέρνησης, αλλά από τα χέρια του δυτικού κεφαλαίου, τότε η Ελλάδα μένει υπεράνω υποψίας σαν δυτική χώρα που αναγκάστηκε να πουλήσει τις τράπεζες της στο οποιοδήποτε δυτικό κεφάλαιο. Επίσης ο ελληνικός λαός σε αυτήν την περίπτωση θα δει τους ανατολικούς αγοραστές με πολύ πιο θετικό τρόπο από όσο θα τους έβλεπε αν αγόραζαν απ' ευθείας και ανοιχτά τώρα οι ίδιοι τις τσακιμένες τράπεζες από το ελληνικό κράτος.

Από αυτήν την άποψη είναι θεωρούμε πιθανότερη αυτή η εκδοχή, δηλαδή να αγοράσουν οι ρώσοι σε δεύτερη φάση μαζί τις τράπεζες που σημαίνει να λειτουργήσουν οι σημερινοί δυτικοί στην εμφάνιση ιδιοκτήτες σαν προσωρινά βιοπαρτάκια των προηγούμενων.

Εννοείται ότι δεν μπορούμε να αποκλείσουμε καθόλου η αλήθεια να βρίσκεται σε ένα συνδυασμό των δύο άλλων εκδοχών, για παράδειγμα να βρίσκονται από τώρα μέσα στα funds αρκετά ρώσικα ή καταριανά κεφάλαια που πριν την τρίτη αυτή ανακεφαλαιοποίηση ήταν ήδη πολύ ισχυρά μέσα στις τράπεζες Πειραιώς και Άλφα αντίστοιχα και τα οποία στη μεταπώληση να γίνουν προτιμητέοι αγοραστές.

Όλα αυτά είναι πιθανά. Μόνο ένα πράγμα βλέπουμε εντελώς αδύνατο: το να παίρνουν στρατηγικά οι δυτικοί, κυρίως οι αμερικάνοι, σχεδόν τζάμπα τις ελληνικές τράπεζες, δηλαδή την ελληνική οικονομία και την ίδια ώρα το ψευτοΚΚΕ και ο μικροαστικός στολίσκος του, οι ναζί, οι ψευτοαναρχικοί φασίστες, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ να σφυρίζουν αδιάφορα.

Η μακρὰ προετοιμασία

Αλλά πέρα από τις συγκεκριμένες εκτιμήσεις που απορρέουν από την τελευταία αυτή και πιο σκανδαλώδη από τις τρεις ανακεφαλαιοποιήσεις που έχουν γίνει ως τώρα, μπορεί να βγάλει κανείς ανάλογα πολιτικά συμπεράσματα αν εξετάσει την πορεία της κατάπτωσης των τραπεζών και της σταδια-

κής αλλαγής στην ιδιοκτησία τους. Μπορεί δηλαδή να διαπιστώσει ότι υπάρχει μια γραμμή και ένας σκοπός που διαπερνά όλους τους σταθμούς της κρίσης και της εξαφάνισης του κεφαλαίου των ελληνικών τραπεζών τα τελευταία χρόνια, καθώς μετά από κάθε τέτοια κρίση μια δραματική αλλαγή στο ιδιοκτησιακό τους σημειώνεται, που οδηγεί στον τελικό σκοπό που περιγράψαμε πριν.

Η πρώτη πολύ μεγάλη τομή σε αυτήν την πορεία είναι η πρώτη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών που γίνεται το 2013. Είναι η χρονιά που το ελληνικό κράτος έστρωσε με δανεικά ευρωπαϊκά λεφτά, τα λεφτά του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, του ΤΧΣ (που είναι τελικά λεφτά του ευρωπαϊκού ΕFSF), παίρνει τη συντριπτική πλειοψηφία των μετοχών όλων των μεγάλων τραπεζών, όχι για να τις κρατικοποιήσει και να τις διοικήσει, αλλά για να εκτοπίσει σχεδόν ολοκληρωτικά μέσα από αυτές το ως τότε σχετικά ή και απόλυτα πλειοψηφικό ντόπιο κεφάλαιο των μισοκρατικών ασφαλιστικών ταμείων, της εκκλησίας, των μεγάλων καπιταλιστών και των εκατοντάδων χιλιάδων μικρομετόχων. Όλα αυτά τα κεφάλαια εκμηδενίζονται στην πραγματικότητα από την απόλυτη χρεωκοπία στην οποία οδήγησαν συνειδητά οι κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, ΝΔ τις τράπεζες με δύο μεθόδους: Η πρώτη, η γενική μέθοδος, ήταν με το να διώχνουν με ασύλληπτο ρυθμό τις τραπεζικές καταθέσεις απειλώντας φωναχτά στο όνομα των τάχα εθνικών διαπραγματεύσεων με την ΕΖ, ότι θα φύγουν από την ΕΖ. Χωρίς καταθέσεις οι τράπεζες τρώνε από τα κεφάλαιά τους για να λειτουργούν και στο τέλος ούτε αυτό δεν μπορούν να κάνουν. Η άλλη μέθοδος, η βασικότερη ήταν με την καρμανιόλα του PSI. Το PSI ήταν η πολύ «πατριωτική» πράξη της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ να μειωθεί το κρατικό χρέος με το να μην πληρωθούν ποτέ τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου που είχαν οι τράπεζες στα χέρια τους, και παράλληλα αρκετά ασφαλιστικά ταμεία, και εκατοντάδες χιλιάδες μικροομολογιούχοι. Δηλαδή η κυβέρνηση κήρυξε κανόνι κυρίως σε βάρος των ελληνικών τραπεζών και των πολιτών που δάνειζαν το ελληνικό δημόσιο. Στην ουσία μετατόπισε το κρατικό έλλειμμα από το κράτος στους πολίτες και στο ντόπιο τραπεζικό κεφάλαιο, βυθίζοντας στα τάρταρα το πιο παραγωγικό κομμάτι της οικονομίας, τη βιομηχανία, καθώς αδυνάτιζε σε πελώριο βαθμό την καρδιά της σύγχρονης οικονομίας που είναι η πίστη.

Με το συνδυασμό της καταθετικής καχεξίας και του PSI, οι τράπεζες χρεωκόπησαν ουσιαστικά, οι παλιοί ντόπιοι μέτοχοι μεγάλοι και μικροί, έχασαν τα λεφτά τους και τις μετοχές τους και τελικά το 2013 οι τράπεζες πέρασαν με την ανακεφαλαιοποίηση των 25 δις Ευρώ στα χέρια του κράτους, χωρίς όμως όπως είπαμε αυτό να τις διοικεί για να μένουν στη μορφή ιδιωτικές όπως ήθελε η ΕΕ. Στους χαμένους ήταν και τα δυτικά κεφάλαια των θεσμικών μετόχων κυρίως, αυτών δηλαδή που εί-

χαν μια αρκετά σταθερή επενδυτική σχέση με το ελληνικό τραπεζικό σύστημα δηλαδή τοποθετούσαν λεφτά σε αυτό σε μια σταθερή βάση και ουσιαστικά ενίσχυαν την παραγωγή.

Αμέσως μετά από αυτήν την ιστορική και καιρία ανακεφαλαιοποίηση, για την οποία οι διακομματικοί πράκτορες-προβοκάτορες, και πρώτα απ' όλους ο ΓΑΠ και μετά ο Σαμαράς, δούλεψαν με πάθος, έγινε η δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση. Σε αυτήν, μέσα σε συνθήκες πάντα τεχνητής κρίσης και αιμορραγίας, υπήρξε μια καινοτομία: Οι νέες μετοχές της αύξησης μετοχικού κεφαλαίου πουλήθηκαν στο 20% της ως τότε τιμής των μετοχών του ΤΧΣ, οπότε και αυτές υποτιμήθηκαν ανάλογα. Αυτή η υποτίμηση έγινε για να μπουν στη θέση ενός τμήματος των πάντα πλειοψηφικών κεφαλαίων του ΤΧΣ ξένα ιδιωτικά κεφάλαια, κυρίως τα hedge funds -που τα είδαμε μετά να πρωταγωνιστούν και να κυριαρχούν στην τρίτη ανακεφαλαιοποίηση- ενώ μπήκαν σε καιρίες πολύ ισχυρές θέσεις τα ρώσικα και καταριανά κεφάλαια. Μαζί με όλα αυτά μπήκαν και μερικά σοβαρά θεσμικά κεφάλαια, όπως το κρατικό της Νορβηγίας, λόγω των χαμηλών τιμών, αλλά αυτά έφυγαν τρέχοντας πριν την τρίτη ανακεφαλαιοποίηση γιατί έχασαν τα μισά λεφτά τους.

Το φευγιό των θεσμικών βολεύει τους προβοκάτορες και μάλιστα είναι απαραίτητο για να μην υπάρχει κανενός είδους διεθνής έλεγχος στις τραπεζικές κομπίνες που θα ακολουθήσουν. Το πιο καλό τσίγκλισμα για αυτό το φευγιό ήταν το πολιτικά υπερενισχυμένο φούσκωμα των κόκκινων δανείων, ιδιαίτερα των στεγαστικών. Αυτό το πέτυχαν οι προβοκάτορες με το να εξασφαλίσουν νομοθετικά ότι νοικοκυριά που είχαν εισοδήματα 3000 Ευρώ το μήνα δεν ήταν πρακτικά υποχρεωμένα να πληρώνουν δόσεις στις τράπεζες για την πρώτη κατοικία τους. Όλο το κόλπο ήταν να βρίσκονται οι τράπεζες σε καθεστώς μόνιμης χρεωκοπίας και λειτουργικής λιποθυμίας.

Σε αυτήν την περίοδο είναι αλήθεια ότι και τα Hedge funds έχασαν τα λεφτά τους, συγκεκριμένα έχασαν περίπου τα μισά από αυτά που έβαλαν στη δεύτερη ανακεφαλαιοποίηση, αλλά έτσι μπήκαν στην τρίτη ανακεφαλαιοποίηση για να παίξουν το μεγάλο παιχνίδι. Δηλαδή αν δεν βρίσκονταν ήδη μέσα στις τράπεζες δεν θα ήταν εύκολο να περάσει η ξαφνική επιλογή της κυβέρνησης, αντίθετα με την ανοι-

Ούτε ευρώ να μην πληρώσει η Cosco!

Την ώρα που η ρωσόδουλη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ξεπουλά το πρώτο λιμάνι της χώρας στους δουλοκίτες της κινέζικης COSCO, ο Ναρίτης-Συριζαίος δήμαρχος Κερατσινίου επιβάλλει κατασχέσεις 6 εκατομ. ευρώ στους λογαριασμούς του ΟΛΠ. Με αυτόν τον τρόπο, και με δεδομένο ότι τελικά ο ΟΛΠ θα πουληθεί στους κινέζους αφού δεν υπάρχει άλλη προσφορά, δίνεται στους τελευταίους ένα ακόμη δώρο από το ΣΥΡΙΖΑ ύψους 6 εκατ. ευρώ. Γιατί έτσι πληρώνει ο ΟΛΠ τώρα πριν πουληθεί και

χτή διαδικασία της δεύτερης ανακεφαλαιοποίησης, να κάνει την υπερ-κλειστή διαδικασία Book Building, αποκλειστικά με τα υπάρχοντα hedge funds.

Ασφαλώς όλη αυτή η διαδικασία σε όλες τις φάσεις της δεν θα ήταν δυνατή χωρίς οι ρωσόδουλοι να έχουν εξασφαλίσει την έγκριση των δανειστών, ιδιαίτερα της ΕΚΤ που ανάμεσα σε όλους τους θεσμούς των δανειστών έχει τον πρώτο λόγο στο τραπεζικό ζήτημα. Προφανώς κάτι πολύ σάπιο συμβαίνει με αυτήν. Ποια κεντρική τράπεζα παγκόσμιου όγκου θα άφηνε αυτή τη διαδικασία σε όλα της τα στάδια να εξελιχθεί σε ένα τραπεζικό σύστημα με τέτοιο τρόπο ώστε πελώρια κεφάλαια που δανείζει η ΕΖ και η ΕΚΤ στις ελληνικές τράπεζες να εξατμίζονται σε δύο χρόνια και ότι μένει να περνάει στην ανοιχτή αγορά της Ευρωζώνης άλλα χέρια μέσα από τις πιο κλειστές και σκοτεινές διαδικασίες; Στην πραγματικότητα δεν είναι να απορεί κανείς. Αρκεί να δει τη διάσωση των τραπεζών της Κύπρου το 2013. Μόνο αυτές δεν βοηθήθηκαν από την ΕΚΤ, ανάμεσα σε όλες τις χώρες του νότου της ΕΖ που διασώθηκαν, να μην υπάρξει κούρεμα των καταθέσεων τάχα για να μη ευνοηθούν οι ρώσοι μεγαλοκαταθέτες των κυπριακών τραπεζών. Κι όμως η ανακεφαλαιοποίηση εκεί μεθοδεύτηκε τελικά έτσι ώστε η μοναδική μεγάλη κυπριακή τράπεζα που επέζησε πέρασε στα χέρια της Ρωσίας! Αυτά γίνονται μόνο με έναν Ντράγκι πρόεδρο της ΕΚΤ, το μόνο οικονομολόγο που θεωρεί σπουδαίο μέσα στην Ευρωζώνη ο προβοκάτορας του Τσίπρα Βαρουφάκης.

Το ζουμί από όλη την παραπάνω εξιστόρηση είναι ότι οι ισχυρές ελληνικές τράπεζες, που πριν από την κρατική οργανωμένη χρεωκοπία του 2010 είχαν ένα από τα μικρότερα ποσοστά επισφαλειών στην Ευρώπη, αφού βυθίστηκαν επίτηδες από την πολιτική κρατική εξουσία, πέρασαν με τρία καλά μελετημένα βήματα στα χέρια του ότι πιο ξένου προς την ανάπτυξη της χώρας και του ότι πιο τυχοδιωκτικού υπάρχει μέσα στο διεθνές χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Από εκεί νομίζουμε έχει μείνει μόνο ένα βήμα για να παραδοθούν αυτάνδρες στο χειρότερο, στο καθαρά μαφιόζικο τύπου ρώσικο ή και ρωσοκινέζικο κρατικοφασιστικό κεφάλαιο. Εννοείται ότι και σε αυτήν την περίπτωση όσο η Ρωσία θα θέλει την Ελλάδα μέσα στη Δύση και μέσα στην Ευρώπη, πάντα στην ελληνική οικονομία οπότε και στις τράπεζες, το ανατολικό κεφάλαιο θα έχει δίπλα του για κάλυψη σα συμμετοχο το δυτικό, κυρίως το αμερικάνικο, που θα του δίνει ένα κομμάτι από τη λεία για να εξασφαλίζει την ουσιαστική κυριαρχία του.

τον αγοράζει η Cosco χωρίς ένα επιπλέον χρέος. Όπως κάνει βέβαια πάντα ο σοσιαλφασισμός, αυτό το προβάλλει ως δήθεν ενδιαφέρον για τους δημότες του και γι' αυτό τάχα θέλει να εισπράξει τις οφειλές προς το δήμο. Φυσικά θα μπορούσε να τις εισπράξει αργότερα. Αλλά τότε θα της πλήρωναν οι κινέζοι, δηλαδή τα νέα αφεντικά του λιμανιού.

Αλλά τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ σα γνήσιοι νεο-ταγματασφαλίτες, φροντίζουν να προσφέρουν με τον καλύτερο τρόπο τις υπηρεσίες τους στα νέα αφεντικά!

ΨΕΥΤΟΚΚΕ: ΟΙ «ΙΣΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ» ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΑΔΑΣ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΣΥΡΙΑΚΟ

συνέχεια από τη σελ. 16

σης καθώς αυτοί ουσιαστικά το γιγάντωσαν (δες σχετικό άρθρο της ΝΑ που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα - www.oakke.gr- στις 17/09/2014 με τίτλο «Ουκρανία-Ιράκ-Γάζα: Τρεις ταυτόχρονοι πόλεμοι στην υπηρεσία ενός») κυρίως μέσα από τα συμμαχικά τους καθεστώτα Δαμασκού-Βαγδάτης-Ντόχα. Όμως, όπως βλέπουμε παραπάνω, το ψευτοΚΚΕ ρίχνει συντριπτικά το βάρος της καταγγελίας του στους δυτικούς επεμβατιστές και όχι στους ανατολικούς, που είναι αναμφίβολα οι πιο κτηνώδεις από όλες τις ξένες δυνάμεις που δρουν σήμερα στη Συρία. Γιατί αυτοί ως τώρα δρουν στο έδαφος με στρατεύματα εισβολής, αυτοί ματώνουν περισσότερο από κάθε άλλον το συριακό λαό και τη συριακή αντίσταση και αυτοί στηρίζουν περισσότερο από κάθε άλλον ένα βαθιά αντιλαϊκό, γενοκτονικό και κτηνώδες καθεστώς. Με αυτή τους την «προτίμηση» οι αποστάτες του μαρξισμού δείχνουν ότι δεν σέβονται καθόλου τις διαθέσεις του συριακού λαού. Η τοποθέτησή τους σχετικά με την ρώσο-τουρκική σύγκρουση είναι ακόμα πιο αποκαλυπτική του χαρακτήρα τους καθώς δε διστάζουν να υπερασπιστούν το «δικαίωμα» της συγκεκριμένης ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης να παραβιάζει τον εναέριο χώρο ενός κυρίαρχου κράτους. Αν αυτό αποκαλείται «προλεταριακός» διεθνισμός τότε ποια είναι η έννοια του «ιμπεριαλισμού»;

Εκεί όμως που αποκαλύπτονται εντελώς οι ψευτοκομμουνιστές είναι στην υποστήριξη που ουσιαστικά δίνουν εκτός απ' το καθεστώς της Δαμασκού και στους άλλους δυνάστες του συριακού λαού, τους προβοκάτορες στην υπηρεσία του Κρεμλίνου ναζιστές του ISIS. Αυτούς λοιπόν τους υποβιβάζει ο Περισσός στο επίπεδο απλών «φονικών εργαλείων» του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ-ΕΕ στην προσπάθειά τους να ελέγξουν την περιοχή. Είναι πολύ χαρακτηριστικό το πώς η Κανέλλη σε εκπομπή στο MEGA (16/11), λίγο μετά τη

σφαγή του Παρισίου, υπερασπίστηκε τους δολοφόνους λέγοντας ότι: «Υπάρχει μια λέξη η οποία πρέπει να διαγραφεί από το ελληνικό λεξικό και απ' το ευρωπαϊκό: «ισλαμοφασίστες». Αυτό είναι εφεύρημα των ευρώ-φασιστών που κολλάνε το «φασισμό» δίπλα απ' τους «ισλαμοφασίστες» για να τους αντιμετωπίσουν επί ίσοις όροις». (<http://www.enikos.gr/politics/352622,Kanellh-Ayth-h-lexh-prerei-na-diagrafei-apo-to-ellhniko-lexilogio-BINTEO.html>) Λες και η εξουσία που έχουν στήσει αυτά τα καθάρματα στο εσωτερικό της Συρίας και του Ιράκ σφάζονται, βασανίζοντας και τρομοκρατώντας τον τοπικό πληθυσμό δεν είναι φασιστική! Λες και η μαζική σφαγή αμάχων ανά τον κόσμο δεν είναι έκφραση γενοκτονικού φασισμού αλλά «δικαιη λαϊκής οργής» των λαϊκών μαζών της Μ. Ανατολής για την καταπίεση που έχουν υποστεί από τον ιμπεριαλισμό! Αλλά πόσο δικαιολογημένη μπορεί να είναι η αγανάκτηση κάποιου που σκοτώνει τους λαούς; Και πώς γίνεται οι ΗΠΑ-ΕΕ να είναι φασιστικές-ιμπεριαλιστικές αλλά το μακρύ τους χέρι (όπως ισχυρίζονται) ανά τον κόσμο να μην είναι;

Στην πραγματικότητα, η θεωρία που λέει ότι «η φτώχεια γεννά το φασισμό» ή ότι «ο φασισμός είναι γνήσιο τέκνο του καπιταλισμού», που επικαλούνται οι κνίτες, είναι ένα πρόσχημα ενάντια στην ανάγκη συγκρότησης ενός ενιαίου μετώπου ενάντια στο φασισμό. Υποστηρίζουν δηλ. ότι για να αγωνιστεί κανείς αποτελεσματικά απέναντι στο φασισμό θα πρέπει πρώτα να πολεμάει το σύστημα που γεννάει τέτοιου είδους φαινόμενα, δηλ. να παλεύει για την παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση. Μέχρι όμως οι λαοί να αποκτήσουν κομμουνιστική συνείδηση και να πραγματοποιήσουν τον σοσιαλισμό, έχουν να αντιμετωπίσουν έναν προελαύνοντα χίτλερ που τους απειλεί με εξόντωση. Οι σοσιαλφασίστες κάτω από το τροτσικιστικό σύνθημα «κάτω όλοι οι αστοί» στην πράξη στρέφουν όλα τα πυρά τους στους αστούς φιλελεύθερους και αφήνουν

στο απυρόβλητο τους ίδιους τους ναζι-φασίστες για να προελαύνουν ανενόχλητοι. Μ' αυτό τον τρόπο επέτρεψαν στη ναζιστική συμμορία της «Χρυσής Αυγής» να γιγαντωθεί και να μπει στη Βουλή, επέτρεψαν στον κλώνο τους τον ΣΥΡΙΖΑ να γίνει κυβέρνηση μαζί με τους ΑΝΕΛ κτλ. Οι πραγματικοί κομμουνιστές και αντιφασίστες, αντίθετα με τους τροτσικιστές και νεοτροτσικιστές πράκτορες του φασισμού, αγωνίζονται με όλες τους τις δυνάμεις ενάντια στην αιχμή της ιμπεριαλιστικής καταπίεσης που είναι σήμερα παγκόσμια ο γενοκτονικός ρώσικος χιτλερισμός όπως ήταν και πριν 70 χρόνια ο γερμανικός χιτλερισμός. Προκειμένου να τον αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά προσπαθούν να ενώσουν όλες τις δυνάμεις που μπορούν να ενωθούν στην πάλη εναντίον του. Μέσα απ' αυτή την πάλη αποκαλύπτονται οι αδιάρρηκτοι δεσμοί που συνδέονται τα «χέρια» με το «κεφάλι» του τέρατος αλλά και οι ασυνέπειες των όποιων συμμάχων, στρατηγικών ή περιστασιακών μέσα στο αντιφασιστικό μέτωπο. Είναι η συνεπής αυτή αντιφασιστική στάση των κομμουνιστών που πάνω απ' όλα πείθει τους λαούς για την αναγκαιότητα της λαοκρατικής επίλυσης των προβλημάτων τους κι αυτό φέρνει πιο κοντά τη σοσιαλιστική επανάσταση. Το εδώ πρακτορείο του ρωσικού σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, αντίθετα, μιλώντας για αντικαπιταλιστική επανάσταση εδώ και τώρα την ώρα που το ίδιο και τα αφεντικά του διαλύσαν κάθε κομμουνιστικό κόμμα και κίνημα φέρνει πιο κοντά τη φασιστική μόπα του αφεντικού του που όσο θα εξαπλώνεται παγκόσμια τόσο περισσότερη βρόμα θα αναδίδει.

Θυμόμαστε πάντως το ψευτοΚΚΕ κάλυψε τη βοσνιακή γενοκτονία με τη στάση του υπέρ των σέρβων εθνοεκκαθαριστών, πως κάλυψε τη γενοκτονία των Τσετσένων χαρακτηρίζοντας «υποκινούμενο» από τον ιμπεριαλισμό τον εθνο-ανεξαρτησιακό τους αγώνα και σαν τμήμα της προσπάθειας «περικύκλωσης της Ρωσίας» από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Όταν έγινε

η ανοιχτή ρωσική εισβολή στην ήδη διαμελισμένη Γεωργία τον Αύγουστο του 2008, το κόμμα αυτό αντί να καταδικάσει το έγκλημα και να καταγγείλει την εγκατάλειψη του θύματος από τη μονοπωλιακή Δύση στα νύχια του επιθετιστή, καταδίκασε την πρόθεση της μικρής χώρας να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ, δηλ. την προσπάθειά της να αποφύγει τη σύγκρουση μέσα από την αναζήτηση συμμαχιών. Όταν ξεκίνησε ο διαμελισμός της Ουκρανίας από την πούτινική Ρωσία, το ψευτοΚΚΕ, αντί να καταγγείλει τη βίαιη προσάρτηση της Κριμαίας και την πολιτικο-στρατιωτική προπαγάνδα της εισβολής από το Κρεμλίνο, κατ'αγγείλε «την ιμπεριαλιστική επέμβαση ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ στην Ουκρανία» ενώ η μόνη αιχμή που εξαπέλυσε ενάντια στους διαμελιστές ήταν ότι η προσάρτηση «δε θα λύσει το πρόβλημα της αλλαγής του συσχετισμού δύναμης σε βάρος των αντιδραστικών και φασιστικών δυνάμεων» στην Ουκρανία, «θα ήταν» όμως «διαφορετικό αν η Ρωσία ήταν μια σοσιαλιστική χώρα και ο λαός της Κριμαίας είχε κάνει την επιλογή και ζητούσε την ένταξη σε μια σοσιαλιστική ένωση μαζί με τη Ρωσία» (ανακοίνωση γραφείου τύπου 14/3/14). Σ' αυτή την περίπτωση ο διαμελισμός της Ουκρανίας θα ήταν κάτι παραπάνω από δίκαιος για τους νεοτροτσικιστές μας, λες και μιλάει πουθενά ο λενινισμός για διαμελισμό αστικών εθνικών κρατών από σοσιαλιστικά!

Βέβαια, το πρακτορείο του Περισσού δεν περίμενε καν να γίνει η Ρωσία «σοσιαλιστική» προκειμένου να στείλει βουλευτές και ευρωβουλευτές του σαν παρατηρητές στις εκλογές που διεξήγαγαν οι κατοχικές αρχές των αυτοαποκαλούμενων «ΛΔ» Ντονέσκ και Λουγκάνσκ στην ανατολική Ουκρανία.

Όσο και να καμώνεται το «κόκκινο», αυτό το κόμμα - προϊόν ξένης επέμβασης και πλαστοπροσώπιας απ' τα γενοφάσκια του, δηλαδή από το 1956 - θα φέρει για πάντα το στίγμα του προδότη του μαρξισμού και του πράκτορα του χειρότερου ιμπεριαλισμού που έχει βγάλει ποτέ ο πλανήτης.

ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ Β' ΕΛΜΕ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

κές που να αντιστοιχούν σε μίαν άλλη εκπαίδευση, που θα στηρίζεται στη ενότητα καθηγητών, μαθητών και γονιών.

- Ένα σχολείο της εκπαίδευσης που το περιεχόμενό του θα το καθορίζουν οι ανάγκες της χώρας για την επιστημονική ανάπτυξη της βιομηχανίας (που περιλαμβάνει εννοείται σαν κορωνίδα της την πληροφορική, την ρομποτική και τη βιοτεχνολογία), της έρευνας και της τεχνολογίας, της γεωργίας, της βιομηχανίας μεταφορών και επικοινωνιών, της εξέλιξης και της διατήρησης του τεχνικού πολιτισμού, αλλά και της τέχνης και της γενικής κουλτούρας έτσι όπως το έβαζε το πρόγραμμα του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ (που εμπνευστή του ήταν ο Δ. Γληνός) και που τώρα είναι θαμμένο από τη λεγόμενη αριστερά. Μια εκπαίδευση που να στηρίζεται στην αρχή της εργασίας και στην αρχή της μελέτης και της αλλαγής της πραγματικότητας.

- Σύνδεση με τους μαθητές και τους γονείς μέσα από ένα κοινό αγώνα για την αλλαγή του σχολείου. Την κριτική και την αλλαγή στο περιεχόμενο σπουδών και τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης. Της σύνδεσης της θεωρίας με την πράξη. Την εισαγωγή της επιστημονικής μεθόδου διδασκαλίας σε σύνδεση με την παραγωγή και τον επιστημονικό πειραματισμό. Καταπολέμηση της απέραντης κούφιας

θεωρητικολογίας και της παπαγαλίας.

- Να αναπτύξουμε την κοινωνική μας αλληλεγγύη ιδιαίτερα απέναντι στους φτωχούς μαθητές μας με επιπλέον μαθήματα για βοήθεια, αλλά και αλληλοβοήθεια μεταξύ των μαθητών. Επίσης πρέπει να προωθηθεί η εκπαιδευτική εθελοντική βοήθεια από τους επιστημονικά καταρτισμένους γονείς σε μαθητές που δεν έχουν αυτό το πλεονέκτημα της βοήθειας από το σπίτι. Γενικά πρέπει να συνεργαστούμε στενά με τους γονείς σε όλα τα ζητήματα. Να βάλουμε τους γονείς στο κέντρο της κατώτερης και μέσης εκπαίδευσης και όχι στο περιθώριο στο οποίο τους έχει βάλει η ΟΛΜΕ για να μην υπόκειται στην κριτική, τον έλεγχο αλλά και τη βοήθειά τους. Η ανάμιξη των γονιών είναι το βασικό συστατικό επιτυχίας του φινλανδικού σχολείου.

- Η ενότητα όλου του σχολείου είναι η βασική προϋπόθεση για οποιαδήποτε προοδευτική αλλαγή σε αυτό. Η ενότητά μας με το λαό ενάντια στην καταστροφή της παραγωγής, αλλά και των ψυχών και του πνεύματος που συντελείται καθημερινά, η παρεμπόδιση του ξεπουλήματος της χώρας είναι η αναγκαία προϋπόθεση για την αλλαγή στο σχολείο.

- Να μη δεχτούμε καμιά μείωση των μισθών.

- Να απαιτήσουμε να καταργηθεί άμεσα ο νόμος 4057/12 που τρομοκρατεί και προετοιμάζει απολύσεις για τους συναδέλφους που δεν θα συμμορφώνονται στο νέο φασιστικό και διεφθαρμένο σχολείο που σχεδιά-

ζεται να αντικαταστήσει το σημερινό σχολείο της παρασιτικής γραφειοκρατικής διάλυσης.

- Να βάλουμε την ημερήσια διάταξη και κατά προτεραιότητα την πάλη, μαζί με τους μαθητές και τους γονείς τους, ενάντια στη σχολική βία, το ρατσισμό και τον εκφοβισμό, ιδιαίτερα ενάντια στη βία της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, που πρέπει να απαγορευτεί. Ο ναζισμός δεν είναι άποψη, είναι προαναγγελλμένη βία και ταυτόχρονα συκοφάντηση λαών και εθνών με στόχο την γενοκτονία τους.

- Αποφάσεις μέσα από πραγματικά μαζικές συνελεύσεις.

Συνάδελφοι,

Οι συνθήκες σήμερα είναι χειρότερες από κάθε άλλη εποχή. Σωτήρες δεν υπάρχουν πιά. Μόνο ο δικός μας αγώνας, η δική μας θέληση μπορούν να αλλάξουν τις ζωές μας.

Ας αναπτύξουμε παντού πλατειές προοδευτικές δημοκρατικές κινήσεις σε κάθε σχολείο συζητώντας και παλεύοντας για ένα άλλο πρόγραμμα και μίαν άλλη πορεία.

Και τότε ένα άλλο προοδευτικό και δημοκρατικό σχολείο μπορεί να γίνει πραγματικότητα!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η κίνηση «Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη» ιδρύθηκε το 2005 από λίγους εκπαιδευτικούς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα της εκπαίδευσης κυρίως στην Αττική, στην Θεσσαλία και την Κρήτη που άρχισαν να αναζητούν τρόπους απελευθέρωσης του εκπαιδευτικού κινήματος από μια

ηγεσία κυρίως με μια υποτιθέμενη αριστερή μορφή που το δυνάστευε και το δυναστεύει στην ουσία με σκοταδιστικές, αντιβιομηχανικές και παρασιτικές γραφειοκρατικές θέσεις. Η ηγεσία αυτή, ειδικά στην ανώτατη παιδεία, είναι εξέχον τμήμα μιας καταπιεστικής και συχνά διεφθαρμένης νέας γραφειοκρατικής αστικής τάξης νέου τύπου, που συχνά ενώνεται με την πιο συντηρητική και λαϊκίστικη δεξιά στα πλαίσια ενός ιδιότυπου φαιο-«κόκκινου» μετώπου. Αυτό που συνδυάζει τα λόγια του πιο ευαίσθητου καταπιεσμένου και την πράξη του πιο βίαιου καταπιεστή και εξουσιαστή. Η Κίνηση έχει περάσει από φάσεις έντονης δράσης, αλλά και αναδίπλωσης αναζητώντας τρόπους για να ξεπεράσει τα τείχη που υψώνει στο δρόμο κάθε ριζοσπαστικής προσπάθειας αυτό το έμπειρο, ευλύγιστο, πολύπλευρο και τόσο κυρίαρχο, σχεδόν διακομματικό μέτωπο της εκπαιδευτικής αλλά και πολιτικής αντίδρασης. Οι σημερινές συνθήκες οξύτατης και καθολικής κρίσης έχουν ωστόσο οδηγήσει σε κρίση και την κυριαρχία αυτού του μετώπου και οι αντιστάσεις εκπαιδευτικών, μαθητών, φοιτητών, γονιών θα αρχίζουν παντού να δυναμώνουν. Οι συνάδελφοι αναζητούν τώρα βαθιές απαντήσεις ως είναι και δύσκολες και ως είναι δύσκολος και επώδυνος ο δρόμος της σωτηρίας. Εμείς δεν μπορούμε να μη δώσουμε το πιο έντονο παρών μας σε μια τέτοια περίοδο. Έστω κατεβαίνοντας σε αυτή τη φαση στις εκλογές σε μόνο μία ΕΛΜΕ, στην Αθήνα.

Αθήνα 24/11/2015

Ιστοσελίδα της κίνησης: www.kpad.gr

ΕΛΛΗΝΟ-ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ «ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΟΞΟ»

Ξαφνικά, ο πάγος στις σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Δημοκρατίας της Μακεδονίας αρχίζει να λιώνει. Για πρώτη φορά μέσα σε 15 χρόνια επίσημος αξιωματούχος της γειτονικής χώρας, και μάλιστα ο υπουργός της των εξωτερικών, επισκέπτεται τη χώρα μας, κατόπιν φιλικής πρόσκλησης του έλληνα ομολόγου του.

Επίσημα χείλη επιβεβαιώνουν ξαφνικά τη θέλησή τους το ζήτημα του ονόματος «να μην αποτελέσει (...) εμπόδιο στην καλή συνεργασία των δύο χωρών σε πολλούς τομείς, καλλιεργώντας και ενισχύοντας το κλίμα εμπιστοσύνης στις διμερείς τους σχέσεις» (capital.gr, 17/12). Τώρα πια η αντι-μακεδονική υστερία στα ΜΜΕ έχει αρχίσει να δίνει τη θέση της σε μια στάση «κατανόησης» των επιχειρημάτων και της άλλης πλευράς.

Πώς εξηγείται αυτή η ξαφνική μεταστροφή; Μήπως οι κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι πιο δημοκρατικές στις διεθνείς σχέσεις από τις προηγούμενες και ξέρουν να σέβονται την κυριαρχία των άλλων κρατών, κυριαρχία, που στην προκειμένη περίπτωση κρίνεται και στο δικαίωμα του κράτους αυτού να έχει το δικό του εθνικό χαρακτήρα, με εθνική γλώσσα και δική του επιλογής εθνική και κρατική ονομασία;

Σε καμία περίπτωση, όπως έδειξαν με τη στάση τους στο ουκρανικό, και στις σχέσεις τους με την ΕΕ κτλ! Αυτό που συνέβη στην πραγματικότητα είναι η στροφή της πολιτικής ηγεσίας της Δημοκρατίας της Μακεδονίας προς τη Ρωσία, δηλ. η ένταξή της στο βαλκανικό «ορθόδοξο» πολιτικό άξονα στον οποίο η Αθήνα δεν πρόκειται φυσικά να θέσει κανένα βέτο με πρόσχημα το όνομα, όπως ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε για τη σχεδόν εξ αρχής αναγνώριση της χώρας αυτής από Μόσχα και Πεκίνο με σκέτο το όνομα Μακεδονία.

20 και πλέον χρόνια ελληνικού βέτο ως προς την ένταξη της Δημ. της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, εσωτερικά πραγματικότητες όπως ήταν το σκάνδαλο με τις παρακολουθήσεις πολιτικών προσώπων (βλ. Ν.Α., αρ. φ. 507) και λίγη ακόμα βοήθεια από τον προβοκατόρικο αλβανικό σο-

βινισμό που απείλησε να διαμελίσει τη χώρα ήταν αρκετά για να καμφθούν οι αντιστάσεις της περικυκλωμένης και εγκαταλελειμμένης από την ΕΕ και τις ΗΠΑ γειτονικής χώρας, στην απορρόφηση της στο ρωσικό «ορθόδοξο τόξο» μαζί με τη Σερβία και την Ελλάδα. Δυστυχώς επαληθεύτηκε στο ακέραιο η εκτίμηση της ΟΑΚ-ΚΕ κιάλας από το 1992 ότι ο θόρυβος που ξεσήκωσε με το όνομα «μακεδονία» ο ερεβώδης προβοκάτορας Α. Παπανδρέου δεν ήταν παρά η προσπάθεια του ρωσικού νεοχιτλερισμού να αποκόψει τη γειτονική χώρα από την Ευρώπη ώστε τελικά να την απορροφήσει ο ίδιος. Εννοείται μέρος αυτής της διαδικασίας απορρόφησης ήταν η ήττα των φιλοευρωπαϊκών τάσεων της αστικής τάξης μέσα στη Μακεδονία και η άνοδος στην εξουσία των μακεδόνων σοβινιστών, που όπως όλοι του είδους τους όσο πιο δυνατά φωνάζουν για την πατρίδα τόσο πιο εύκολα την ξεπουλάνε για να την κάνουν κολαούζο στον κάθε δυνατό της εποχής.

Έτσι συμβαίνει σήμερα η μακεδονική σοβινιστική κυβέρνηση Γκρούεφσκυ, κυβέρνηση μιας χώρας που υπόκειται σε καλυμμένη ή ανοιχτή βία, να είναι μια από τις λίγες κυβερνήσεις στην Ευρώπη που έχουν αρνηθεί να τιμωρήσουν με οικονομικές κυρώσεις τη Ρωσία για τη χιτλερική εισβολή και διαμελισμό της ανεξάρτητης Ουκρανίας στα 2014. Ο πρόεδρος της χώρας βρέθηκε μάλιστα στη Μόσχα τον περασμένο Μάη για να συμμετάσχει στον εορτασμό της ημέρας της νίκης κατά του χιτλερισμού – μια επέτειος που η υπόλοιπη Ευρώπη προτίμησε να τη γιορτάσει χωριστά αφού ο Πούτιν χρησιμοποιεί τον αντιχιτλερικό αγώνα για να δυναμώσει το μεγαλωρώσικο επεκτατισμό – και να συνομιλήσει με το ρώσο πατριάρχη Κύριλλο, ένα «προνόμιο» που απολαμβάνουν μό-

νο οι στενοί «ορθόδοξοι» σύμμαχοι της Μόσχας. Ένα άλλο ζήτημα στο οποίο εκδηλώνεται η φιλορωσική στροφή της Δημοκρατίας της Μακεδονίας είναι το ενεργειακό, στο οποίο η πολιτική ηγεσία της χώρας κινείται υπονομευτικά απέναντι στις όποιες προσπάθειες της Ευρώπης για απεξάρτηση από το ρωσικό φυσικό αέριο. Η μακεδονική ηγεσία έχει ταχθεί ανοιχτά υπέρ του ρωσικού αγωγού Turkish Stream και της σύνδεσης της χώρας με το ελληνικό ενεργειακό σύστημα.

Να γιατί σιγά-σιγά διοχετεύονται στον ελληνικό τύπο αναλύσεις που εμφανίζονται να «κατανοούν» τη στάση των γειτόνων στο ζήτημα της ονομασίας, όπως είναι το άρθρο με τίτλο «Το Μακεδονικό από την πλευρά της ΠΓΔΜ» της Κ. Καλιοντζή (The Huffington Post, 19/12). Διαβάζουμε λοιπόν εκεί μεταξύ άλλων τα εξής:

«Η κυβέρνηση της ΠΓΔΜ έχει σοβαρούς λόγους να εμμένει στη θέση της ονομασίας του κράτους της, τους οποίους λόγους θα πρέπει να κατανοήσουμε και να εξετάσουμε σε βάθος για να βρούμε νικητές από αυτήν τη διαδικασία. Δεν αφορούν το διαχωρισμό δίκαιου και άδικου αυτοί οι λόγοι, υπαγορεύουν όμως συγκεκριμένη πολιτική και στάση. Δε δικαιολογούν και πάλι τις εκάστοτε εθνικιστικές υστερίες και το εθνικιστικό κιτς από την πλευρά των Σκοπίων. Πρόκειται, όμως για ζήτημα επιβίωσης για την ΠΓΔΜ. Από την ίδρυσή της ακόμα, ή μάλλον ορθότερα πριν κι απ' αυτήν η ΠΓΔΜ έχει στηριχτεί τη σύσταση και την ύπαρξή της στη «μακεδονική» της ταυτότητα. Αν κάνει πίσω σ' αυτό το ζήτημα, τότε κάνει στην ουσία βήματα προς την αποδόμηση της εθνικής ταυτότητας που η ίδια έχει κατασκευάσει για τον εαυτό της.

Ένα κράτος όμως, στη σημερινή παγκόσμια πραγματικότητα της κυριαρχίας του έθνους κράτους, με αποδομημένη ή ακόμα και τραυματισμένη εθνική ταυτότητα, δυσκολεύεται ακόμα και να επιζήσει. Όσο κι αν γνωρίζουμε το πλαστό

του χαρακτήρα της «μακεδονικής» εθνικής ταυτότητας, πρέπει να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε το σκεπτικό και την «εθνική ψυχολογία» αυτού του κράτους με το οποίο βρισκόμαστε απέναντι στη συγκεκριμένη συγκυρία. Τι θα έχουν να πουν οι προεξάρχοντες της ΠΓΔΜ στις γενιές που έχουν γαλουχηθεί με τις αλυτρωτικές ρητορείες και τις έχουν γνωρίσει, από το εκπαιδευτικό τους σύστημα, σαν αναπόσπαστο κομμάτι της εθνικής τους ταυτότητας;»

Οι κωλοτούμπες στις οποίες έχει οδηγήσει το ελληνικό πολιτικό καθεστώς η δουλική προσηλωση στην υπεράσπιση των ρωσικών ηγεμονικών συμφερόντων είναι πραγματικά αμίμητες! Όταν η Δημ. της Μακεδονίας ακολουθούσε δυτικόφιλη πολιτική «μας έκλεβε την ψυχή» και «απειλούσε την εθνική μας κυριαρχία». Τώρα που έγινε ρωσόφιλη «μας απειλεί μεν αλλά την κατανοούμε γιατί κι αυτή κινδυνεύει με διάλυση αν υποχωρήσει». Μέσα σ' αυτές τις λίγες γραμμές κρύβεται όλη η υποκρισία, η ξενοδουλεία και ο καιροσκοπισμός της ελληνικής άρχουσας τάξης. Γιατί σ' ένα τέτοιο ζήτημα δύο μονομάχων το δίκιο θα είναι είτε με τον ένα είτε με τον άλλο. Είτε δηλ. η θέση της γειτονικής χώρας για το όνομα είναι «αλυτρωτική» και απειλεί τη χώρα μας είτε οι ελληνικές αξιώσεις απειλούν την εθνική υπόσταση, ανεξαρτησία και κρατική κυριαρχία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Δε γίνεται να συμβαίνουν και τα δύο στον ίδιο βαθμό, όπως μάταια προσπαθεί να μας πείσει το πιο πάνω κείμενο. Η ελληνική επίσημη στάση για το όνομα αποδεικνύεται για ακόμα μία φορά σαθρή.

Όσο τραγική κι αν είναι για τα Βαλκάνια και την Ευρώπη η όψιμη ρωσοκίνητη ελληνο-μακεδονική προσέγγιση είναι ένα γερό χαστούκι στο πρόσωπο του ελληνικού σοβινισμού, που νόμιζε ότι εξυπηρετούσε τα συμφέροντα του έθνους αλλά ήρθε η νεοσαρική υπερδύναμη για να του υπενθυμίσει ποιος είναι το αφεντικό...

ΨΕΥΤΟΚΚΕ: ΟΙ «ΙΣΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ» ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΑΣ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΣΥΡΙΑΚΟ

Το ψευτοΚΚΕ, αυτό το κόμμα των αποστατών του μαρξισμού που γεννήθηκε με επέμβαση των ρώσων σοσιαλφασιστών στα εσωτερικά του παλιού ηρωικού ΚΚΕ κι έχει σήμερα το θράσος να φέρει το όνομά του, συνηθίζει να σκεπάζει τη ρωσοδουλεία του πίσω από την καταγγελία της δράσης όλων ανεξαιρέτα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στον πλανήτη.

Αυτό συμβαίνει κυρίως σε ζητήματα όπου οι επεμβάσεις του ρωσικού σοσιαλ-ιμπεριαλισμού κρύβονται πίσω από την πρόσοψη άλλων ανοιχτών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, όπως ήταν για παράδειγμα η αμερικανική εισβολή στο Αφγανιστάν και το Ιράκ καθώς και η αγγλο-γαλλική ΝΑΤΟϊκή επέμβαση στη Λιβύη. Όπου όμως η Ρωσία επεμβαίνει ανοιχτά μονάχη της σαν ωμός χιτλερισμός για να διαμελίσει κράτη και να εξοντώσει ολόκληρα έθνη – Τσετσενία, Γεωργία, Ουκρανία – εκεί οι όποιες «αντι-ιμπεριαλιστικές ευαισθησίες» του εν λόγω κόμματος μετατρέπονται σε απροκάλυπτη υποστήριξη

του επεμβατιστή.

Ακόμα όμως και σε συγκρούσεις όπως είναι η συριακή, όπου δρουν διάφορες επεμβατικές δυνάμεις και ο Περισσός επιχειρεί να εμφανιστεί αντίθετος με όλες, δεν μπορεί παρά να αποκαλυφτεί η μεροληπτική του προδιάθεση υπέρ της ρωσικής υπερδύναμης. Αλλά ας δούμε τι είπε μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ο Κουτσούμπας σε εκδήλωση της ΚΟ Αττικής του ψευτοΚΚΕ στο Σπώρτινγκ στις 15/12:

«Το ΚΚΕ, από την πρώτη στιγμή, ανέδειξε την καπιταλιστική βαρβαρότητα, πάνω στο έδαφος της οποίας εκτυλίσσεται ο πόλεμος στη Συρία, όπως και την οργα-

νωμένη επιχείρηση επέμβασης των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων των ΗΠΑ, της Ε-Ε και των συμμάχων τους στην περιοχή, Ισραήλ, Τουρκίας, Σαουδικής Αραβίας, Κατάρ, Εμιράτων στις εσωτερικές υποθέσεις της Συρίας.

Σχέδια που έρχονται σε σφοδρή αντίθεση με τα μονοπωλιακά συμφέροντα που έχουν στην περιοχή αυτή άλλες ισχυρές δυνάμεις, όπως η Ρωσία, η Κίνα και οι σύμμαχοί τους στην περιοχή.

Η ρωσική στρατιωτική ανάμειξη στην περιοχή, όπως και η κατάρριψη του ρωσικού μαχητικού από την Τουρκία, σαφώς και δείχνει την παραπέρα όξυνση της αντιπαράθεσης των εμπλεκόμενων δυνάμεων.

Κι εδώ πρέπει να τονίσουμε πως η κάλυψη που έδωσε το ΝΑΤΟ στην Τουρκία, με τη συμφωνία της ελληνικής κυβερ-

νησης, για την ενέργεια της κατάρριψης του ρωσικού πολεμικού αεροπλάνου, ρίχνει μόνο «λάδι στη φωτιά» του πολέμου» (Ριζοσπάστης, 16/12).

Καταρχάς, αντίθετα απ' ότι ισχυρίζεται ο διευθυντής του Περισσού, δεν υπάρχει καμία σφοδρή αντίθεση ανάμεσα στα δυτικά και τα ανατολικά μονοπωλιακά συμφέροντα μέσα στη Συρία, ιδιαίτερα μάλιστα μετά τις επιθέσεις του Παρισιού που οδήγησαν στις καταστρεπτικές για τη συριακή πατριωτική αντίσταση ειρηνευτικές συμφωνίες. Η μόνη τους διαφορά είναι ότι οι ΗΠΑ-ΕΕ και οι σύμμαχοί τους θεωρούν πραγματικά σαν εχθρό τους το «Ισλαμικό Κράτος» ενώ οι Ρώσοι, και οι Ιρανοί το χρησιμοποιούν ουσιαστικά για αντιπερισπασμό και παραπλάνηση της Δύ-

συνέχεια πίσω

